Έτος Η'

Τεῦχος 177ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ — Σελίς

Τὸ Β΄ Διεθνὲς Ἐγκληματολογικὸν Συνέδριον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Γ. Κανελλοπούλου 8575

Ἀνήλικοι ἐγκληματίαι—Νομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀντιμετώπισίς των ἀλλαχοῦ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Χαρ. Μπεκρῆ 8577

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ὁ διασημότερος τετράπους ντέτεκτιβ—Τὰ καταπληκτικὰ καὶ ἀπίθανα κατορθώματα τοῦ Dox, τσάμπιον τῶν ἀστυνομικῶν σκύλων, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β΄ κ. Δ. Μόρου 8581

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία—Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, Διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β΄ κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 8585

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ἕνα τέλειον ἔγκλημα—Ἡ πολύκροτος δίκη τοῦ δόκτορος Μύλλερ, ἐκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik», κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, ὑπὸ Ἀρχιφύλακος Ἀλεξάνδρου Πίσπα (συνέχεια) 8589

ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Πυρηνικὰ μέσα πολέμου, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Χ. Πατσιούρη (συνέχεια) 8594

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἡ Παιδικὴ Στέγη τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν στὴν Ἐκάλη, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Σ. Πηλοῦ 8599

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Μὲ τὴ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων στὴ Βόρειο Ἑλλάδα, ὑπὸ δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Ἰ. Γιαννοπούλου 8611

ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Τὰ νέα μέτρα τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν — Μὲ τὸν Κώστα Λυνοξυλάκη καὶ τὸν Σάββα Θεοδωρίδη, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Σ. Πηλοῦ 8616

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 8621

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 8622

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῶν μελετῶν: «Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας» καὶ «Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς» θὰ δημοσιευθοῦν στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. - Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Η.'	ΑΘΗΝΑΙ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960	ΤΕΥΧΟΣ 177ΟΝ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟ Β' ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

Τὴν 8ην Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἤρχισε τὰς ἐργασίας του εἰς τὸ Λονδῖνον τὸ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος Διεθνὲς Ἐγκληματολογικὸν Συνέδριον.

Εἰς τὸ περίλαμπρον μέγαρον Τσὲρτς Χάουζ τοῦ Λονδίνου, συνεκεντρώθησαν 800 περίπου ἀντιπρόσωποι διαφόρων χωρῶν, προκειμένου ν' ἀνταλλάξουν ἀπόψεις διὰ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα δέον νὰ ληφθοῦν πρὸς καταπολέμησιν τῶν διαφόρων ἐγκλημάτων.

Εἶναι βεβαίως γνωστὸν ὅτι ὅλα τὰ κράτη λαμβάνουν μέτρα, εἰς ἐθνικὴν κλίμακα, πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἐγκλήματος. Τὰ μέτρα αὐτά, ὅμως, δὲν θὰ ἦσαν ἀποτελεσματικὰ ἂν δὲν ὑπῆρχε συνεργασία καὶ συντονισμὸς τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν διαφόρων χωρῶν.

Τὰς προσπαθείας ὅλων τῶν χωρῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐγκλήματος ἀνέλαβεν, αὐτὴν τὴν φοράν, νὰ συντονίσῃ ὁ Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅστις συνεκάλεσεν ὑπὸ τὴν αἰγίδα του τὸ Β' Ἐγκληματολογικὸν Συνέδριον τοῦ Λονδίνου.

Τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου τούτου, αἱ ὁποῖαι διήρκεσαν ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας, παρηκολούθησαν ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων κρατῶν, ψυχίατροι, ἐγκληματολόγοι, ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Ἰντερπόλ.

Ἕνα ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων θεμάτων, τὰ ὁποῖα συνεζητήθησαν εὐρύτατα μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων, ἦτο καὶ ἡ ἀντιμετώπισις τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἐγκληματικότητος, ἡ ὁποία ἔχει λάβει ἀνησυχητικὰς διαστάσεις κατὰ τὴν μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον περίοδον, ἰδίᾳ ὑπὸ τὴν μορφὴν τῶν ἐγκλημάτων θρασύτητος (τεντυμποϊσμοῦ).

Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν πλείστων συνέδρων, οἱ ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ κοινωνικοὶ λειτουργοὶ ὅλων τῶν χωρῶν δέον ν' ἀφιερώσουν τὸ μέγιστον τῶν προσπαθειῶν των εἰς τὸ νὰ ἐμφυσήσουν πνεῦμα σεβασμοῦ καὶ νομιμοφροσύνης εἰς τὴν νεολαίαν. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως τοῦτο, θὰ χρειασθῇ ἡ ἀνάληψις προσπαθείας διαφωτίσεως ὑπὸ εἰδικῶν ἀστυνομικῶν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ δημιουργηθοῦν οἱ εἰδικοὶ ἀστυνομικοὶ θὰ χρειαθῇ εἰδικὴ ἐκπαίδευσις τούτων. Καί, πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, τὸ Συνέδριον, προέτεινε τὴν ἵδρυσιν ἐθνικῶν κέντρων ἐκπαιδεύσεως ἀστυνομικῶν διὰ τὴν παιδικὴν ἐγκληματικότητα.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Λονδίνου, τὸ πλεῖστον τῶν ἐκεῖ συγκεντρωθέντων ἀντιπροσώπων εἶναι σύμφωνοι ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὸν ν' ἀπαλλαγῇ ἡ κοινωνία ἀπὸ τὸν νεαρὸν ἐγκληματίαν διὰ τῆς φυλακίσεως τούτου.

Ἡ προσπάθεια ὅλων τῶν ἁρμοδίων πρέπει νὰ στραφῇ εἰς τὸ πῶς θὰ ἐμποδισθοῦν, μὲ κάθε τρόπον, οἱ νέοι νὰ ἔλθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ ἐγκληματικοὺς τύπους, οἱ ὁποῖοι τοὺς παροτρύνουν εἰς τὴν τέλεσιν ἐγκλημάτων.

Διὰ νὰ ἐπιτύχουν τοῦτο, οἱ ἀστυνομικοί, πρέπει νὰ ἐπιδιώξουν νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τῶν νέων. Καὶ πρὸς τοῦτο θὰ χρειασθῇ ν' ἀποβάλλουν τὸ παλαιὸν αὐστηρὸν ὕφος Ἰαβέρη, τὸ ὁποῖον, ἐν πολλοῖς ἦτο χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῶν ἀστυνομικῶν τῆς παρελθούσης γενεᾶς. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς τοῦ μειδιάματος, τὴν ὁποίαν χαρακτηριστικῶς ἐτόνισεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, εἰς πρόσφατον διαταγήν του, θὰ συντελέσῃ σοβαρῶς εἰς τὴν ἀπόσπασιν τοῦ σεβασμοῦ, τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπὸ τῶν νέων, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς νεαροὺς ἐγκληματίας δέον νὰ ληφθοῦν εἰδικὰ μέτρα. Κατὰ τοὺς συνέδρους τοῦ Λονδίνου, οὗτοι θὰ πρέπει ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰς πόλεις καὶ νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τεχνικὰς σχολὰς ὅπου νὰ ἐκμάθουν μίαν τέχνην ὥστε, τῇ βοηθείᾳ καταλλήλου ψυχαγωγίας, ν' ἀλλάξουν νοοτροπίαν καὶ ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ τιμιότης φέρει τὴν εὐτυχίαν.

Μετὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων εἰς τὰς τεχνικὰς σχολὰς θὰ πρέπει τὸ κράτος νὰ τοὺς ἐξεύρῃ μίαν ἐργασίαν, ἀνάλογον πρὸς τὴν εἰδικότητά των οὕτως ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ συντηρηθοῦν ἐξ ἰδίων.

Ἕνα ἄλλο σοβαρὸν θέμα, τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησε τὸ Ἐγκληματολογικὸν Συνέδριον τοῦ Λονδίνου, ὑπῆρξεν ἡ καταδίκη τῆς συνηθείας πολλῶν νέων καὶ νεανίδων νὰ σταματοῦν καθ' ὁδὸν τ' αὐτοκίνητα, προκειμένου νὰ μεταβοῦν δωρεὰν εἰς μεμακρυσμένα σημεῖα καὶ πολλάκις εἰς ξένα κράτη, τοῦ γνωστοῦ διεθνῶς ὡς autostop (ὠτοστόπ), ποὺ σημαίνει «σταμάτημα αὐτοκινήτου».

Ἡ συνήθεια αὐτὴ τοῦ ὠτοστὸπ ἔχει γίνει ἀφορμὴ νὰ διαπραχθοῦν τελευταίως εἰς διάφορα κράτη πολλὰ ἐγκλήματα, τόσον εἰς βάρος τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, οἱ ὁποῖοι δέχονται καθ' ὁδὸν τὴν ἐπιβίβασιν ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων των ἀγνώστων προσώπων, ὅσον καὶ εἰς βάρος τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴν κατὰ παράκλησιν μεταφοράν των εἰς διάφορα σημεῖα, καὶ ἰδίως γυναικῶν.

Εἰς τὴν συνήθειαν τοῦ «ὠτοστὸπ» δέον ν' ἀποδοθῇ καὶ τὸ πρόσφατον ἔγκλημα βιασμοῦ, τὸ ὁποῖον συνέβη τὴν 16ην Μαΐου ἐ.ἔ. ἔξωθι τῆς Θεσσαλονίκης εἰς βάρος τῆς ἐργατρίας Αἰκατερίνης Μαρινοπούλου, ἥτις, ὡς γνωστόν, ἐβιάσθη ὑπὸ τῶν ἐπιβαινόντων τοῦ σταματηθέντος ὑπ' αὐτῆς καθ' ὁδὸν αὐτοκινήτου, Μιχαὴλ Μπόλα, Ἰωάννου Τσαρουχᾶ καὶ Εὐγενίου Βασιλειάδου.

Εἰς τὴν Γαλλίαν, τελευταίως, ἐδολοφονήθη ὑπὸ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου μία νεαρὰ γαλλίς, ἡ ὁποία εἶχεν ἐπιβῆ καθ' ὁδὸν αὐτοκινήτου, διὰ τοῦ συστήματος «ὠτοστόπ».

Ἐν ἀναμονῇ περισσοτέρων λεπτομερειῶν ἐπὶ τῶν συζητηθέντων εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Λονδίνου θεμάτων, εὐχόμεθα εὐόδωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς νεολαίας καὶ τῆς κοινωνίας γενικῶς.

Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ

—ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΑΧΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ—

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Χ. ΜΠΕΚΡΗ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Γενικὰ

***

1. Γενικὰ

Δύο ἐκ τῶν πλέον πολυκρότων δικῶν, ἡ μία εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἡ ἑτέρα εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὸ ἔτος 1953, συνετάραξαν τὴν κοινὴν γνώμην τῶν κατοίκων τῶν δύο κρατῶν καὶ κυρίως τῶν κατοίκων τῶν πρωτευουσῶν τούτων. Πρόκειται περὶ καταδικῶν δύο ἀνηλίκων, δι' ἰσάριθμα ἐγκλήματα, τοῦ ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου δι' ἀπαγχονισμοῦ, τοῦ ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ποινὴν καθείρξεως 20 ἐτῶν.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὴν 28ην Ἰανουαρίου 1953 ἐξετελέσθη δι' ἀπαγχονισμοῦ ὁ Οὐΐλλιαμ Μπένλεϋ, ἡλικίας 19 ἐτῶν, κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου. Τὸν φόνον εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν διέπραξεν ὁ ἴδιος ὁ Οὐΐλλιαμ, ἀλλὰ ὁ συνένοχος καὶ νεώτερός του 16ετὴς Κρέϊγκ. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἐπυροβόλησε διὰ τοῦ περιστρόφου του καὶ ἐφόνευσε ἕναν ἀστυνομικὸν καθ' ὃν χρόνον προσεπάθει νὰ τοὺς συλλάβῃ δι' ἀπόπειραν διαρρήξεως.

Ὁ Μπένλεϋ Οὐίλλιαμ, εὐθὺς ὡς ἐγένοντο ἀντιληπτοὶ ἀπὸ τὸν ἀστυφύλακα ἀποπειρώμενοι τὴν διάρρηξιν, ἔσπευσε καὶ παρεδόθη εἰς τοὺς ἀστυνομικούς. Ἐπ' αὐτοῦ ὅμως ἀνευρέθησαν μία μάχαιρα καὶ μία σιδερένια γροθιά, ἀπεδείχθη δὲ κατὰ τὴν διαδικασίαν, ὅτι καίτοι κρατούμενος ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν παρώτρυνε τὸν μὴ συλληφθέντα εἰσέτι συνένοχόν του Κρέϊγκ νὰ πυροβολήσῃ κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν, ὅπερ καὶ ἔπραξεν οὗτος, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν φόνον τοῦ ἄγγλου ἀστυφύλακος. Ὁ Κρέϊγκ ὅμως, μολονότι φυσικὸς αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος τοῦ φόνου, κατεδικάσθη, ὡς ἀνήλικος, μόνον εἰς φυλάκισιν ἐπ' ἀόριστον.

Διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, εὔλογος ἡ συγκίνησις ἥτις εἶχεν προκληθῇ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ. Συγκίνησις ἥτις προεκλήθη καὶ εἰς ἀριθμὸν 50 βουλευτῶν τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, οἵτινες κινητοποιηθέντες καὶ ἀπὸ τὸν τραγικὸν πατέρα τοῦ Οὐΐλλιαμ Μπένλεϋ, ὅστις ἠγωνίσθη νὰ σώσῃ ἀπὸ τὴν ἀγχόνην τὸ παραστρατημένο παιδί του, ὑπεστήριξαν τὴν τελευταίαν στιγμήν: «πῶς θὰ ἐκτελέσητε τὸν Μπένλεϋ ὁ ὁποῖος οὐσιαστικὰ δὲν διέπραξεν τὸν φόνον καὶ θ' ἀφήσετε νὰ ζῇ ὁ πραγματικὸς δράστης τοῦ φόνου»;

Τὴν κυβέρνησιν ὅμως δὲν συνεκίνησεν ἡ οὕτω πως ὑποστηριχθεῖσα ἄποψις, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς κ. Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ, εἰς δραματικὴν ἔκκλησιν τοῦ πατρὸς τοῦ καταδίκου, ἀπήντησεν λακωνικῶς διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τοῦ ὑπερωκεανίου «Κουὴν Μαίρη», εὑρισκομένου εἰς τὴν Ἰαμαϊκὴν θάλασσαν καὶ ἐφ' οὗ ἐπέβαινεν ὁ πρωθυπουργός, διὰ τῆς ἑξῆς φράσεως: «Μετεβίβασα τὴν ἔκκλησίν σας ἄνευ σχολίων εἰς » τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν». Καὶ οὕτω τὴν 28ην Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ὥραν ἀποπνικτικὴ ὁμίχλη ἐκάλυπτεν ὁλόκληρον τὸ Λονδῖνον καὶ καθ' ἣν ὥραν πυκνὸν πλῆθος, ἰδίως γυναῖκες καὶ νέοι 15 ἕως 20 ἐτῶν, εἶχον συγκεντρωθῇ ἀπὸ τῆς 7ης πρωϊνῆς ἔξω ἀπὸ τὰς φυλακὰς τοῦ Γούνγορθ, ἐξετελέσθη δι' ἀγχόνης ὁ νεαρὸς Οὐΐλλιαμ Μπένλεϋ.

Τόση ζωηρὰ συγκίνησις εἶχε προκληθῇ εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν καὶ εἰς ὡρισμένας κρατικὰς ὑπηρεσίας, ὥστε δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον ν' ἀναφέρωμεν χαρακτηριστικὰς τινὰς σκηνὰς κατὰ τὸ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως διάστημα.

Ἔξωθι τῶν φυλακῶν, ἔνθα θὰ ἐλάμβανε χώραν ἡ ἐκτέλεσις, μετὰ τοῦ ἑτέρου

πλήθους εὑρίσκετο καὶ μία κυρία, ἥτις ἀποσπασθεῖσα αὐτοῦ ἤρχισε νὰ κτυπᾷ ἐντόνως διὰ τῶν γρόνθων της τὴν θύραν τῶν φυλακῶν λέγουσα : «ἀνοῖξτε, θέλω νὰ » μιλήσω τοῦ Διευθυντοῦ, ἑτοιμάζεσθε νὰ δολοφονήσετε ἕνα παιδί». Ἦταν ἡ κυρία Βὰν ντὲρ Ἔλστ, πρόεδρος τοῦ σωματείου πρὸς κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς, τὸ δὲ πλῆθος τὴν ἐνεθάρρυνεν εἰς τὴν ἐνέργειάν της ταύτην, εἰς μίαν δὲ στιγμὴν τὸ πλῆθος ἤρχισε νὰ προσεύχεται οὕτω : «Κύριος εἴη ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, σὺ ἡ μόνη κατα- » φυγή μου».

Ἐξ ἑτέρου αἱ ἁρμόδιαι ἀγγλικαὶ ἀρχαὶ κατείχοντο ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς ἀκάρπου ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου.

Ὁ Σὲρ Μαξ νελ Φάϊθ, ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ἔμεινε μέχρι τέλους ἀνένδοτος καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλήσεις ἀπαντοῦσε στερεοτύπως «σόρυ» (λυποῦμαι) ἀλλ' » εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐφαρμόσω τὸν νόμον». Καὶ δὲν ἐδέχθη νὰ μεταβιβάσῃ τὴν αἴτησιν χάριτος εἰς τὴν βασίλισσαν.

Ἡ ἑτέρα πολύκροτος δίκη διεξήχθη ἐν Ἑλλάδι, πρόκειται δὲ περὶ τῆς δίκης καὶ καταδίκης τοῦ νεαροῦ ἀνηλίκου Ἐπαμεινώνδα Κώνστα, δι' ἔγκλημα ληστείας μετὰ φόνου.

Τὸ ἔγκλημα τοῦτο, ὅπερ τυγχάνει περισσότερον γνωστὸν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινόν, ὅλοι ἐνθυμούμεθα ὅτι ἀνεστάτωσε τὴν κοινὴν γνώμην τῆς πρωτευούσης, διότι διεπράχθη ὑπὸ γκακστερικὰς πράγματι συνθήκας καὶ εἰς βάρος συμπαθοῦς ἐπαγγελματίου καὶ οἰκογενειάρχου, τοῦ σωφὲρ Στάϊκου Ἰωάννου.

Μετὰ τὴν περιπετειώδη σύλληψίν του καὶ τόσον κατὰ τὴν μεταφοράν του εἰς τὰς φυλακάς, ὅσον καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς δίκης, τὸ ἠγανακτισμένον πλῆθος ἐπεζήτει νὰ λυντσάρῃ τὸν στυγερὸν δολοφόνον. Πανταχόθεν ἠκούοντο φωναὶ περὶ τῆς ἀμέσου ἐκτελέσεώς του.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ κοινὴ γνώμη ἐξηγέρθη διὰ νὰ μὴ ἀπαγχονισθῇ ὁ ἀνήλικος Μπένλεϋ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τοὐναντίον τὸ πλῆθος ἐπεζήτει νὰ λυντσάρῃ τὸν φονέα Κώνστα.

Ἀνέφερα, χαρακτηριστικῶς, τὰ δύο αὐτὰ παραδείγματα ἐγκληματικότητος ἀνηλίκων παιδιῶν, πλὴν ὅμως σωρεία ἐγκλημάτων πάσης μορφῆς διαπράττονται καθ' ἑκάστην παρ' ἀνηλίκων, χωρὶς μέχρι σήμερον, ἐξαιρέσει ἐλαχίστων περιπτώσεων, νὰ συναχθῶσι τὰ κράτη καὶ αἱ ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῶν λειτουργοῦσαι συναφεῖς ὀργανώσεις, ν' ἀντιδράσωσι ἀποτελεσματικῶς κατὰ τῆς τάσεως ταύτης, ἥτις ὁσημέραι αὐξάνεται, κυρίως λόγῳ τῶν μεταπολεμικῶν συνθηκῶν, ἔνθα μεγάλη ἔνδεια μαστίζει τὰς λαϊκὰς τάξεις, ἐξ ὧν ἐκπορεύονται κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ ἐγκλήματα τῶν ἀνηλίκων, συνεπικουρούντων καὶ ἄλλων αἰτίων, ἅτινα θέλομεν ἀναφέρει εἰς τὰς καθ' ἑκάστην περιπτώσεις.

Ὑποστηρίζεται ὑπό τινων ὅτι μόνον μὲ τὰ ἔσχατα μέσα, δηλ. μὲ αὐστηροτάτας καταδίκας, ἠμπορεῖ νὰ δημιουργηθῇ ἕνας φραγμὸς εἰς τὸ κῦμα τῆς ἐγκληματικότητος τῆς νεολαίας.

Ὑποστηρίζεται ἐπίσης ὅτι : «τὰ σημερινὰ παιδιά, ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν τῆς » συγχρόνου ζωῆς ὡριμάζουν ἀπὸ ὅ,τι πιστεύουν οἱ ποινικολόγοι ἠθικῶς πολὺ ἐνω- » ρίτερον καὶ συνεπῶς δὲν ἠμποροῦν νὰ κρίνωνται μὲ τὰ κριτήρια ποὺ ἰσχύουν εἰς » ἄλλας παλαιοτέρας καὶ ὁμαλωτέρας ἐποχὰς διὰ τοὺς ἀνηλίκους.

«Ἕνα σημερινὸ παιδὶ ἡλικίας 16 ἐτῶν, ποὺ παίρνει εἰς χεῖρας του ἕνα ὅπλον » καὶ τὸ στρέφει ἐναντίον ἑνὸς ἄλλου ἀνθρώπου ξεύρει πολὺ καλὰ τὶ πηγαίνει νὰ » κάμῃ». Θεωρεῖται ὅτι ὁ νομοθέτης δὲν δύναται νὰ παρίσταται ἀδιάφορος ἐμπρὸς εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ 60—70% τῶν δολοφονικῶν ἐπιθέσεων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διαπράττονται ὑπὸ ἀνηλίκων.

Ἡ κοινωνία ἔχει τὸ καθῆκον νὰ ἀμύνεται. Ἐν ὀνόματι τῆς ἀμύνης τῆς κοινωνίας καὶ τῆς περιφρουρήσεως τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν φιλη-

σύχων πολιτῶν, πολλοὶ δὲν διστάζουν νὰ χαρακτηρίζουν τὰ ἐπιεικῆ δικαστήρια ἀνηλίκων «φυτώρια ἐγκληματιῶν» καὶ ζητοῦν ὅπως οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματίαι δικάζονται ἀπὸ τὰ κοινὰ δικαστήρια, ἵνα ἔτσι δημιουργηθῇ «συνείδησις εὐθύνης» μεταξὺ τῶν νέων καὶ δημιουργηθῇ φραγμὸς εἰς τὴν ἐγκληματικὴν τάσιν τῆς νεολαίας.

Εἰς τὴν 'Αγγλίαν ὑπεστηρίχθη ὅτι εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις δέον νὰ ἐπαναφερθῇ καὶ νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἡ «ποινὴ τῆς μαστιγώσεως». Γνωρίζομεν δὲ ἡμεῖς οἱ "Ελληνες ὅτι τὴν ποινὴν αὐτὴν ἐφήρμοσεν εἰς τὴν Κύπρον. 'Υπ' ἄλλων ὑποστηρίζεται ἀντιθέτως, «ὅτι εἰς τοὺς ἀνηλίκους δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβάλλωνται αἱ ἔσχα» τοι τῶν ποινῶν, ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ δικάζωνται οἱ ἀνήλικοι διὰ τὰ ἐγκλήματά των ἀπὸ » τὰ τακτικὰ δικαστήρια, διότι καὶ ἠθικῶς ἄωροι εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχοσύνθεσίς των » εἶναι ἐντελῶς ἀλλοία τῶν ἀνηλίκων, βαίνουσα βελτιουμένη καὶ ὡριμάζουσα στα» διακῶς, ἐξαρτωμένη καὶ ἀπὸ παράγοντας τόσον ἐσωγενεῖς ὅσον καὶ ἐκ τοῦ περι» βάλλοντος».

Εἰς τὴν Σουηδίαν ὑπεστηρίχθη πάλιν παρὰ τῶν ἁρμοδίων σουηδικῶν ἀρχῶν ὅτι : «αἱ βαρεῖαι ποιναὶ καὶ συγκεκριμένως αἱ καταδίκαι εἰς φυλακίσεις δὲν εἶναι ὁ » καλύτερος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, παρὰ τὸ γε» γονὸς ὅτι ἡ ἐγκληματικότης σταθαρὰν αὔξησιν παρουσιάζει ἀφ' ὅτου ἤρχισε νὰ ἐφαρ» μόζεται «ἐπιεικὴς μεταχείρισις» μετὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον».

'Ο εἰσαγγελεὺς Χὸτς Χόϋμαν εἰς μίαν ἔκθεσίν του ἐτόνιζεν ὅτι «ἡ ἠπία πο» λιτικὴ ἔναντι τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν ἀπέτυχε μέν, ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει » ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ». 'Ο Χόϋμαν ἀποδίδει τὴν ἀποτυχίαν αὐτῆς τῆς πολιτικῆς εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἔγινε δυνατὴ ἡ καλὴ ἐφαρμογή της λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς προσωπικοῦ καὶ ἐγκαταστάσεων. «Πρὶν καταδικάσωμεν τὴν πολιτικὴν » αὐτήν, τονίζει, πρέπει νὰ ἴδωμεν τὰ ἀποτελέσματά της ὅταν ἡ ἐφαρμογή της θὰ » εἶναι πλήρης». Περαιτέρω ζητεῖ τὴν διάθεσιν καὶ ἄλλων κεφαλαίων διὰ τὴν τελειωτέραν ὀργάνωσιν τῶν κέντρων ἀναμορφώσεως καὶ διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ὡς πρὸς τὰ αἴτια τῆς ποινικῆς ἐγκληματικότητος καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ.

Ζητεῖ ἐπίσης τὴν αὔξησιν τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων ποὺ ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, καθὼς καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν κέντρων ἀναμορφώσεως.

'Η δημοσίευσις τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἰς τὴν Σουηδίαν προεκάλεσε, ὡς ἦτο ἐπόμενον, πολλὰς συζητήσεις εἰς τὸν τύπον καὶ μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδικῶν. 'Εν τῷ μεταξὺ καθ' ἑκάστην ἀγγέλλονται ἐγκλήματα ποὺ διαπράττονται παρ' ἐφήβων καὶ τῶν δύο φύλων, ἤτοι κλοπές, μικροληστρικὲς ἐπιθέσεις κλπ.

Αἱ κλοπαὶ τῶν αὐτοκινήτων διὰ προσωρινὴν χρῆσιν ἔχουν καταστῇ σύνηθες ἔγκλημα, οὕτω τὰ παιδιὰ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ ἀθῷον ἔγκλημα καὶ γλυστροῦν εἰς ἄλλας μορφὰς βαρυτέρων ἐγκλημάτων. Τὸ κακὸν ἔφθασε μέχρι σήμερον ὥστε κατὰ τὸ 1958 παρουσιάσθη μείωσις τῆς προσφορᾶς θέσεων διὰ νέους καὶ νέας, ἡ μείωσις δὲ αὕτη ἐτροφοδότησε ἕναν νέον κῦμα ἐκτρόπων.

'Η πολιτικὴ τῆς Σουηδίας σήμερον ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ κολασμοῦ τῶν ἀνηλίκων ἵνα μὴ δημιουργῆται εἰς αὐτοὺς ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ κοινωνία τοὺς ἐκδικεῖται ὅταν παραβαίνουν τοὺς νόμους της, ἐντεῦθεν δὲ νὰ ἀνασύρῃ ἀπὸ αὐτοὺς τὰς δυνάμεις τῆς ἀρετῆς.

'Ιδιαιτέρα σημασία ἀποδίδεται εἰς τὴν Σουηδίαν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς συλλήψεως τοῦ ἐγκληματίου ἀνηλίκου μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς καταδίκης του, ὡς πρὸς τὴν συμπεριφοράν του ἔναντι τῶν καταδιωκτικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν.

Τέλος, σήμερον εἰς τὴν χώραν ταύτην τὰ παιδιὰ ποὺ συλλαμβάνονται δι' ἓν ἀδίκημα δὲν κρατοῦνται ἀλλὰ ἀπολύονται τρόπον τινὰ μὲ ἐγγύησιν, ὅμως συνήθως ξανασυλλαμβάνονται δι' ἄλλο ἀδίκημα, γι' αὐτὸ ὁ εἰσαγγελεὺς Χόϋμαν προτείνει τὴν ἵδρυσιν εἰδικῶν ἀναμορφωτικῶν κέντρων προσωρινῆς κρατήσεως, ποὺ δὲν εἶναι φυσικὰ φυλακές, ἀλλὰ ὄχι καὶ κέντρα διασκεδάσεως.

'Εν συμπεράσματι ὑφίσταται διχασμὸς σήμερον εἰς τὴν χώραν ταύτην ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν δηλ. τῆς «ἠπίας ἢ αὐστηρᾶς πολιτικῆς ἔναντι τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν».

Εἰς τὴν 'Αγγλίαν πρῶτον ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τῆς ἀναμορφώσεως καὶ οὐχὶ τῆς τιμωρίας τῶν ἀνηλίκων παραβατῶν. Διότι, ὑποστηρίζουν, τὸ παιδὶ ἐγκληματίας παρουσιάζει τὶς καλύτερες εὐκαιρίες ν' ἀναμορφωθῇ καὶ νὰ σωθῇ. "Ενας νόμος τοῦ 1933 καθορίζει ὅτι «τὸ δικαστήριον ποὺ δικάζει παιδὶ ἢ ἔφηβο κατὰ πρῶτον » λόγον πρέπει νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐκπαίδευσίν του». Τὸ δικαστήριον στέλλει τὸ παιδὶ σ' ἕνα ἀπὸ τὰ 50 ἀναμορφωτήρια, τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ καὶ συγκεντρώνει πληροφορίας διὰ τὸ περιβάλλον του, τὴν ψυχικὴ καὶ διανοητική του κατάστασιν καὶ κατόπιν τῶν διαπιστωθέντων στοιχείων, ἀποφασίζει διὰ τὸ καταλληλότερο εἶδος ἐκπαιδεύσεώς του. 10.000 παιδιὰ περνοῦν ἕκαστον ἔτος ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀναμορφωτήρια, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι φυλακές, εἰς ἕνα δέ, τὸ πλέον ὑποδειγματικὸν εἰς τὸ Λονδῖνον, ἐφαρμόζεται ἕνα ἐξαιρετικὰ προηγμένο καὶ ἀνθρωπιστικὸ σύστημα ἐκπαιδεύσεως καὶ διαγνώσεως.

"Ολα τὰ παιδιὰ ἀπὸ 8—17 ἐτῶν ποὺ συλλαμβάνονται εἰς τὸ Λονδῖνον διὰ παράβασιν νόμου ὁδηγοῦνται ἐκεῖ. Μετὰ πάροδον ἡμερῶν ὁδηγοῦνται εἰς τὰ δικαστήρια, ὅτε, ἢ δικάζονται ἀμέσως ἢ στέλλονται καὶ πάλιν εἰς τὸ ἀναμορφωτήριον διὰ παρατήρησιν καὶ ἐξέτασιν ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδες. 'Από τὴν ἐξέτασιν αὐτήν, ἐξαρτᾶται ἂν τὸ παιδὶ θ' ἀπολυθῇ ἢ θὰ σταλῇ πρὸς ἐκπαίδευσιν κλπ. 'Η ἐξέτασις εἶναι λεπτομερὴς καὶ ἐπεκτείνεται καὶ μέχρι γονέων τοῦ ἀνηλίκου, τοῦ ὁποίου ἡ σχέσις μετ' αὐτῶν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ἀφορμὴ τοῦ κακοῦ.

'Εξετάζεται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν καὶ ὑποβάλλεται εἰς τέστ εὐφυΐας, φοιτήσεως, καὶ συναισθηματικῶν ἀντιδράσεων. Διδάσκεται ζωγραφική, χειροτεχνία καὶ γεωγραφία καὶ γενικῶς παρακολουθεῖται ἡ συμπεριφορά του, τόσον κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας του, ἀλλὰ καὶ τῆς σχόλης του καὶ ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐργασίαι συνδυάζονται μὲ ἐνδεχομένας προηγουμένας περὶ αὐτοῦ ἐκθέσεις ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, κοινωνικῶν λειτουργῶν κλπ. Εἰς τὴν ὑπόλοιπη 'Αγγλία μὲ τὴν ἀνωτέρω ἐργασία ἀσχολοῦνται ὡρισμένα ἐγκεκριμένα σχολεῖα, ἐπανδρωμένα μὲ ἔμπειρον προσωπικὸν καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν γραμμῶν τοῦ προτύπου ἀναμορφωτηρίου τοῦ Λονδίνου.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ σχολείου τούτου συνεδριάζει καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα, συζητεῖ μὲ κάθε λεπτομέρεια τὰς καθ' ἑκάστην περιπτώσεις καὶ ἐν συνεχείᾳ κάμνει συστάσεις εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τὴν κατάλληλον μεταχείρισιν τοῦ παιδιοῦ. Κάθε παιδὶ ποὺ παρουσιάζει καλὴ ἐπίδοσι καὶ συγκεντρώνει 40 βαθμοὺς περιποιεῖται ἰδιαιτέρως καὶ τοῦ ἐπιτρέπουν παρακολούθησιν κινηματογράφου, τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ συζητῇ ἐλεύθερα μὲ τὸν διευθυντὴν ἢ τὸ προσωπικὸν τοῦ σχολείου, ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ μέσα θεραπείας ἔχουν φέρει συχνὰ ἄριστα ἀποτελέσματα. Τὸ στάμφορντ χάουζ, οὕτω ὀνομάζεται τὸ πρότυπον ἀναμορφωτήριον τοῦ Λονδίνου, ἔχει θέσεις διὰ 100 ἄρρενας ἀνηλίκους καὶ εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐν 'Αγγλίᾳ. Τὰ ὑπόλοιπα ἀναμορφωτικὰ σχολεῖα τῆς 'Αγγλίας ἔχουν θέσεις γιὰ 15—50 παιδιά.

Τὸ στάμφορντ χάουζ ἔχει ὡς προσωπικὸν 2 ψυχολόγους, 2 ψυχιάτρους κοινωνικοὺς λειτουργοὺς καὶ τρεῖς ψυχιάτρους. Τὰ μικρότερα ὅμως ἀναμορφωτικὰ σχολεῖα δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀπασχολοῦν τὸν ἀριθμὸν προσωπικοῦ τοῦ στάμφορντ χάουζ. 'Εν τούτοις, ἡ ὑπομονετική, λογικὴ καὶ ἀναμορφωτικὴ προσέγγισις τοῦ θέματος τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος ποὺ εἶναι τὸ κύριον μέλημα τοῦ στάμφορντ χάουζ ἔχει γίνει κοινὴ συνείδησις τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζουν ἢ ἐπιδιώκουν σ' ὅλη τὴν 'Αγγλίαν.

(Συνεχίζεται)

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΟΣ ΤΕΤΡΑΠΟΥΣ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ

—ΤΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΙΘΑΝΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ DOX, ΤΣΑΜΠΙΟΝ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΚΥΛΩΝ—

'Απὸ τὸ ἀμερικανικὸ περιοδικὸ « Reader's », κατὰ μετάφρασιν 'Αστυν. Δ/ντοῦ Β. κ. **Δ. ΜΟΡΟΥ**

Ἕνα μεγαλόσωμο ἀστυνομικὸ σκυλί, γερμανικῆς ράτσας Shepherd, ποὺ ἀκούει στὸ ὄνομα D o x, τὸ πιὸ φημισμένο ἀστυνομικὸ σκυλὶ τῆς 'Ιταλίας καὶ ὁλοκλήρου ἴσως τοῦ κόσμου, ἐθεᾶτο νὰ γευματίζῃ τὶς ὀρεκτικώτατες μακαρονάδες καὶ λαχταριστὲς χοιρινὲς μπριζόλες σ' ὁποιοδήποτε ἑστιατόριο τῆς ἀρεσκείας του.

Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του πέρυσι, ὁ D o x παρέσυρε τὸ ἀφεντικό του, ἀρχιφύλακα T. Maimone, ἀπὸ ἑστιατόριο σὲ ἑστιατόριο στὴ Ρώμη, γιὰ νὰ διαλέξῃ ποῦ θὰ ἐγευμάτιζαν, ὡς ὁ τελευταῖος ἐνόμιζε. Τελικὰ σταμάτησε σὲ μιὰ μικρὴ ταβέρνα καὶ ὤθησε τὴν πόρτα. Αὐτὴ ὅμως τὴν ἡμέρα, δὲν ἦσαν οἱ ὀσμὲς ἀπὸ τὰ ὀρεκτικὰ καὶ πικάντικα φαγητὰ ποὺ ἔκαμαν τὸν D o x νὰ φθάσῃ στὴν ἐν λόγῳ ταβέρνα. Τὸ ἐνδιαφέρον του ἦτο ἀποκλειστικὰ ἐπαγγελματικὸ καὶ ὑπηρεσιακό, ποὺ τὸν ὤθησε νὰ ὁδηγήσῃ τὸ ἀφεντικό του μέχρι ἐκεῖ. Πράγματι τὸ ζῷον ἐρρίφθη σὰν βολίς, σὰν πύραυλος, ἐπάνω σὲ κάποιον ποὺ ἐγευμάτιζε τὴν νοστιμότατη μακαρονάδα του μέσα στὴν ταβέρνα. Ὅπως διεπιστώθη ἀργότερα οὗτος ὑπῆρξε κάποιος καταζητούμενος κακοποιὸς ποὺ σὲ μιὰ ὑπόθεσι εἶχε κατορθώσει νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν καταδίωξι τοῦ D o x, πρὸ 6ετίας στὸ Τουρίνο.

'Η σύλληψις 400 περίπου ἐγκληματιῶν, ὀφείλεται στὰ καταπληκτικὰ καὶ ἀπίστευτα κατορθώματα τοῦ D o x, ποὺ ὑπηρετεῖ σήμερα στὴν Μηχανοκίνητο 'Αστυνομία τῆς Ρώμης. Ἔχει καταρρίψει κάθε ρεκὸρ στὸ εἶδος του καὶ σὰν παγκόσμιος τσάμπιον τῶν ἀστυνομικῶν σκύλων, ὁ D o x ἔχει τιμηθῆ μὲ 27 ἀργυρᾶ μετάλλια καὶ μὲ 4 χρυσᾶ τοιαῦτα.

'Απὸ τὸ 1953 ποὺ κατέρριψε τὸ ρεκὸρ καὶ ἔγινε πρωταθλητὴς στοὺς Εὐρωπαϊκοὺς ἀγῶνας, ἀγωνίσθηκε ἐπιτυχῶς γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὸν τίτλον του, μὲ τὰ πιὸ ἱκανὰ ἀστυνομικὰ σκυλιὰ τῆς Εὐρώπης, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ τοῦ R e x τῆς Scotland Yard καὶ τοῦ X o r r o τῆς ἀστυνομίας τοῦ Παρισιοῦ.

Τὰ πραγματικά, καταπληκτικὰ καὶ ἀπίστευτα ὅμως κατορθώματα τοῦ D o x, δὲν συνίστανται στὸ νὰ συναγωνίζεται σὲ ἀγῶνες μὲ ἄλλα ἀστυνομικὰ σκυλιά. Κάτω ἀπὸ τὴν κιτρινόμαυρη γούνα του, ὑπάρχουσι ἄφωνοι μάρτυρες τῆς τόλμης του, αἱ οὐλὲς τῶν ἑπτὰ (7) τραυμάτων ποὺ ἔλαβε ἀπὸ σφαῖρες κακοποιῶν, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας του, σὲ περισσότερες ἀπὸ 160 ὑποθέσεις.

Δικαιωματικά, ὁ D o x ποὺ γεννήθηκε τὸ 1946, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε ἀποσυρθῆ ἀπὸ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, λαμβάνων τὴν σύνταξίν του ἀπὸ ἔτη.

Ἂν συγκριθῇ ἡ ἡλικία του μὲ τὴν ἀνθρώπινη τοιαύτη, οὗτος ἔχει φθάσει τώρα τὰ 98 του χρόνια. Παρ' ὅλα ὅμως τὰ γηρατειά του, ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά του στὴ δίωξι τῶν ἐγκληματιῶν, ἀκούραστα, μὲ τόλμη καὶ θάρρος ποὺ στεροῦνται ἄλλα νέα σκυλιά.

'Ενῷ πολλὰ ἄλλα νέα ἀστυνομικὰ σκυλιὰ χρησιμοποιοῦνται σὲ συνηθισμένες περιπτώσεις, ὁ D o x, ὁ ἄσσος τετράπους ντέτεκτιβ, καλεῖται νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του στὶς πιὸ δύσκολες, σκοτεινὲς καὶ ἄκρως ἐπικίνδυνες ὑποθέσεις καὶ οὐδέποτε μέχρι σήμερα ἀπέτυχε.

«'Ο D o x γεννήθηκε βέβαια ἕνα σκυλί, ἀλλὰ δὲν εἶναι σήμερα σκυλί», δηλώ-» νει ὁ δόκτωρ Carmelo Marzano, Διευθυντὴς τῆς 'Ασφαλείας τῆς Ρώμης. Ἔχει ἐ-

» ξιχνιάσει ἀσφαλῶς περισσότερες ὑποθέσεις ἀπὸ κάθε ἄλλον δίποδον ντέτεκτιβ » τῆς ὑπηρεσίας του. Θεωροῦμεν αὐτὸν σὰν ἕνα ἀπὸ τοὺς καλλίτερους ἄνδρες μας».

Ἡ θαυμάσια μύτη τοῦ D o x μὲ τὴν ὀξυτάτη ὄσφρησι, ἔχει καταστήσει αὐτὸν ἱκανὸν νὰ ὀσφραίνεται καὶ τὴν ἐλαχίστην ὀσμὴν ἀπὸ μεγάλες ἀποστάσεις, μέχρι 12 μιλίων καὶ μάλιστα μέσα στὶς πολυσύχναστες πόλεις, ποὺ τὰ καυσαέρια τῶν τροχοφόρων καὶ οἱ ποικίλες ὀσμὲς τῶν ἐργοστασίων, βιομηχανιῶν, βιοτεχνιῶν, καταστημάτων καὶ πεζῶν, ἀδυνατίζουν καὶ διαλύουν ἀκόμη καὶ τὶς πιὸ ἰσχυρὲς ὀσμές. Ὁ D o x ὅμως δὲν ἔχει μόνο τὴν μύτη. Εἶναι ἕνας πραγματικὸς ντέτεκτιβ, λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς ρεπόρτερς. «Αὐτὸ τὸ σκυλὶ συνδυάζει μύτη, ρώμη, ἐξυπνάδα, » ἀφάνταστη νοημοσύνη καὶ μυστηριώδεις καὶ καταπληκτικὲς ἱκανότητες ἑνὸς ἀν- » θρώπου».

Ἕνα ἀπίστευτο σχεδὸν παράδειγμα, εἶναι ἡ περίπτωσι μιᾶς ὑποθέσεως τοῦ χαμένου κομπιοῦ. Ἕνας διαρρήκτης κοσμηματοπωλείων κρύφθηκε ἕνα βράδυ σένα ὑπόγειο τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου τῆς Ρώμης καὶ ἀπ' ἐκεῖ διὰ διατρήσεως τοῦ τοίχου, κατώρθωσε νὰ φθάσῃ στὸ παραπλεύρως κοσμηματοπωλεῖον. Ἐκεῖ ἐγένετο ἀντιληπτὸς ἀπὸ κάποιον νυκτοφύλακα, κι' ἔπειτα ἀπὸ βραχεῖα πάλη μ' αὐτόν, κατώρθωσε νὰ ξεφύγῃ. Ὁ D o x ἐκλήθη καὶ μυρίστηκε τὴν ὀσμὴ τοῦ διαρρήκτου ἀπὸ τὰ ἐνδύματα τοῦ νυκτοφύλακος. Ἀκολούθως ὡδήγησε τοὺς ἀστυνομικοὺς σένα ὑπόγειο σὲ μιὰ ἄλλη συνοικία τῆς πολιτείας. Τὸ ἄτομο ποὺ βρέθηκε ἐκεῖ νὰ κοιμᾶται, εἶχε βέβαια ἕνα βεβαρημένο ποινικὸ μητρῷο, ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ πείσῃ ὅλους, ὅτι ἦτο ἀθῷος καὶ οὐδεμία σχέσιν εἶχε μὲ τὴν προκειμένην ἀπόπειραν κλοπῆς.

«Ἐπίστευσα, ὅτι πράγματι ἦτο ἀθῷος, λέγει ὁ ἀρχιφύλαξ Maimone, ὅταν » ὁ νυκτοφύλαξ ἐβεβαίωσε ὅτι δὲν ἀνεγνώριζε ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὑπόπτου τὸν κα- » κοποιὸν ποὺ τοῦ ξέφυγε. Ἕκαμα νόημα μὲ τὸ δάκτυλό μου, ἐξακολουθεῖ ὁ ἀρχιφύ- » λαξ, στὸν D o x, σὰν νὰ τοῦ ἔλεγα, ὅτι πρέπει νὰ εἶναι περισσότερο προσεκτικός». Ὁ D o x ἀπήντησε μ' ἕνα γαύγισμα καὶ ξεκίνησε μὲ κατεύθυνσι πρὸς τὸ κοσμηματοπωλεῖον, ὅπου ὡδήγησε καὶ πάλιν τοὺς ἀστυνομικούς. Ὅταν ἔφθασαν ἐκεῖ, εἰσῆλθε στὸ ἐσωτερικὸν διαμέρισμα, ὅπου ἐρευνῶντας μὲ τὴν μύτη του, βρῆκε ἕνα κουμπί, ποὺ τὸ πῆρε καὶ τὸ ἔδωσε στὸν ἀφεντικό του Maimone. Ἐγαύγισε πάλι, σὰν νὰ τοὺς ἔλεγε νὰ τὸν ἀκολουθήσουν, καὶ ξεκίνησε πρὸς τὴν συνοικία ποὺ τοὺς εἶχε ὁδηγήσει καὶ προηγουμένως, δηλαδὴ τὸ ὑπόγειο τοῦ ὑπόπτου διαρρήκτου. Ἐκεῖ τὸ ζῷον, μυρίστηκε τώρα τὴν ντουλάπα, ἄνοιξε τὴν πόρτα της καὶ ἔσυρε ἕνα ἀδιάβροχο ποὺ ἦτο κρεμασμένο καὶ τὸ ἔρριξε στὰ πόδια τοῦ ἀρχιφύλακος, δείχνοντας μὲ τὴν μύτη του τὸ σημεῖο ποὺ ἔλλειπε ἕνα κουμπί.

Τὸ κουμπὶ ποὺ εἶχε βρῆ ὁ D o x στὸ κοσμηματοπωλεῖον, ἦτο ἀκριβῶς ὅμοιο μὲ τὰ κουμπιὰ τοῦ ἀδιαβρόχου, τὰ δὲ μικρὰ τεμάχια ποῦ ὑφάσματος ποὺ ἦσαν κολλημένα ἐπάνω σ' αὐτό, διεπιστώθη ὅτι πράγματι προήρχοντο ἀπὸ τὸ ἀδιάβροχο ποὺ εἶχαν μπροστά τους. Ὁ ὕποπτος ὡμολόγησε τελικὰ τὴν πρᾶξιν του.

Στὰ πέντε λευκώματα τοῦ ἀρχιφύλακος Maimone, ποὺ καλύπτουν ὅλη του τὴν ἀστυνομικὴ καρριέρα, ἀναφέρονται καὶ τὰ πολλὰ καταπληκτικὰ καὶ ἀπίστευτα κατορθώματα τοῦ τετραπόδου ντέτεκτιβ D o x, μεταξὺ τῶν ὁποίων διαβάζομεν καὶ τὰ ἑξῆς:

Ὁ D o x κάποτε ἔσωσε τὴν ζωὴν ἑνὸς μικροῦ κοριτσιοῦ ἀπὸ βέβαιο διαμελισμό, σπρώχνοντας αὐτὸ μὲ τὸ σῶμα του, μὲ κινηματογραφικὴ ταχύτητα, ἔξω ἀπὸ τὴν τροχιὰ ἑνὸς αὐτοκινήτου ποὺ ἔτρεχε κατ' ἐπάνω του μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Κάποτε ἄλλοτε, ὁ D o x, μὲ σπασμένο τὸ ἕνα πόδι ἀπὸ μιὰ σφαῖρα ἑνὸς διαρρήκτου, κατεδίωκε αὐτὸν ἐπὶ πέντε μίλια μὲ τὰ τρία του μόνο πόδια γερὰ καὶ τελικὰ τὸν συνέλαβε. Σὲ μιὰ ἄλλη σελίδα διαβάζομεν ὅτι ἔσωσε κάποτε τὴν ζωὴν ἑνὸς ὀρειβάτου (σκιέρ), ποὺ εἶχε χαθῆ στὰ βουνὰ Σουμπιάκο. Τὴν φορὰ αὐτὴ ὅλα τ' ἀποσπάσματα χωροφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν σκύλων καὶ τὰ πολλαπλᾶ συνεργεῖα διασώσεως, ἀποτελούμενα ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐπιδέξιους καὶ πεπειραμένους ὀρειβάτες, εἶχαν ἀπελπισθῆ

καὶ εἶχαν ἐγκαταλείψει τὶς ἔρευνες καὶ μόνον ὁ D o x ἐξηκολούθησε αὐτές, μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀνεύρῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸν ἐξαφανισθέντα. Σὲ ἄλλη περίπτωση ὁ D o x μόνος του, καθήλωσε 12 ὑπόπτους στὶς στάσι τῆς προσοχῆς, ὅταν τὸ ἀφεντικὸ ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν αἴθουσα ποὺ εὑρίσκοντο, γιὰ νὰ ζητήσῃ τηλεφωνικῶς βοήθεια.

'Η ἱκανότης, ἡ ἐπιτηδειότης, ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ νοημοσύνη αὐτοῦ τοῦ ζῴου, ἔχουν καταπλήξει ὅλους, ὅσους τὸ ἔχουν γνωρίσει.

Εἶναι μοναδικὸ πιθανὸν σκυλὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο, ποὺ ἔχει ἀποκτήσει τὴν ἱκανότητα καὶ ἐπιδεξειότητα ν' ἀδειάζῃ ἕνα γεμᾶτο πιστόλι, χωρὶς νὰ ἐκπυρσοκροτήσῃ. 'Ο χειρισμὸς αὐτὸς γίνεται ἀπὸ τὸν D o x μὲ ἀνθρώπινη προνοητικότητα καὶ δεξιοτεχνία, ποὺ μένουν πάντες μὲ τὸ στόμα ἀνοικτό. 'Ασφαλίζει κατ' ἀρχὰς τὸ πιστόλι, ὠθῶντας τὸ ἀσφάλιστρον πρὸς τὴν θέσιν ἀσφαλίσεως καὶ ἀκολούθως ἀνοίγει αὐτό, χρησιμοποιῶντας τὰ πόδια του καὶ τὰ δόντια του καὶ τὸ ἀδειάζει. Χρειάστηκε πρακτικὴ ἐξάσκησις ἐπὶ ὀκτὼ ὁλόκληρα ἔτη, γιὰ νὰ μάθῃ αὐτὸν τὸν χειρισμόν.

'Ο D o x μπορεῖ ἐπίσης νὰ λύσῃ καὶ ἀπελευθερώσῃ ἕνα δεμένο σὲ μιὰ καρέκλα, ἄνθρωπο, ὁσοδήποτε μπερδεμένοι καὶ ἂν εἶναι οἱ κόμβοι τῶν δεσμῶν του. Τὸ θάρρος καὶ ἡ γενναιότης αὐτοῦ τοῦ ζῴου, εἶναι μυθώδη καὶ παροιμιώδη, ὅσο καὶ ἡ ἐπιτηδειότης, ἡ ἐξυπνάδα καὶ πρὸ παντός, ἡ νοημοσύνη του.

Κάποτε, κατὰ τὸν περασμένο χρόνο, ποὺ ὁ D o x καὶ τὸ ἀφεντικό του Maimone εἶχαν ἐξέλθει σένα ἀπὸ τοὺς συνηθισμένους τους ἐξιχνιαστικοὺς περιπάτους στὶς συνοικίες τῆς Ρώμης, ποὺ βρίσκονται τὰ περισσότερα καταγώγια καὶ ἄντρα τῶν κακοποιῶν, δύο ἄγνωστοι ποὺ ἐπέβαινον σένα μοτοποδήλατο ἔπεσαν ἐπάνω στὸν D o x. 'Αποτόμως, ἐγκατέλειψαν τὸ μοτοποδήλατο καὶ τραπέντες εἰς φυγὴν ἐξηφανίσθησαν. 'Ο ἀρχιφύλαξ ὑποπτευθεὶς αὐτούς, ἔβαλε τὸν D o x καὶ ἐμύρισε τὸ κάθισμα τοῦ μοτοποδηλάτου καὶ ἀκολούθως ἐτέθησαν καὶ οἱ δύο εἰς καταδίωξιν τῶν ἐξαφανισθέντων δύο ἀγνώστων ὑπόπτων. Μέσα ἀπὸ στενωποὺς δρομίσκους κάτω ἀπὸ σκοτεινὰ κλιμακοστάσια διαφόρων ἑτοιμορρόπων βρωμερῶν οἰκημάτων καὶ κατὰ μῆκος διαφόρων ταρατσῶν, τὰ ἀφανῆ καὶ ἀθέατα ἴχνη, ὡδήγησαν τὸν D o x καὶ τὸ ἀφεντικό του σένα σκοτεινό, βρωμερὸ καὶ ἀκάθαρτο διαμέρισμα σὲ μιὰ ταράτσα. Μιὰ γυναῖκα ποὺ ἔμεινε ἐκεῖ ἐδήλωσε ὅτι οὐδὲν ἐγνώριζε γιὰ τὰ δύο ἀναζητούμενα ὕποπτα ἄτομα. 'Ο D o x ὅμως δὲν ἔσφαλε· ἄρχισε νὰ γαυγίζῃ ἔντονα καὶ ἄγρια κοντὰ σένα σαραβαλιασμένο μεγάλο καναπέ. 'Ο ἀρχιφύλαξ διέταξε νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν καναπὲ ὁποιοσδήποτε εὑρίσκετο ἐκεῖ κρυμμένος, μὲ προτεταμένα τὰ χέρια. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπόπτους σύρθηκε γονατιστὸς κάτω ἀπὸ τὸν καναπὲ μὲ τὰ χέρια ἐμπρός. Τὴν ἴδια ἀκριβῶς στιγμή, χωρὶς διόλου νὰ τὸν ἀντιληφθῶ, λέγει ὁ ἀρχιφύλαξ, ὁ δεύτερος ὕποπτος ποὺ ἦτο κρυμμένος μέσα στὴν ντουλάπα, βγῆκε σιγὰ μένα μαχαίρι στὸ χέρι, ἕτοιμος νὰ μὲ κτυπήσῃ ἐκ τῶν νώτων. Δὲν κατώρθωσε ὅμως νὰ μὲ πλησιάσῃ, γιατὶ ὁ D o x ρίχτηκε ἐπάνω του καὶ μὲ τὸ σῶμα του ποὺ ζυγίζει 65 κιλά, τὸν ἀνέτρεψε καὶ τὸν κάρφωσε στὸ δάπεδο. 'Ως διεπιστώθη, ἦσαν δύο διαρρῆκτες μὲ πλούσιο ποινικὸ μητρῷο, ἐξιχνιάσθησαν δὲ πολλὲς πρόσφατες διαρρήξεις ποὺ εἶχαν διαπράξει, αἵτινες παρέμειναν μέχρι τότε ἀνεξιχνίαστες, μὴ ἀνακαλυφθέντων εἰς οὐδεμίαν διαφωτιστικῶν στοιχείων ἢ ἄλλων ἰχνῶν.

'Ο D o x γιὰ πρώτη φορὰ ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ ἀρχιφύλακος Maimone, ὅταν κάποτε οὗτος ἔκειτο χαμαὶ ἐν ἀφασίᾳ, ἡμιθανὴς, στὴν εἴσοδο ἑνὸς σπηλαίου, μὲ τέσσαρες σφαῖρες στὸ στομάχι καὶ δύο στὴν ὠμοπλάτη του. Τὸ συμβὰν αὐτὸ συνέβη πρὸ 12ετίας στὰ βουνὰ τῆς Σικελίας, ὅπου δροῦσε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὁ διαβόητος τρομοκράτης κακοποιὸς Salvatore Giulano. 'Ο Maimone τότε ὑπηρετοῦσε σὰν ἀστυφύλαξ στὴν 'Ασφάλεια τοῦ Τουρίνου καὶ εἶχε ἀποκτήσει φήμη, σὰν χειροδύναμος, ἀφοῦ σήκωσε μὲ τὸ ἕνα του χέρι, ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, τὸν διοικητή του, ποὺ ζύγιζε 90 κιλά. 'Απὸ τότε οἱ δημοσιογράφοι τὸν εἶχαν διαφημίσει καλοῦντες αὐτόν: «'Ο 'Ηρακλῆς ἀστυφύλαξ». Κάποιος τότε, ἐπρότεινε ν' ἀναμετρηθῇ ὁ «'Ηρακλῆς ἀστυφύλαξ

τοῦ Τουρίνου» μὲ τὸν σικελιανὸ τρομακράτη. Ἀμφότεροι οἱ ἄνδρες συνεφώνησαν καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Maimone πῆρε ἄδεια γιὰ νὰ μεταβῇ νὰ μονομαχήσῃ.

Ἀλλὰ ὁ Maimone καὶ ὁ Giuliano οὐδέποτε ἀντιμετώπισε ὁ εἷς τὸν ἄλλον. Ὁ ἀστυφύλαξ Maimone ἐπαγιδεύθη σὲ μιὰ ἐνέδρα, στὸ στόμιο ἑνὸς σπηλαίου στὰ βουνὰ τῆς Σικελίας καὶ ἐγκατελείφθη ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Giuliano καὶ τοὺς συμμορίτες του, ὡς νεκρός. Ὁ D o x ἦτο τότε πολὺ νέος ἀκόμη, ἀλλὰ ἡ ἐνέργειά του μαρτυρεῖ ὅτι ἐγνώριζε ἀπὸ τότε τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ στὴν προκειμένη περίπτωση. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ τεθῇ εἰς καταδίωξιν τῶν κακοποιῶν, τὸ νοῆμον αὐτὸ ζῷον, ἔσπευσε πρὸς ἀναζήτησιν ἰατρικῆς βοηθείας. Ὁ Maimone, ποὺ παρὰ τὰ πολλαπλᾶ τραύματα δὲν ἦτο νεκρός, ὡς ἐνομίσθη παρὰ τῶν κακοποιῶν, ἐσώθη χάρις στὴν ἐξυπνάδα, τὴν νοημοσύνη καὶ τὴν ἀφοσίωσι πρὸς αὐτὸν τοῦ D o x, ποὺ εἰδοποίησε καὶ ἔφθασε ἐγκαίρως ἡ ἰατρικὴ βοήθεια.

Τὸ ἀστυνομικὸ αὐτὸ σκυλί, ποὺ γεννήθηκε στὴ Γερμανία, ἦτο μόλις 40 ἡμερῶν, ὅταν τὸ ἀγόρασε ὁ Maimone. Τὸ ἐξεπαίδευσε καὶ τὸ ἐδίδαξε μόνος του καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ὁ ἀρχιφύλαξ καὶ ὁ D o x ἔμειναν ἀχώριστοι. Διαμένουν στὸ ἴδιο δωμάτιο, στὸ ἄνω διαμέρισμα τοῦ οἰκήματος, ὅπου στεγάζεται ἡ Μηχανοκίνητος Ἀστυνομία καὶ ποὺ βλέπει πρὸς τὸν Τίβερι ποταμόν. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ D o x εἶναι 35.000 λιρέττες, δηλαδὴ 1.650 δραχμὲς καὶ κατατίθενται τὰ χρήματα αὐτὰ στὸ ταμιευτήριο διὰ λογαριασμόν του. Ὁ λογαριασμὸς αὐτὸς τοῦ D o x πλουτίζεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ ἀμοιβὲς διάφορες ποὺ λαμβάνει ἀπὸ φιλόζωους καὶ εὐγνώμονας διὰ τὰς προσφερομένας ὑπηρεσίας, ἀνθρώπους.

Τὴν πιὸ μεγάλη ἀμοιβὴ ἔλαβε ὁ Dox ἀπὸ τὸν ὑφυπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν Carmine de Martino, ποὺ ἔπεσε θῦμα ἀποπείρας ἐκβιασμοῦ κατὰ τὸ 1959.

Ὁ de Martino πῆρε ἕνα ἐκβιαστικὸ σημείωμα ποὺ ἔλεγε τὰ ἑξῆς: «Ἂν » ἀγαπᾶς τὸ τομάρι σου καὶ τὸ τομάρι τῶν παιδιῶν σου, ν' ἀφήσῃς στὸ σημεῖο ποὺ » ἀναγράφεται στὸ σημειωμά μας 8.000 δολλάρια, τὴν Παρασκευὴ 28 Αὐγούστου » καὶ ὥραν 23ην, σένα δέμα τυλιγμένο μὲ μαρουλόφυλλα. Μὴν εἰδοποιήσῃς τὴν » ἀστυνομία καὶ τὶς ἐφημερίδες, γιατὶ θὰ τὸ μετανοιώσῃς πικρά. Τὰ κτυπήματα » θὰνε σκληρὰ πάνω στὴν οἰκογένειά σου».

Τὰ χρήματα ἔπρεπε νὰ τοποθετηθῶσι στὴ ρίζα ἑνὸς δένδρου στὴν ὁδὸ Annia Regilia. Ὁ de Martino κατήγγειλε τὸ συμβὰν στὴν ἀστυνομία. Τὸ ἐπιλεγὲν μέρος ἦτο μιὰ ἀνοικτὴ περιοχὴ ὅπου δὲν ἦτο εὔκολος ἡ παρακολούθησις. Λίγες ἡμέρες πρὶν τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν χρημάτων ἡμέρας, ἄνδρες τῆς Μηχανοκινήτου Ἀστυνομίας ἐνδεδυμένοι σὰν σκουπιδιάριδες τοῦ Δήμου, ἀνέσκαψαν ἕνα μεγάλο λάκκο καὶ κατεσκεύασαν μιὰ κρύπτη ποὺ τὴν σκέπασαν μὲ σκουπίδια. Ἡ ἀστυνομία ἐβασίζετο στὸν Dox ποὺ μυρίστηκε τὴν ὀσμὴ τοῦ δράστου ἀπὸ τὸ ἐκβιαστικὸ σημείωμα.

Τὸ βράδυ τῆς 28ης Αὐγούστου, ὁ ἀρχιφύλαξ Maimone καὶ ὁ Dox ἦσαν κρυμμένοι στὴν κρύπτη καὶ ἀνέμενον. Ἐπὶ ὧρες ὁλόκληρες κανεὶς δὲν ἐνεφανίσθη. Κατὰ τὰ ἐξημερώματα καὶ πρὶν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, ὁ Dox σκούντισε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸν σύντροφό του. Ἀπὸ μιὰ κρυφὴ τρύπα ὁ ἀρχιφύλαξ εἶδε μιὰ ἀνθρώπινη σκιὰ κοντὰ στὸ δένδρο καὶ ἀμέσως ἔλυσε τὸ ζῷο, πρὶν δὲ καλὰ-καλὰ ἀντιληφθῇ τί συνέβαινε, ὁ Dox εἶχε ρίξει τὸν ἄγνωστον κάτω καὶ τὸν εἶχε καθηλώσει στὸ ἔδαφος, μ' ἕνα του ἀστραπιαῖο πήδημα.

Ὁ ἀρχιφύλαξ δὲν δυσκολεύθηκε νὰ τὸν συλλάβῃ. Ὁ κακοποιὸς τρομαγμένος ξεφώνησε. «Θὰ τὰ ὁμολογήσω ὅλα, κράτα τὸ σκύλο».

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

— ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΝ ΕΔ. ΧΟΥΒΕΡ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΑΣΤΥΝ. Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

8. Προβλήματα κατὰ τὴν λῆψιν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων νεκρῶν.

Καθ' ἕκαστον ἔτος ἕνας μικρὸς βεβαίως διὰ τὴν χώραν μας ἀριθμὸς νεκρῶν ἐνταφιάζεται χωρὶς νὰ διαπιστωθῇ ἡ ταυτότης των.

Ὁ θάνατος εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων εἶναι φυσιολογικὸς ἢ ὀφείλεται εἰς τροχαῖα ἢ ἄλλα ἀτυχήματα. Συνήθως δὲ μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν παύει πᾶσα περαιτέρω ἀστυνομικὴ ἐνέργεια καὶ ἡ ὅλη ὑπόθεσις λησμονεῖται, ἐκτὸς καὶ ἂν ὑπάρχουν ὑπόνοιαι ὅτι ὁ θάνατος πιθανὸν νὰ ὀφείληται εἰς ἐγκληματικήν τινα ἐνέργειαν. Οὐχὶ σπανίως τὰ στοιχεῖα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ ἀγνώστου πτώματος παρέχονται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἢ τῶν φιλικῶν ἢ γνωστῶν πρὸς τὸν νεκρὸν προσώπων.

Ἡ ἀναγνώρισις δὲ ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐπιδείξεως αὐτοῦ τούτου τοῦ πτώματος ἢ ἀντικειμένων ἀνηκόντων εἰς τὸν νεκρόν, οἷον ἐνδυμάτων κλπ.. Ἡ ἐπίδειξις τοῦ πτώματος ἢ ἀντικειμένων αὐτοῦ φυσικὰ γίνεται εἰς τὸν περιωρισμένον ἀριθμὸν τῶν οἰκείων ἢ τῶν φιλικῶν πρὸς τὸν νεκρὸν προσώπων, ἅτινα καὶ ἐνδιαφέρονται καὶ καταβάλλουν συνήθως διαφόρους προσπαθείας διὰ τὴν ἀνεύρεσίν του. Ἀλλ' οὐχὶ σπανίως τὸ πτῶμα ἀνευρίσκεται εἰς τοιαύτην κατάστασιν ὥστε νὰ μὴν παρέχωνται αἱ δυνατότητες τῆς ἀναγνωρίσεώς του ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου σημείων, τῶν ὀδόντων ἢ τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ. Τοῦτο ἰδιαιτέρως παρατηρεῖται ὁσάκις τὸ πτῶμα εἶναι ἠλλοιωμένον ἕνεκα μεγάλων ἐγκαυμάτων ἢ ἀποσυνθέσεως. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἀπανθράκωσις ἢ ἡ ἀποσύνθεσις. Ἀλλοιοῦνται ἢ καταστρέφονται ἐπίσης ὁλοσχερῶς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου σημεῖα τῶν ἀτόμων τῶν ὁποίων ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς αὐτοκινητιστικά, σιδηροδρομικά, ἀεροπορικὰ κλπ. ἀτυχήματα, λόγῳ τῶν μεγάλων κακώσεων, συνεπείᾳ καὶ τῶν ὁποίων δυσχεραίνεται ἢ καθίσταται παντάπασιν ἀδύνατος ἡ ἀναγνώρισις τοῦ πτώματος ὑπὸ τῶν οἰκείων, φιλικῶν ἢ γνωστῶν αὐτοῦ προσώπων.

Ἔτι δὲ ἐπὶ πλείστων περιπτώσεων τὸ μόνον στοιχεῖον τῆς ἀναγνωρίσεως εἶναι ἡ προσωπικὴ διαβεβαίωσις τῶν ἀτόμων ἅτινα εἶδον τὸν νεκρὸν ἢ ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς αὐτόν.

Ἀλλ' αἱ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐσφαλμέναι περιπτώσεις διαπιστώσεως τῆς ταυτότητος ἀτόμων νεκρῶν ἢ ζώντων εἶναι ἄπειροι. Ἀναφέρω μίαν ἐκ τῶν πολλῶν περιπτώσεων τὰς ὁποίας γνωρίζω.

Κατὰ τὸ ναυάγιον τῆς Χειμάρρας—Ἰανουάριος 1947, ἀνεγνωρίσθη πτῶμα ἀνδρὸς ὑπὸ τῶν γονέων του, ὡς ἀνῆκον εἰς ἕναν ἐκ τῶν υἱῶν των ἡλικίας 21 ἐτῶν.

Βραδύτερον ὅμως κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ὅλων τῶν πτωμάτων διεπιστώθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἄλλου ἀτόμου ἡλικίας 35 ἐτῶν. Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα συχνὰ ἔχουν χρησιμοποιηθῇ ὡς μέσον διαπιστώσεως τῆς ταυτότητος ἀτόμων θανόντων εἰς ἀεροπορικά, σιδηροδρομικά, αὐτοκινητιστικὰ κλπ. ἀτυχήματα ἢ πτωμάτων ἅτινα ἀνεγνωρίσθησαν μὲν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἢ φιλικῶν των προσώπων, ἀλλὰ μεταγενεστέρως ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν δακτυλικῶν αὐτῶν ἀποτυπωμάτων ἡ ἀναγνώρισις αὕτη ἀπεδείχθη ἐσφαλμένη. Ἀναφέρομεν χαρακτηριστι-

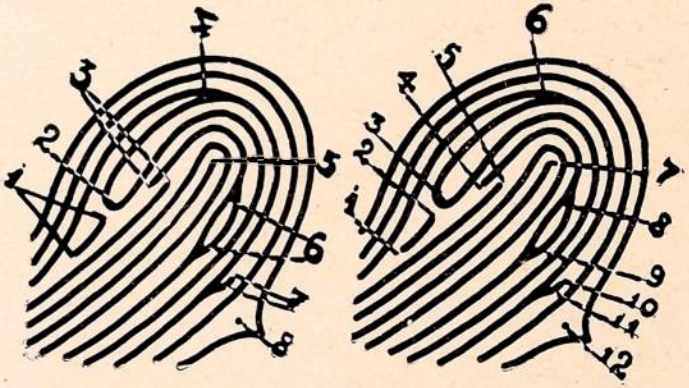
κῶς τὸ ἀεροπορικὸν δυστύχημα τῆς Αὐλῶνος, κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1959, ὅτε ἐπὶ ὁλοκλήρους μῆνας ἠσχολεῖτο ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ μὲ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ ἐπὶ ... πλέον ἐπιβάτου (εἰκ. 151). Ἀλλ' ὡς προεῖπον ἀναφέρονται καὶ

Εἰκ. 151. Ἓν ἐκ τῶν πτωμάτων τοῦ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος τοῦ Ὀκτωβρίου 1959.

ἐσφαλμέναι διαπιστώσεις ταυτότητος πτωμάτων ὧν τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα ἦσαν τελείως ἄθικτα. Εἰς μίαν τοιαύτην περίπτωσιν γυνή τις εὑρέθη νεκρὰ ἐντὸς δωματίου ξενοδοχείου τινὸς καὶ ἐξηκριβώθη ἡ ταυτότης αὐτῆς κατόπιν ἀναγνωρίσεως ὑπό τινων φιλικῶν της προσώπων. Τὸ πτῶμα ἀπεστάλη ἀτμοπλοϊκῶς πρὸς τὸν ὑποτιθέμενον τόπον τῆς γεννήσεώς της ὅπου ἐβεβαιώθη ἐπίσης ἡ ταυτότης ἀπὸ ἕτερα ἐκεῖσε φιλικά της πρόσωπα. Ἐπηκολούθησε ἡ κηδεία. Μετὰ πάροδον μηνὸς περίπου ἓν ἐκ τῶν κυρίων προσώπων ὅπερ εἶχεν συντελέσει εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τῆς γυναικὸς ἐκάθητο εἰς ἓν δημόσιον κέντρον—ταβέρνα—ὅταν ἀντελήφθη νὰ εἰσέρχεται ἐντὸς αὐτῆς ἡ πρὸ μηνὸς... «κηδευθεῖσα φίλη του».

Εἰδοποιήθησαν αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ καὶ κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἀστυνομίας ἐπετράπη ἡ ἐκταφὴ τοῦ πτώματος καὶ ἐλήφθησαν τὰ δακτυλικὰ αὐτοῦ ἀποτυπώματα ἄτινα καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον τῆς σημάνσεως, εἰς ὃ κατόπιν ἀναζητήσεως εἰς τὰ γενικὰ ἀρχεῖα διεπιστώθη ἡ πραγματικὴ ταυτότης τοῦ πτώματος. Καθ' ἕκαστον ἔτος παρ' ἡμῖν ἀνευρίσκονται 75 περίπου ἄγνωστα πτώματα. Τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν διαπιστοῦται ἡ ταυτότης διὰ ποικίλων μέσων. Τῶν ὑπολοίπων ἡ ταυτότης παραμένει ἄγνωστος, διότι κυρίως δὲν ὑπάρχουν τὰ δακτυλικὰ αὐτῶν ἀποτυπώματα ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ κεντρικοῦ γραφείου τῆς σημάνσεως. Πολλάκις ἂν εἰκάζεται ἡ ταυτότης τοῦ πτώματος δυνάμεθα νὰ ἀνεύρωμεν δακτυλικὰ αὐτοῦ ἀποτυπώματα εἰς τὴν οἰκίαν του, κατόπιν ἐρεύνης ἀντικειμένων ἐπιδεκτικῶν ἐγκαταλείψεως δακτυλικῶν ἀποτυπω-

Εἰκ. 152. Δύο σχέδια δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐν οἷς δείκνυται ἡ διάφορος ἀρίθμησις τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν χαρακτηριστικῶν σημείων.

μάτων. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο κατεφύγαμεν διά τινα ἐκ τῶν πτωμάτων τοῦ ἀεροπορικοῦ δυστυχήματος τῆς Αὐλῶνος τοῦ 1959. Ὡς εἶναι δὲ γνωστὸν διὰ τὴν πιστοποίησιν τῆς ταυτότητος ἑνὸς ἀτόμου, βάσει τῶν δακτυλικῶν αὐτοῦ ἀποτυπωμάτων δὲν εἶναι ἀπαραίτητα καὶ τῶν 10 δακτύλων τὰ ἀποτυπώματα, ἀλλὰ καὶ τμῆμα μόνον ἀποτυπώματος ἑνὸς ἐκ τῶν 10 δακτύλων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὅμως θὰ ὑπάρχουν τὰ 12 ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ σημεῖα, ἅτινα θεωροῦνται παρ' ἡμῖν ἀπαραίτητα διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ ταυτότης τοῦ ἀτόμου.

Τὰ διάφορα γραφεῖα τῆς σημάνσεως δὲν καταμετροῦν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, οὐδὲ συμφωνοῦν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰδιαιτέρων σημείων (εἰκ. 152), βάσει τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ πιστοποίησις τῆς ταυτότητος ἑνὸς ἀτόμου, διότι εἰς τὴν Γαλλίαν φερ' εἰπεῖν ἀπαιτοῦνται τοὐλάχιστον 17 ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά, εἰς τὴν Ἀγγλίαν τοὐλάχιστον 16, εἰς τὴν Ἀμερικὴν τοὐλάχιστον 12, εἰς τὴν Ἱσπανίαν 10—12, εἰς τὴν Αὐστρίαν τοὐλάχιστον 12, εἰς τὴν Ἑλβετίαν 12—14, εἰς τὴν Γερμανίαν 8—12

Εἰκ. 153. Τὰ δύο διάφορα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐφ' ὧν παρατηροῦνται ἓξ (6) κοινὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ σημεῖα.

ὅταν ταῦτα εὑρίσκωνται μεταξὺ δέλτα καὶ κέντρου (εἰκ. 153). Ὡς ὁ ἀναγνώστης δύναται νὰ διαπιστώσῃ ἐκ τῆς μελέτης τῆς παρατιθεμένης εἰκόνος ἔχουν ἀνευρεθῇ δύο διάφορα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, δηλαδὴ ἀνήκοντα εἰς δύο ἄτομα φέροντα ἓξ ὅμοια ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ σημεῖα καὶ εἰς τὰ αὐτὰ σημεῖα (Finger print magazine Ἀπρίλιος 1960).

Τούτου ἕνεκεν προτείνεται ὑπὸ πολλῶν ὅπως συμφωνηθῇ καὶ καθορισθῇ διεθνῶς τὸ κατώτατον ὅριον τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν σημείων, βάσει τοῦ ὁποίου θὰ δύναται νὰ πιστοποιηθῇ ἡ ταυτότης ἑνὸς ἀτόμου. Τὰ ἀόρατα δὲ ἀποτυπώματα ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀντικειμένων ἐγκαταλείπονται καὶ ἐπὶ χάρτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ καταστοῦν ὁρατὰ διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου ἢ νινιδρίνης καὶ μετὰ πάροδον πολλῶν ἐτῶν (ὅρα «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» τεύχη 159 καὶ 160).

Εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν πτωμάτων εὑρίσκονται εἰς καλὴν κατάστασιν, διὸ καὶ λαμβάνονται κατόπιν χρώσεως αὐτῶν διὰ τῆς εἰδικῆς μελάνης, ἐπὶ εἰδικῶς καθωρισμένου λευκοῦ φύλλου χάρτου, δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου καλουμένου. Λαμβάνονται δὲ πρῶτον τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρὸς κεχωρισμένως καὶ εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου καὶ κάτωθι τούτων καὶ εἰς τὰς οἰκείας θέσεις τὰ τῆς ἀριστερᾶς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἀλλ' ἐνίοτε τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν συνεπείᾳ τῆς προκεχωρη-

μένης σήψεως. Ὅθεν παρίσταται ἀνάγκη ἀποκοπῆς τῶν δακτύλων ἐκ τῆς βάσεως αὐτῶν ἢ ἐνίοτε καὶ τῶν χειρῶν ἐκ τοῦ καρποῦ, αἵτινες καὶ ἀποστέλλονται πρὸς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον σημάνσεως. Ἡ λῆψις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν ἐν ἀποσυνθέσει ἢ ἀπηνθρακωμένων πτωμάτων διὰ τῶν γνωστῶν μέσων καὶ τρόπων δὲν εἶναι πάντοτε ἐφικτὴ καὶ ἀκίνδυνος. Συνήθως εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἡ διαπίστωσις τῆς ταυτότητος ἐπιτυγχάνεται, κατ' ἀνώτατον ποσοστὸν 20—50 %. Ἀλλ' ἡ διαπίστωσις τῆς ταυτότητος παρεμποδίζεται μεγάλως ἢ καὶ ἐνίοτε καθίσταται ἀδύνατος ὅταν ἡ σῆψις εἶναι ὑπερβολικὰ προκεχωρημένη καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ καὶ γενικῶς αἱ λεπτομέρειαι τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν σημείων τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἔχουν καταστραφῆ. Οὐχ' ἧττον ὅμως ἡ ἀξία τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν πτωμάτων παραμένει μεγάλη, ἔστω καὶ ἂν ἀπὸ τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ χρόνου τῆς λήψεώς των ἔχουν διαρρεύσει ἑβδομάδες ἢ ἔτη. Τοῦτο πιθανὸν νὰ φαίνεται ἀπίστευτον καὶ ὅμως εἶναι δυνατὸν καὶ μετὰ πάροδον πολλῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου νὰ ληφθῶσι τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἑνὸς πτώματος καὶ βάσει αὐτῶν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ διαπίστωσις τῆς ταυτότητός του. Μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν μομμιῶν τῶν Φαραὼ καὶ τοῦ πτώματος ὅπερ ἀνευρέθη εἰς τὴν Δανίαν τὸ 1952 ἐντὸς ἑλῶν, μετὰ πάροδον 2.000 ἐτῶν (Finger print magazine Σεπτέμβριος 1958 σελ. 3 ἐπ.) (εἰκ. 154) εἶναι ἄθικτα καὶ λίαν εὐδιάκριτοι αἱ θηλοειδεῖς αὐτῶν γραμμαί, ἂν καὶ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἔχουν παρέλθει 30—50 αἰῶνες. Ἐκ τῆς ἀστυνομικῆς πείρας ἔχει διαπιστωθῇ ὅτι ἡ λῆψις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων πτωμάτων ἀγνώστου ταυτότητος θεωρεῖται γενικῶς ἀπαραίτητος εἰς τὰς τρεῖς κατωτέρω περιπτώσεις : α) Ἀτόμων τῶν ὁποίων ὁ θάνατος ἔχει ἐπέλθει πρὸ μικροῦ χρόνου—ὀλίγαι ὧραι—καὶ τούτου ἕνεκεν τὸ ἔργον τῆς λήψεως τῶν δακτυλικῶν αὐτῶν ἀποτυπωμάτων εἶναι εὔκολον. β) Ἀτόμων τῶν ὁποίων ὁ θάνατος ἔχει ἐπέλθει πρὸ 15—40 ὡρῶν καὶ τούτου ἕνεκεν παρουσιάζονται δυσκολίαι τινὲς κατὰ τὴν λῆψιν αὐτῶν, ἰδιαιτέρως δὲ λόγῳ τῆς πτωματικῆς ἀκαμψίας ἢ τοῦ ἀρχικοῦ σταδίου τῆς ἀποσυνθέσεως ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν χημικῶν αὐτῶν φαινομένων καὶ γ) ἀτόμων τῶν ὁποίων τὸ πτῶμα λόγῳ τῆς μεγάλης ἀφυδατώσεως (ἀποστέγνωσις) ἢ προκεχωρημένης σήψεως παρουσιάζουν μεγάλας δυσκολίας κατὰ τὴν λῆψιν τῶν δακτυλικῶν αὐτῶν ἀποτυπωμάτων. Ἑκάστην ἐκ τῶν ἀναφερθεισῶν τριῶν περιπτώσεων θέλομεν ἐξετάσει κεχωρισμένως.

Εἰκ. 154. Ὁ ἀντίχειρ τοῦ πτώματος τοῦ ἀνευρεθέντος εἰς Δανίαν τὸ 1952.

(Συνεχίζεται)

ΕΝΑ ΤΕΛΕΙΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ

—Η ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΣ ΔΙΚΗ ΤΟΥ Δρος ΜΥΛΛΕΡ—

'Εκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik»
κατὰ μετάφρ. 'Αρχιφύλακος κ. **ΑΛΕΞ. ΠΙΣΠΑ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

7. Συμπεριφορὰ τοῦ Μ. κατὰ τὴν 19 καὶ 20-2-1954. Περαιτέρω περιγραφὴ τῆς πυρκαϊᾶς.

α) 'Ο Μ. διῆλθεν τὴν νύκτα μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον εἰς τὴν κατοικίαν του. Κατὰ τὶς 5.30' ἐκάλεσε ἕνα φίλον του τὸν μάρτυρα ΜΕ. τοῦ ἐγνωστοποίησε τὸν θάνατον τῆς συζύγου του καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἔλθῃ ἀμέσως σπίτι του. 'Ο ΜΕ. ἐπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μ. μεταξὺ 7 καὶ 7.30' ὥρας. 'Ηρώτησεν τοῦτον πῶς ἀπέθανε ἡ γυναίκα του καὶ ὁ Μ. τοῦ διηγήθη πῶς συνέβη τὸ γεγονός, ὅτι ἐσταμάτησε γιὰ νὰ ἀνεύρῃ ἕνα ἀποσπασθέντα δίσκον τοῦ τροχοῦ, ἀφοῦ ὀπισθοχώρησε ὀλίγον ἤκουσε ἔξαφνα κραυγὴν καὶ εἶδε νὰ καίγεται τὸ αὐτοκίνητο. Ἔτρεξε τότε καὶ προσπάθησε νὰ σώσῃ τὴ γυναίκα του, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπέτυχε διότι λόγῳ τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν ἀναθυμιάσεων τῆς βενζίνης ἔπεσε ἀναίσθητος. Τὸ δυστύχημα πιθανὸν νὰ συνέβῃ διότι ἡ γυναίκα του ἔψαχνε νὰ βρῇ ἕνα δακτυλίδι καὶ μὲ τὸ ἄναμμα ἑνὸς σπίρτου ἀνεφλέγη ἡ θερμάστρα ἢ τὸ δοχεῖον μὲ τὴν καταλυτικὴν βενζίνην.

'Ο Μ. παρεκάλεσε τὸν μάρτυρα ΜΕ. νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς Μάνχαϊμ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ W. καὶ νὰ τοῦ διαβιβάσῃ ὅπως καταστρέψῃ ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν ἀπὸ τὴν 'Αγγλίαν. 'Επίσης τοῦ ἐνεχείρισε ἀριθμὸν τηλεφώνου διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Η. εὑρισκομένης εἰς 'Αγγλίαν καὶ νὰ τῆς εἴπῃ νὰ καταστρέψῃ ὅλας τὰς ἐπιστολὰς καὶ τῆς φωτογραφίας τοῦ Μ. 'Ο ΜΕ. ἐξεπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Μ., εἰς τὴν Η. ἐδήλωσε προσέτι ὅτι ἡ κυρία Μ. ἀπέθανε καὶ ὁ Μ. ἐτραυματίσθη.

'Η Η. ἤρχισε νὰ κλαίῃ μόλις ἔμαθε τὰ γεγονότα καὶ ἐρώτησεν ποία ἡ σχέσις τῶν ἐπιστολῶν καὶ φωτογραφιῶν μὲ τὰ συμβάντα. 'Ο ΜΕ. διέκοψε τὴν συνδιάλεξι χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ.

Κατὰ τὴν 8ην ὥραν ἐπεσκέφθη τὸν Μ. ὁ συνάδελφός του ΤΗ. καὶ εἰς τοῦτον ἐδήλωσε ἐπίσης περὶ τοῦ σταματήματος, τῆς ἀναζητήσεως τοῦ ἀποσπασθέντος δίσκου καὶ τῆς πιθανότητος ὅτι, ἐνῷ ἡ γυναίκα του ἔψαχνε γιὰ τὸ δακτυλίδι νὰ ἄναψε ἕνα σπίρτο καὶ νὰ ἀνεφλέγη ἡ βενζίνη. Κατόπιν ἐδήλωσε πρὸς αὐτὸν ὅτι, τὸ δοχεῖον Α τὸ ὁποῖον περιεῖχε καταλυτικὴ βενζίνη ἦτο κλεισμένο μόνον μὲ ἕνα φελλὸ καὶ ἴσως νὰ διέρρευσε βενζίνη ἡ ὁποία μὲ τὸ ἄναμμα τοῦ σπίρτου ἀνεφλέγη.

Τὸ δοχεῖον τοῦτο εὑρίσκετο ἔμπροσθεν καὶ ἀριστερὰ τῆς συζύγου του. 'Αφοῦ ὁ Μ. ἀπεμακρύνθη 60—80 μ. ἀπὸ τὸ ἁμάξι καὶ παρετήρησε τὴν πυρκαϊὰ ἔτρεξε ἀμέσως νὰ σώσῃ τὴν γυναίκα του, τὴν ἔπιασε ἀπὸ τοὺς ὤμους ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ τὴν τραβήξῃ ἔξω ἀπὸ τὸ τιμόνι.

Τότε ἔλαβε τὴν φιάλη ἀπὸ τὸ καιόμενο ἁμάξι, ἐξεκένωσε τὸ περιεχόμενο, τὴν πέταξε, καὶ τέλος ἔχασε τὰς αἰσθήσεις του.

"Οταν ἀργότερον συνῆλθεν ἔφραξε μὲ τὸ ἐπανωφόρι του τὸ ἀριστερὸ παράθυρο γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ρεῦμα, νὰ τραβήξουν οἱ φλόγες πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ ἔτσι νὰ μπορέσῃ ἡ σύζυγός του νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ ἁμάξι.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 19-2-54 ἡ μάρτυς Η.Α. ἀπὸ τὸ Καϊζερσλάουτερν, ἐπεσκέφθη τὸν Μ. καὶ ἤκουσε ἐν μέρει τὴν συνομιλίαν του μετ' ἄλλων ἐπισκεπτῶν.

Κατ' αὐτήν, ὁ Μ. μεταξὺ ἄλλων εἶπε ὅτι ἔπιασε τὴν γυναίκα του ἀπὸ τὴν ζακέττα, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ τὴν τραβήξῃ ἔξω.

β) Τὸ πρωὶ τῆς 20-2-54 ὁ Μ. μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ἀφιχθέντος ἐκ Νυρεμβέργης μετέβη εἰς Μανχάϊμ, καὶ κατὰ τὶς 7 ἐπεσκέφθη τὸν προαναφερθέντα μάρτυρα W. καὶ τὸν ἠρώτησεν ἐὰν εἶχε γράμμα ἀπὸ τὴν Ἀγγλία. Ὁ W. ἀπήντησε ἀρνητικῶς ἂν καὶ εἶχεν ἕνα γράμμα τῆς Η. ἀπὸ 13-2-54.

Ἀφοῦ ἔφυγαν ὁ Μ. μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ὁ W. ἐτηλεφώνησε ὅπως τοῦ εἶχεν ζητήσει ὁ Μ. εἰς τὴν Η. εἰς Ἀγγλίαν καὶ τῆς ἀνεκοίνωσε ὅτι ὁ Μ. τὴν παρακαλεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ μὴ τοῦ ξαναγράψῃ.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴ του ἀπὸ τὸ Μανχάϊμ ὁ Μ. συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ὡς ἔνοχος ἐμπρησμοῦ καὶ δολοφονίας τῆς συζύγου του.

8. Ἡ ἐξέτασις τοῦ Μ. ὑπὸ τοῦ ἰατροδικαστοῦ Ρ. διὰ τὴν διαπίστωσιν τῶν ἐγκαυμάτων. Ἐξέτασις τῆς ἐν μέρει καμμένης ἐνδυμασίας.

Τὴν 22-2-54 ὁ Μ. ἀνεκρίθη ὑπὸ τοῦ ἰατροδικαστοῦ Ρ. Καψίματα στὸ πρόσωπο, στοὺς βραχίονας, εἰς τὰς χεῖρας ὡς καὶ τσουρούφλισμα τῶν τριχῶν τῶν χειρῶν δὲν παρετηρήθησαν.

Εἰς τὰς παλάμας εἶχαν ἐμφανισθῆ φουσκαλίδες καψίματος, αἱ ὁποῖες δὲν προεκλήθησαν ἀπὸ ἐπαφὴν μὲ ἀκάλυπτη φωτιά, ἀλλὰ ἐπρόκειτο περὶ τῶν καλουμένων ἰχνῶν ἐπαφῆς, τὰ ὁποῖα προκαλοῦνται ὅταν πιέσῃ τις μὲ τὴν παλάμην του καυτερὴ ἐπιφάνεια.

Ἀπὸ τὰ ἐνδύματα τὰ ὁποῖα ἐφόρει κατὰ τὴν ἀνάφλεψιν ὁ Μ. τὸ σακάκι εἰς τὸ δεξιὸν ἐμπρόσθιον μέρος, τὸ δεξιὸ μανίκι καὶ ἡ δεξιὰ φόδρα παρουσίαζον σαφῆ ἴχνη καψαλίσματος, τὰ ὁποῖα προεκλήθησαν ἀπὸ ἄμεσον ἐνέργειαν φωτιᾶς.

Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ ἀριστεροῦ μανικιοῦ παρουσίαζεν ἐπιπόλαια καψαλίσματα.

Τὸ ἐπανωφόρι τοῦ Μ. παρουσίαζεν μόνον ἴχνη ἐπαφῆς μὲ καυτερὴ ἐπιφάνεια, τὸ δὲ παντελόνι ἦτο σχεδὸν ἄθικτο.

Ὁ Μ. κατέθεσε εἰς τὸν ἰατροδικαστὴν Ρ. τὰ κάτωθι :

Εἰς ἀπόστασιν 60 μ. περίπου ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο ἤκουσε φωνὲς τῆς συζύγου του. Ἐκύτταξε πίσω, εἶδε φλόγες καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸ αὐτοκίνητο.

Ἄνοιξε τὴν ἀριστερὴ πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ προσεπάθησε νὰ τραβήξῃ ἔξω τὴν γυναίκα του ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε διότι ἐλιποθύμησε ἀμέσως.

Ὅταν συνῆλθε ἔβγαλε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο τὴν καφὲ φιάλη, τὴν ἄδειασε καὶ τὴν πέταξε. Κατόπιν ἔσυρε πρὸς τὰ ἐπάνω τὸ ἀριστερὸ τζάμι, ἔκλεισε τὴν πόρτα καὶ τὴν ἐπίεσε μὲ τὸ ἐπανωφόρι του γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἴσοδο τοῦ ὀξυγόνου.

9. Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῆς 28-5-54. Μία περιγραφὴ τῆς ἀναφλέξεως ὑπὸ τοῦ Μ.

Εἰς τὸν Μ. κατὰ τὴν προανάκρισιν καὶ κατὰ τὴν τακτικὴν ἀνάκρισιν ἐγένετο ἡ παρατήρησις ὅτι, εἶναι ἀμφίβολον καὶ δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πραγματικότητα ἡ διαφυγὴ τοῦ δίσκου τοῦ τροχοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ σταμάτημα τοῦ αὐτοκινήτου διὰ τὴν ἀναζήτησίν του. Παρὰ ταῦτα τὴν περιγραφήν, ἥτις συνεφώνει μὲ τὰς πρώτας δηλώσεις του μετὰ τὴν ἀνάφλεξιν, ἐξηκολούθει νὰ ὑποστηρίζῃ ὡς τὴν μόνην ἀληθῆ.

Τὴν 28-5-54 ὅμως ὁ Μ. ἀπηύθυνε πρὸς τὸν ἐπιφορτισμένον τῆς ὑποθέσεως Εἰσαγγελέα, ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας ἀνήρεσεν ὅσα μέχρι τῆς στιγμῆς εἶχεν καταθέσει περὶ τοῦ πρὸ τῆς ἀναφλέξεως συμβάντος.

Ἀνέφερε ἐν αὐτῇ ὅτι, ἐσταμάτησεν διὰ νὰ συλλάβῃ ἕνα ἀκανθόχοιρον διὰ τὰ παιδιά του.

Ἐπενόησε δὲ τὴν ἱστορίαν μὲ τὸν δίσκον διότι ἠσθάνετο ἠθικὴν ἐνοχὴν ἔναντι τῶν τέκνων του διὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του καὶ διότι δὲν ἤθελε νὰ πληροφορηθοῦν ὅτι ὁ ἀκανθόχοιρος ἔγινε αἰτία τοῦ ἀνωτέρω δυστυχήματος.

III. Ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν.

1. Ἐρωτικαὶ σχέσεις τοῦ Μ. μετὰ τῆς μάρτυρος Η.

Ἡ ἐξέτασις τῆς μάρτυρος Η., τὴν ὁποίαν ὁ μάρτυς ΜΕ. κατὰ παραγγελίαν τοῦ Μ. ἐκάλεσε τηλεφωνικῶς ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἀπεκάλυψε ὅτι, αὕτη ἦτο πρώην βοηθὸς τοῦ Μ., τὴν ὁποίαν προσέλαβεν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1946 καὶ ἦτο ἡλικίας τότε 20 ἐτῶν.

Ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1947 μέχρι τὸν Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1953, μεταξὺ τοῦ κατὰ 20 ἔτη μεγαλυτέρου ἰατροῦ Μ. καὶ τῆς Η. ὑφίσταντο στεναὶ ἐρωτικαὶ σχέσεις.

Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὁ Μ. ἐξετέλει καὶ τὰ συζυγικά του καθήκοντα οὕτως ὥστε ἡ σύζυγός του νὰ μὴ ὑποψιάζεται ἀπολύτως τίποτε.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ σύζυγός του εἶχεν διαπιστώσει ἀπιστίας τοῦ συζύγου της. Ὁ Μ. ἀπὸ τὸ 1938 μέχρι τὸ 1940 εἶχεν ἐρωτικὰς σχέσεις μετὰ μιᾶς δασκάλας ἀπὸ τὸ Ὄττερμπεργ, αἱ ὁποῖαι διεκόπησαν ἀφ' ἧς ἐποχῆς αὕτη μετετέθη. Ἐπίσης ἀπὸ τὸ ἔτος 1949 μέχρι τὸ 1952 εἶχεν συνάψει ἐρωτικὰς σχέσεις μετὰ τῆς γυναικαδέλφης του, τὰς ὁποίας ἡ Μ. ἐπληροφορήθη ἀπὸ ἐπιστολὴν τῆς ἀδελφῆς της προοριζομένης διὰ τὸν σύζυγόν της. Ἐσυγχώρησε τὸν Μ., ἀλλὰ ἀπηγόρευσε τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἀδελφὴν νὰ ἐπισκέπτεται τὴν οἰκίαν της.

Τέλος δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1952 ἀνεκάλυψε τὰς παρανόμους σχέσεις τοῦ συζύγου της μετὰ τῆς Η. Ὁ Μ. τὸ ὡμολόγησε καὶ ὑπεσχέθη νὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις του, χωρὶς νὰ τηρήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1953 ἀναχωρήσας διὰ ἐξοχὴν ἐπῆρεν μαζί του καὶ τὴν Η. Πάλιν ἡ σύζυγός του τὸν ἐσυγχώρησε, ἀλλὰ ἀπήτησεν ὅπως ἡ Η. ἀποπεμφθῇ ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Αὕτη ἀνεχώρησεν τὴν 17-11-53 δι' Ἀγγλίαν καὶ συνέχισε τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν ἐραστήν της Μ. ἀνταλλάσσοντες εἰς τὰς ἐπιστολὰς ἀμοιβαίους ὅρκους ἀγάπης.

Εἰς ἐπιστολὴν τῆς 17-2-54 πρὸς τὸν Μ. ἡ Η. μεταξὺ ἄλλων ἔγραφε «τώρα » κεντῶ τὸ τραπεζομανδηλό μας (αὐτὸ θὰ σὲ χαροποιῇ ἔ)». Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1-1-54 μέχρι 18-2-54 εἶχον δώδεκα τηλεφωνικὰς συνδιαλέξεις ἐρωτικοῦ φραστικοῦ περιεχομένου.

2. Ἡ ἐπὶ πλέον ὕποπτος συμπεριφορὰ τοῦ Μ. πρὸ τῆς 18-2-54.

α) Τὴν 26-1-54 ἠρώτησε ἕνα συνάδελφό του στὸ Μανχάϊμ ἐὰν ἐγνώριζε κανένα δηλητήριο ποὺ νὰ μὴν ἄφινε ἴχνη.

Ὡς δικαιολογία τῆς αἰτηθείσης πληροφορίας ἐδήλωσεν, ὅτι, ἡ πεθερά του εἶχεν ἕνα ἄρρωστο σκυλὶ καὶ ἔπρεπε νὰ σκοτωθῇ. Ἐπειδὴ ἡ πεθερά του ἀγαποῦσε τὸ σκυλὶ θὰ ζητοῦσε νὰ νεκροτομηθῇ διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς αἰτίας τοῦ θανάτου του.

Ὁ Μ. δὲν ἔλαβεν τὴν πληροφορίαν περὶ δηλητηρίου, διότι ὁ ἐρωτηθεὶς δὲν εἶχε ἰδέα ἀπὸ τοξικολογία.

β) Μία ἢ δύο ἑβδομάδες πρὸ τῆς 18-2-54 ὁ Μ. ἐπεσκέφθη γνωστή του οἰκογένεια εἰς Καϊζερσλάουτερν. Ἐκεῖ διηγήθηκε ὅτι, κατὰ τὴν προηγουμένη νύκτα ἡ σύζυγός του εἶχεν μίαν καρδιακὴν προσβολὴν καὶ θὰ πέθαινε ἐὰν δὲν τῆς ἔκαμε ἔνεσιν τονωτικήν.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Μ. ἀνέφερε στὴν ἰδίαν οἰκογένειαν ὅτι, σὲ μίαν ἐκδρομὴν τῆς συζύγου συνέβη ἕνα ἀτύχημα ποὺ παρ' ὀλίγον νὰ εἶχεν σοβαρὰς συνεπείας. Ἀμφότεραι αἱ διηγήσεις τοῦ Μ. ἀπεδείχθησαν ψευδεῖς.

γ) Ὁ Μ. ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τοποθετοῦσε ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου θερμάστραν βενζίνης, διότι ὡς ἔλεγεν ὑπέφερεν ἐκ παθήσεως τῆς κύστεως.

Τὴν 16 καὶ 17-2-54 ὁ Μ. ἠγόρασεν ἀπὸ τὸ Καϊζερσλάουτερν 8 κιλὰ βενζίνης, τὴν ὁποίαν ἔβαλε σὲ δύο δοχεῖα τῶν 4 κιλῶν. Τὸ περιεχόμενον τούτων ἐν τῇ οἰκία του ἐξεκένωσε εἰς ἄλλο δοχεῖο τῶν 20 κιλῶν.

3. Αἱ μετακινήσεις του κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐγκλήματος.

α) Τὴν πρωΐαν τῆς 18-2-54 ὁ Μ. ἐπῆγεν εἰς Τσβαϊμπρύκεν γιὰ νὰ κανονίσῃ τὰ τῆς κηδείας τῆς μητέρας του. Τὸ μεσημέρι ἐτηλεφώνησε εἰς τὴν ἐρωμένη του Η. εἰς Ἀγγλίαν καὶ τῆς ἀνέφερε τὸν θάνατον τῆς μητρός του.

Ἐπειδὴ ἡ τιμὴ τῆς βενζίνης ἦτο ἀκριβὴ εἰς Τσβαϊμπρύκεν, ἠγόρασεν ἀκόμη ὀκτὼ κιλὰ βενζίνης εἰς Καϊζερσλάουτερν καὶ τὴν ἐτοποθέτησεν ἐντὸς δύο δοχείων ποὺ ἔφερε μαζί του τῶν 4 κιλῶν. Τὸ ἕνα δοχεῖο εἶχε βιδωτὸ κάλυμμα, εἰς τὸ ἄλλο ὁ ὑπάλληλος τοῦ πρατηρίου βενζίνης ἐτοποθέτησεν ὡς κάλυμμα ἕνα φελλό, καὶ ὕστερα ἀναποδογύρισετὰδοχεῖα διὰ νὰ ἰδῇ ἐὰν τρέχουν, διεπίστωσεν ὅτι τὰ δοχεῖα δὲν ἔτρεχαν.

Εἰς τὴν οἰκίαν του ἐγέμισε μὲ βενζίνη τὴν θερμάστρα ἀπὸ τὴν φιάλην τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦσε διὰ τὸ γέμισμα τῆς θερμάστρας καὶ ἐν συνεχείᾳ συνεπλήρωσε ταύτην ἀπὸ τὸ δοχεῖο Β.

Κατὰ τὸ γεῦμα συνεφώνησε μετὰ τῆς συζύγου νὰ ἐξέλθουν πρὸς ἀναζήτησιν ὑπηρετρίας.

β) Τὴν 19ην ὥραν ἐξῆλθεν τὸ ζεῦγος καὶ ἀπὸ τὸ Ὄττερμπεργκ ἐπῆγεν εἰς τὸ Ντρεχενσάλενχοφ ὅπου ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν μητέρα μιᾶς πρώην ὑπηρετρίας των νὰ τοὺς βρῇ ἕνα κορίτσι.

Ὅταν ἦλθεν ἡ ὑποψηφία ὑπηρέτρια δεσποινὶς Ε. ὁ Μ. ἐδήλωσεν στὴν σύζυγόν του ὅτι ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν αὐτὴν δὲν θέλει ὑπηρεσίαν.

Ἀφοῦ ὅμως ἐπείσθη ὑπὸ τῆς συζύγου του ὅτι πρόκειται περὶ ἄλλης οἰκογενείας ἔμειναν σύμφωνοι νὰ πιάσῃ ἐργασία ἡ μικρὴ ἀπὸ τὸ ἑπόμενο Σάββατο.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των, ὡς ἐδήλωσεν ἡ μάρτυς Β., εἶχεν τὸ ζεῦγος μίαν ζωηρὰν συζήτησιν ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ ἐννοήσῃ τὶ ἀκριβῶς συνέβαινε.

γ) Ὁ Μ. εἰς Πότσμπαχ, ὅπου ἐπῆγε μετὰ τῆς συζύγου του, ἠρώτησε δι' ὑπηρεσίαν καὶ ἐὰν τὸ αὐτοκίνητο διανομῶν ποὺ συνήντησαν κατὰ τὸν ἐρχομόν τους πρόκειται νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς Πότσμπαχ· ἡ ἐρωτηθεῖσα γνωστή των ἀπήντησε καταφατικῶς.

δ) Οἱ σύζυγοι μετέβησαν κατόπιν μὲ τὸ αὐτοκίνητον εἰς τὸ 1 χλμ. ἀπέχον περίπου Λαϊτχόφεν, ὅπου ἐπεσκέφθησαν μία γνωστή τους οἰκογένεια.

Κατὰ τὴν 21.45′ ὥραν ἀνεχώρησαν καὶ ὁ Μ. ἔβαλε τὴν σύζυγόν του νὰ καθίσῃ ἔμπροσθεν καὶ δεξιά του. Ἀπὸ τὸ Λαϊτχόφεν ἠκολούθησε τὴν συντομωτέραν ὁδὸν μέχρι τῆς διασταυρώσεως Hörnigen–Otterberg συνεχίσας τὴν πορείαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Hörnigen μέχρι τοῦ τόπου τοῦ ἀδικήματος.

IV. Ἡ γνωμάτευσις τῶν ἐμπειρογνωμόνων περὶ τῆς αἰτίας τοῦ θανάτου τῆς κυρίας Μ.

Ἡ κυρία Μ. ὅταν ἔζη ἔπασχεν ἀπὸ τὴν καρδιάν της, ἀλλὰ ἡ πάθησις αὐτὴ δὲν ἦτο κάτι τὸ σοβαρὸ διὰ τὴν ζωήν της.

Τρεῖς ἰατροδικασταί, οἱ καθηγηταὶ R., Mue., καὶ Wa., ἐξήτασαν τὴν σχετικῶς καλὰ διατηρημένην καρδίαν τοῦ πτώματος καὶ παρετήρησαν ὅτι δὲν ὑπῆρχε οὐδεμία ἐπιπλοκὴ ἢ καρδιακὴ προσβολὴ μὲ συνέπειαν τὸν θάνατον.

Ὁ καθηγητὴς R. διεπίστωσε εἰς τοὺς βρόγχους καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἱστοὺς τῶν πνευμόνων τῆς νεκρᾶς σημαντικὰς εἰσπνοὰς αἰθάλης (καπνοῦ) καὶ εἰς τὸν σκελετὸν τῶν πνευμόνων πολυαρίθμους ὁμοιομόρφους ἀλλοιώσεις. Ἐκ τούτων διεπιστώθη ὅτι ἡ κυρία Μ. κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς πυρκαϊᾶς 30—60′′ εἰσέπνευσε πολὺ ζεστὸν ἀέρα ἢ φλόγα.

V. Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Μ.

Ὁ Μ. ἠρνεῖτο κάθε ἐνοχὴν διὰ τὸν θάνατον τῆς γυναίκας του. Ἡ κατάθεσίς του κατὰ τὴν κυρίως ἀνάκρισιν:

1. Περὶ τῆς πορείας τῆς ἀναφλέξεως.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν ἀπὸ Leithofen πρὸς Otterberg ἡ σύζυγός τοῦ ἐδήλωσε

ὅτι ἔχασε τὸ διακοσμητικὸ δακτυλίδι της καὶ τῆς ἀπήντησε ὅτι πρέπει νὰ ψάξῃ πρῶτα εἰς τὸ σπίτι.

Εἰς τὴν τελευταίαν καμπὴν πρὸ τοῦ τόπου τῆς ἀναφλέξεως εἶδε μὲ τὸ φῶς τῶν προβολέων ἕνα ἀκανθόχοιρο νὰ τρέχῃ εἰς τὸν δρόμο. Ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμία νὰ τὸν πιάσῃ καὶ νὰ τὸν πᾶνε στὰ παιδιά.

Ἐσταμάτησε τὸ ἁμάξι καὶ ἐκατέβηκε ἐνῶ ἡ συζυγός του ἔμεινε μέσα. Μὲ τὸ κατσαβίζι ποὺ ἔβγαλε κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμα, ξεβίδωσε τὸν ὀπίσθιο ἀριστερὸ δίσκο τοῦ τροχοῦ γιὰ νὰ βάλῃ μέσα τὸν ἀκανθόχοιρο, ἐβάδισε πρὸς τὰ πίσω 100 μ. περίπου. Ἔξαφνα ἄκουσε ἕνα θόρυβο, ἐστράφη πίσω καὶ εἶδε τὸ ἁμάξι νὰ φλέγεται. Τί συνέβη κατόπιν δὲν ἐνθυμεῖται. Ἔχει μπροστά του ἀκόμη ζωντανὴ τὴν εἰκόνα τοῦ καιομένου αὐτοκινήτου. Ἐνθυμεῖται κάπως ὅτι ἔτρεξε πίσω στὸ ἁμάξι καὶ ἔκανε τὸ πᾶν γιὰ νὰ σώσῃ τὴν γυναίκα του.

Δὲν ἐνθυμεῖται πλέον λεπτομερῶς τὶς ἐνέργειες ποὺ κατέβαλε, δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ γιατὶ ἔσυρε μπροστὰ τὸ ἁμάξι καὶ πότε ἄδειασε τὴν καφὲ φιάλη καὶ πότε τὴν πέταξε.

Ἐνθυμεῖται ὅτι τὴν φιάλη τὴν ἔβγαλε ἔξω ἀπὸ τὸ ἁμάξι ὅταν ἤθελε νὰ πάρῃ τὸ κατσαβίδι. Ζωηρὸν ἔχει στὴ μνήμη του τὸ γεγονὸς ὅτι ἔβγαλε τὸ ἐπανωφόρι του καὶ σκέπασε τὶς φλόγες γιὰ νὰ σβύσῃ ἡ φωτιά.

Πῶς προέκυψεν ἡ φωτιὰ δὲν ξαίρει. Πιθανὸν νὰ προεκλήθη ἐξ ἀπροσεξίας τῆς συζύγου του.

Τὸ βράδυ τῆς 18-2-54 ἔβαλε βενζίνα ἀπὸ τὸ δοχεῖον Β ποὺ εἶχε βιδωτὸν κάλυμμα εἰς τὴν φαρμακευτικὴν φιάλην καὶ εἰς τὴν θερμάστρα. Κατόπιν ἐτοποθέτησε τὸ δοχεῖον Β εἰς τὸ μέσον τοῦ ὀπισθίου καθίσματος, τὴν θερμάστρα πρὸ τοῦ καθίσματος τοῦ ὁδηγοῦ καὶ τὸ δοχεῖον Α ποὺ ἦτο σκεπασμένον μὲ φελλὸν εἰς τὸ δεξιὸν τοῦ ὁδηγοῦ.

Εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν εὑρίσκοντο τὰ ἀντικείμενα ταῦτα κατὰ τὴν διαδρομὴν μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἀναφλέξεως. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ σύζυγος του ἀναζητοῦσα τὸ δακτυλίδι νὰ μετατόπισεν τὰ δοχεῖα εἰς τὴν θέσιν ποὺ βρεθήκανε μετὰ τὴν ἀνάφλεξιν.

Λόγῳ τοῦ ἐλαττωματικοῦ φωτισμοῦ τοῦ αὐτοκινήτου ἡ σύζυγός του θὰ ἤναψε κανένα σπίρτο καὶ ἔτσι προεκλήθη ἡ ἀνάφλεξις.

2. Ἡ συμπεριφορά του πρὸ τῆς 18-2-54.

α) Παρὰ τὸ μεγάλο χρονικὸ διάστημα τῶν σχέσεων του μὲ τὴν Η. δὲν ἀπεφάσιζε νὰ χωρίσῃ τὴν γυναίκα του πρὸς χάριν της. Μᾶλλον ἤθελε βαθμηδὸν νὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις μαζί της. Ἔστελνε συχνὰ ἐπιστολὰς διότι δὲν ἤθελε νὰ διακόψῃ ἀποτόμως καὶ τὴν πικράνῃ. Γράμματα καὶ φωτογραφίες ἐζήτησε ὅπως καταστραφοῦν, διότι δὲν ἤθελε νὰ γίνουν γνωσταὶ αἱ ἐρωτικαί του σχέσεις μετὰ τῆς Η. εἰς τὸ Otterberg.

β) Πληροφορίες περὶ δηλητηρίου ποὺ νὰ μὴν ἀφίνῃ ἴχνη ἐζήτησε ἀπὸ τὸν συνάδελφό του διὰ νὰ δηλητηριάσῃ ἕνα σκύλο ποὺ τοῦ ἔτρωγε τὶς κόττες. Ἐπρόβαλε τὴν δικαιολογίαν περὶ τῆς γάτας τῆς πεθερᾶς του διότι δὲν ἤθελε νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ πῶς ἤθελε νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ καὶ δὲν θὰ τὸν ἐπίστευε ἐὰν τοῦ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν. Οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ἡ ζήτησις τοῦ δηλητηρίου μὲ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του.

γ) Τὰ δύο συμβάντα τὰ ὁποῖα ἀφηγήθη δύο ἑβδομάδες περίπου πρὸ τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του ὅτι ἔπαθεν μία σοβαρὰν καρδιακὴν προσβολὴν καὶ ἐὰν δὲν ἔκανε τὴν ἔνεσι θὰ πέθαινε, ὡς καὶ περὶ τοῦ σοβαροῦ ἀτυχήματος τῆς συζύγου του κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἀπὸ Rolterberg πρὸς Ottorberg, ἐδήλωσεν ὅτι τὰ ἐπενόησε ὁ ἴδιος διὰ νὰ κάνῃ ἐντύπωσιν.

δ) Ὅσον διὰ τὴν ἀγορὰν βενζίνης, κατέθεσεν ὅτι πάντοτε ἠγόραζεν μεγάλη ποσότητα βενζίνης. Εἰς τὸ γκαράζ Opel δὲν ἠγόρασεν βενζίνη διότι ἦτο ἀκριβή.

Τὸ βράδυ τῆς 18-2-54 ἐπῆρε μαζί του περισσότερη βενζίνη, διότι δὲν ἤθελε νὰ σταματήσῃ κατὰ τὴν διαδρομὴν καὶ ἀγοράσῃ ἀπὸ πρατήριον. *(Συνεχίζεται)*

ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΜΕΣΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ
Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χ. ΠΑΤΣΙΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ

IV. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΚ ΤΩΝ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ

α) Ἀπόστασις.
β) Κάλυψις.
γ) Προστασία ἐξ οἰκημάτων.
δ) Ἐκλογὴ οἰκογενειακοῦ καταφυγίου.
ε) Ὑπολογιζομένη ἔντασις ἀκτινοβολίας ραδιενεργῶν καταλοίπων εἰς κλειστὸν χῶρον.
στ) Προβλήματα διοικήσεως εἰς μολυνθεῖσαν περιοχὴν ἐκ ραδιενεργῶν καταλοίπων.

***

Ὁ κυριώτερος κίνδυνος, ὅστις ἐκπέμπεται ἐκ τοῦ μολυνομένου διὰ ραδιενεργῶν καταλοίπων ἐδάφους καὶ τῆς στέγης τῶν κτιρίων, εἶναι αἱ ἀκτῖνες γάμμα. Ἱκανοποιητικὴ προστασία ἐκ τοῦ κινδύνου αὐτοῦ δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς παραμονῆς τοῦ πληθυσμοῦ ὑπὸ κάλυψιν. Ὑπάρχουν δύο παράγοντες, οἱ ὁποῖοι προσδιορίζουν τὸν βαθμὸν προστασίας ἐξ αὐτῶν :

α) Ἡ ἀπόστασις μεταξὺ ἑνὸς ἀνθρώπου καὶ τῆς πλησιεστέρας ἑστίας ραδιενεργοῦ ἀκτινοβολίας.

β) Ἡ κάλυψις, ἥτις παρέχεται ἐκ τῶν παρεμβαλλομένων ὑλικῶν μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἑστίας ἐκπομπῆς.

α) Ἀπόστασις.

Ἐτονίσθη ἀνωτέρω ὅτι τὸ $^1/_3$ τοῦ συνόλου τῆς λαμβανομένης δόσεως εἰς ἓν σημεῖον, ὁμοιομόρφως μολυνθείσης περιοχῆς, προέρχεται ἐκ τῶν καταλοίπων ραδιενεργείας, ἅτινα εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς ἀκτῖνος 4 μ. (12,5 ποδ.) περίπου. Ἐξ αὐτοῦ τὸ $^1/_2$ ἐξ ἀκτῖνος 7,5 μ. κλπ.

Συνεπῶς, ἐντὸς μίας οἰκίας, τῆς ὁποίας οἱ τοῖχοι ἀπέχουν κατὰ μέσον ὅρον περίπου 4 μέτ. (12,5 ποδ.) ἀπὸ τὸ κέντρον αὐτῆς, ἕνας ἄνθρωπος ἀποφεύγει αὐτομάτως περίπου τὸ $^1/_3$ τῆς δόσεως, τὴν ὁποίαν θὰ ἐλάμβανεν ἂν ἦτο εἰς τὸ ὕπαιθρον, διότι τὰ ραδιενεργὰ κατάλοιπα θὰ ἐπιπέσουν ἐπὶ τῆς στέγης. Εἰς τὴν περίπτωσιν μονορόφου οἰκίας ἡ στέγη δὲν παρέχει καὶ μεγάλην προστασίαν, λόγῳ τοῦ χαμηλοῦ ὕψους αὐτῆς. Προκειμένου ὅμως, περὶ δυωρόφου ἢ τριωρόφου κτιρίου, ὁ κίνδυνος τῆς μολύνσεως ἐκ τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων τῆς στέγης θὰ εἶναι συγκριτικῶς μικρότερος.

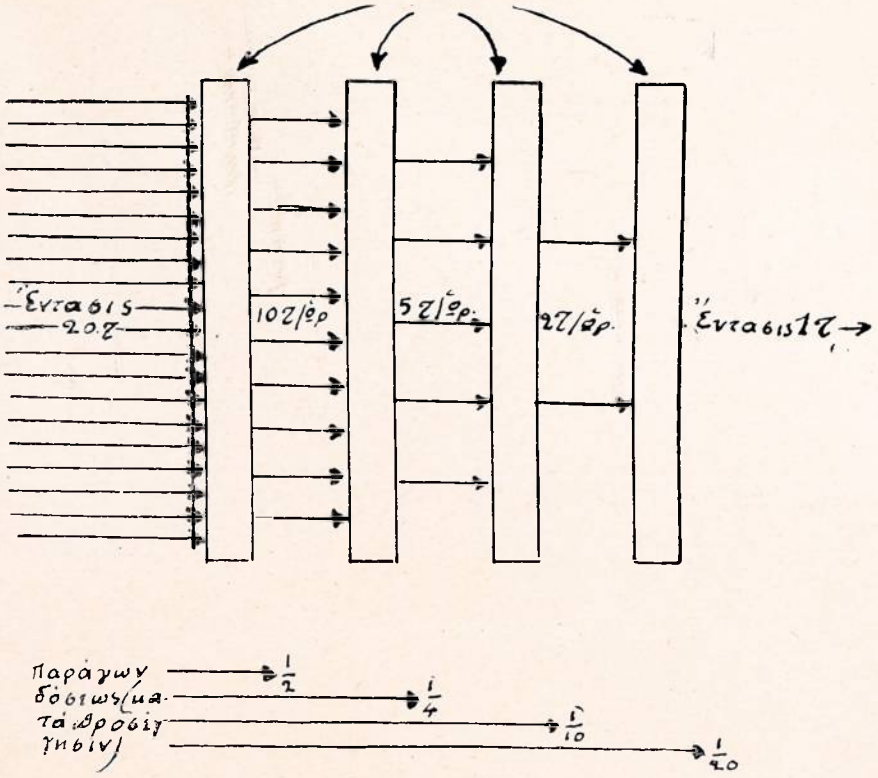
β) Κάλυψις.

Ἡ ἔντασις τῆς ραδιενεργείας, ἡ ὁποία εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μιᾶς οἰκίας, ἐξ ἀποστάσεως δηλαδὴ πέραν τῶν 4μ. (12,5 ποδ.) περίπου, μειοῦται ὑπὸ τῶν τοίχων εἰς διάφορον ποσοστόν, ἀναλόγως τοῦ πάχους των (ἰδὲ σχῆμα 3). Διὰ τὰς ἀκτῖνας γάμμα ἐκ τῶν προϊόντων τῆς ἐκρήξεως, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναμεμιγμένα μετὰ τῶν καταλοίπων, παρέχεται κατωτέρω τὸ ἀκόλουθον ἐπεξηγηματικὸν διάγραμμα :

Πάχος (εἰς ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου) μπετόν :	–7,5	–15	–22	–30
Πάχος (εἰς ἴντσας) μπετόν :	–3	– 6	– 9	–12
Συντελεστὴς μειώσεως κατὰ προσέγγισιν :	–1/2	–1/4	–1/10	–1/20

Μπετὸν πάχους 7,5 ἑκατ. ἢ ἀνάλογον πάχος ἄλλου ὑλικοῦ.

Τὰ παράθυρα βεβαίως δὲν ἐξασφαλίζουν προστασίαν τινὰ ἐκ τῶν ἀκτίνων

Σχῆμα 3.

Διαγραμματικὴ παράστασις τῆς μειώσεως τῆς ἐντάσεως τῆς ἀκτινοβολίας γάμμα ὑπὸ πολλαπλῶν τοιχωμάτων τοῦ αὐτοῦ πάχους.

γάμμα καὶ καθίσταται ἀνάγκη ὅπως φραχθοῦν διὰ σάκκων ἄμμου ἢ ἄλλου ἀναλόγου μέσου.

γ) Προστασία ἐξ οἰκημάτων.

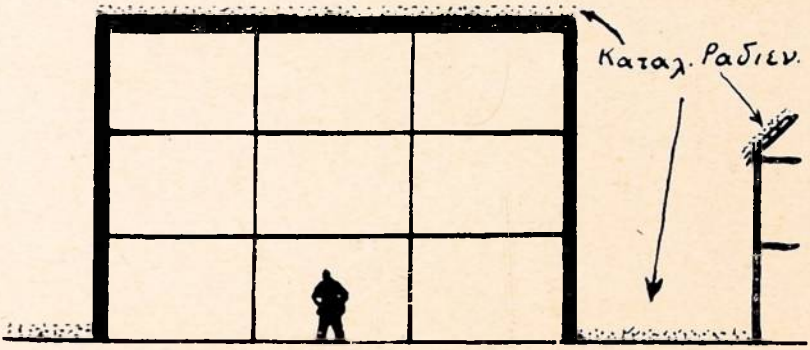
Τὰ πολυόροφα κτίρια, εἰδικώτερον τὰ τοιαῦτα ἐνισχυμένης κατασκευῆς, ἐξασφαλίζουν μεγαλυτέραν προστασίαν ἀπ' ὅ,τι αἱ μονώροφοι οἰκίαι (ἰδὲ σχῆμα 4). Αἱ συνεχόμεναι οἰκίαι ἐξασφαλίζουν μεγαλυτέραν προστασίαν ἀπ' ὅ,τι αἱ μεμονωμέναι τοιαῦται, λόγῳ τῆς καλύψεως τῆς μιᾶς ὑπὸ τῆς ἄλλης.

Οἱ ἔνοικοι πολυορόφων οἰκημάτων ἰσχυρᾶς κατασκευῆς, συγκεντρούμενοι εἰς ἐσωτερικὸν κατάλληλον δωμάτιον, προφυλάσσονται ἐκ τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς στέγης αὐτῶν. Τὸ πάχος τῆς ὑπεράνω ὀροφῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ κάλυψις ὑπὸ τῶν ἄλλων κτιρίων ὑποβοηθοῦν εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἀκτινοβολουμένης ραδιενεργείας.

Ὑπολογίζεται ὅτι ὁ συντελεστὴς προστασίας (ὁ ἀριθμὸς δηλαδὴ διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἔντασις τῆς ἐξωτερικῆς ἀκτινοβολίας διαιρεῖται, ἵνα ἐξομοιωθῇ πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τοιαύτην) ἰσογείου δωματίου εἰς διώροφον οἴκημα κυμαίνεται μεταξὺ τοῦ 10 καὶ 50, ἀναλόγως τοῦ πάχους τῶν τοίχων καὶ τῆς παρεχομένης ὑπὸ τῶν

παρακειμένων οἰκημάτων προστασίας (καλύψεως). Οἱ ἀντιστοιχοῦντες ἀριθμοὶ

Καλὴ προστασία—Πολυόροφον οἰκοδόμημα.

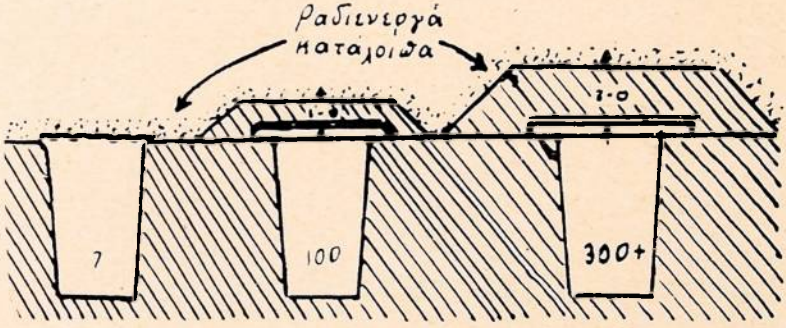
Κακὴ προστασία—Μεμονωμένη ξυλίνη οἰκία.

Σχῆμα 4.

Παραδείγματα καλῆς καὶ κακῆς προστασίας ἐκ τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων, παρεχομένης ὑπὸ κτιρίων.

διὰ τὴν μονώροφον οἰκοδομὴν εἶναι περίπου 10 ἕως 20 καὶ διὰ τὴν τριώροφον περίπου 15 ἕως 100. Τὸ σύνηθες διώροφον οἴκημα ἐκ πλινθοδομῆς (τούβλων) εἰς κατωκη-

Κάλυμμα ἐκ λευκοσιδήρου (λαμαρίνας) ἢ σανίδων.	Μετ' ἐπιχωματώσεως 0,30 μ. (1 ποδ.)	Μετ' ἐπιχωματώσεως 0,90 μ. (3 ποδ.)

Σχῆμα 5.

Συντελεστὴς προστασίας τῶν ὀρυγμάτων (ὁ ἀριθμὸς διὰ τοῦ ὁποίου διαιρεῖται ἡ ἔντασις τῆς ἐξωτερικῆς ραδιενεργείας, ἵνα ἐξομοιωθῇ μὲ τὴν τοιαύτην εἰς τὸ ἐξωτερικόν).

μένην περιοχὴν δίδει συντελεστὴν 40. Τὸ ὑπόγειον ὅμως, ἔνθα ἡ ἐξωτερικὴ ἀκτινοβολία (τοῦ ὑπαίθρου) μειοῦται διὰ τοῦ χώματος, τὸ ὁποῖον ἔχει μέγα πάχος, παρέχει συντελεστὴν προστασίας κυμαινόμενον μεταξὺ 200 ἕως 300. Ἕνα ὄρυγμα, καὶ ὅταν ἀκόμα καλύπτεται μὲ ἐλαφρὸν κύλυμμα ἐκ ξύλου (σανίδες) ἢ φύλλου λευκοσιδήρου (λαμαρίνα) ἄνευ ἐπιχωματώσεως ὑπεράνω αὐτοῦ, δίδει συντελεστὴν 7. Ἐὰν προστεθῇ ἐπιχωμάτωσις, πάχους 0,30 μ. (ἑνὸς ποδός), ὁ συντελεστὴς ἀνέρχεται εἰς τὰ 100. Ἐὰν τὸ πάχος τῆς ἐπιχωματώσεως αὐξηθῇ εἰς τὰ 0,90 μέτρα (3 ποδ.) τότε ὁ συντελεστὴς αὐξάνεται εἰς τὰ 200 ἕως 300 (ἰδὲ σχῆμα 5).

δ) Ἐκλογὴ οἰκογενειακοῦ καταφυγίου.

Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν οἰκογενειακοῦ καταφυγίου (τοῦ δωματίου δηλαδὴ εἰς τὸ ὁποῖον θὰ καταφύγῃ ἡ οἰκογένεια εἰς περίπτωσιν προσβολῆς τῆς περιοχῆς ὑπὸ καταλοίπων ραδιενεργείας) δέον νὰ ἐκλεγῇ ἓν κατάλληλον δωμάτιον, ἂν εἶναι δυνατὸν οὐχὶ εἰς τὴν πρόσοψιν, ἀλλὰ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ οἰκήματος καὶ νὰ καταβληθῇ προσπάθεια διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς προστασίας τὴν ὁποίαν παρέχουν οἱ ἐσωτερικοὶ τοῖχοι. Εἰδικώτερον ἡ θύρα καὶ τὰ παράθυρα (ἐὰν ὑπάρχουν) θὰ πρέπει νὰ φραχθοῦν διὰ σάκκων ἄμμου. Ὅπου εἶναι δυνατόν, νὰ τοποθετηθοῦν κιβώτια χώματος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τῶν τοίχων, ἵνα οὕτω αὐξηθῇ ἡ παρεχομένη ὑπ' αὐτῶν προστασία.

Ἐπίσης ἡ προστασία αὐξάνεται διὰ τῆς καταλλήλου τοποθετήσεως τῶν βαρέων ἐπίπλων (πιάνου, βιβλιοθήκης κλπ.) κατὰ μῆκος τῶν τοίχων. Τὸ ὑπόγειον (κελλάρι) εἶναι τὸ ἰδανικόν. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ δάπεδον τῆς οἰκίας ἀποτελεῖται ἐκ σανιδώματος (πάτωμα), εἶναι δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ κάτωθι τοῦ πατώματος ἓν ὄρυγμα, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐξασφαλισθοῦν ὡρισμέναι δυναταὶ «ἀνέσεις» διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, τὰ ὁποῖα θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ παραμείνουν ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκεῖ.

ε) Ὑπολογιζομένη ἔντασις ἀκτινοβολίας ραδιενεργῶν καταλοίπων εἰς κλειστὸν χῶρον.

Ἂν λάβωμεν ὡς βάσιν ὅτι ἡ ραδιενέργεια τοῦ ὑπαίθρου μειοῦται εἰς τὸ $^1/_{40}$ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μίας διωρόφου οἰκίας ἐντὸς κατῳκημένης περιοχῆς, ἡ ἔντασις τῆς ραδιενεργείας διὰ τὰς πρώτας 36 ὥρας εἰς κλειστὸν χῶρον, κατὰ περιοχὰς (ζώνας), ὅπως αὗται καθορίζωνται εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ εἶναι :

304 χλμ. (190 μίλ.)	πρὸς	τὴν	κατεύθυνσιν	τοῦ	ἀνέμου	7,5 ραῖντγκεν
256 χλμ. (160 μίλ.)	»	»	»	»	»	12,5 »
224 χλμ. (140 μίλ.)	»	»	»	»	»	20 »

Αἱ δόσεις, ὅμως, αὗται εἶναι κατὰ πολὺ κάτω τοῦ κατωτέρου ἀκινδύνου ὁρίου τῶν 25 ραῖντγκεν, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὸν πίνακα Ι.

Εἰς μικροτέρας ἀποστάσεις καὶ ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῆς μολυνθείσης περιοχῆς, ἡ ἔντασις τῆς ραδιενεργείας τῶν καταλοίπων θὰ εἶναι μεγαλυτέρα. Ἀλλ' εἰς τὴν περιοχὴν ὅπου ἡ μόλυνσις εἶναι πλέον ἔντονος, διὰ τῆς καταλλήλου καὶ ἐγκαίρου ἐφαρμογῆς τῶν ἀπαραιτήτων μέσων προστασίας, ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ θὰ διαφύγῃ τὸν θάνατον καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ραδιασθένειαν. Τούτου ἕνεκα, ἀποτελεσματικὸν μέσον προστασίας θεωρεῖται ἡ συνεχὴς κάλυψις κατὰ τὰς 36 ἢ πλέον πρώτας ὥρας.

στ) Προβλήματα διοικήσεως εἰς μολυνθεῖσαν περιοχὴν ἐκ ραδιενεργῶν καταλοίπων.

Τὰ εἰδικὰ προβλήματα τῆς προειδοποιήσεως τοῦ πληθυσμοῦ (συναγερμοῦ), τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἐπικοινωνίας διοικήσεως καὶ πληθυσμοῦ, τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκθέσεως τοῦ προσωπικοῦ γενικῶς εἰς τὴν ἀκτινοβολίαν, τῆς ἀραιώσεως, ὅπου

αὕτη εἶναι ἀναγκαία, τῆς διατηρήσεως τῶν βιοτικῶν ἀγαθῶν εἰς περιοχὰς προσβληθείσας ὑπὸ καταλοίπων ραδιενεργείας, εἶναι κατ' ἐξοχὴν πολύπλοκα. Κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀκριβὴς γνῶσις τῆς ἐκτάσεως τῆς μολυνθείσης περιοχῆς καὶ τοῦ βαθμοῦ μολύνσεως εἰς τὰ διάφορα σημεῖα αὐτῆς. Εἶναι γενικῶς παραδεδεγμένον ὅτι ἡ καλυτέρα μέθοδος πρὸς τοῦτο εἶναι ἡ ἐγκατάστασις ἀλύσεως, κατὰ τὸ δυνατὸν πολυαριθμοτέρων, διεσπαρμένων σταθμῶν ἀνιχνεύσεως καθ' ὅλην τὴν χώραν.

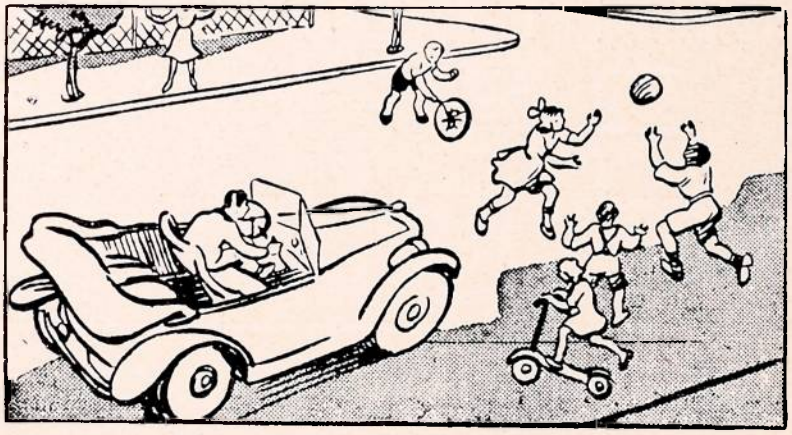
Οἱ σταθμοὶ αὐτοὶ δέον νὰ ὑποβάλουν τὰ ὑπ' αὐτῶν συλλεγόμενα στοιχεῖα εἰς τὸν «Κεντρικὸν Σταθμὸν Διοικήσεως». Τὸ ἔργον τοῦτο εἰς ὡρισμένας χώρας ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τοὺς παρατηρητὰς τοῦ «Δικτύου ὄψεως» τὸ ὁποῖον διαθέτει ἤδη λειτουργοῦντας διὰ τὴν κυρίαν ἀποστολὴν αὐτοῦ σταθμούς. Αἱ πληροφορίαι αὐτῶν συμπληροῦνται δι' εἰδικῶν μετρήσεων ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν. Θεωρεῖται λίαν ὑποβοηθητικὸν καὶ ἐν πολλοῖς ἀναγκαῖον, ὅπως κατὰ προσέγγισιν προβλεφθῇ ἡ πιθανῶς νὰ μολυνθῇ ὑπὸ ραδιενεργῶν καταλοίπων περιοχή. Ὁ ὑπολογισμὸς αὐτὸς ἐπιτυγχάνεται μὲ βάσιν τὸ ἐπίκεντρον τῆς ἐκρήξεως καὶ τὴν ταχύτητα ὡς καὶ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἐπικρατοῦντος ἀνέμου εἰς διάφορα ὕψη. Εἰς τοιοῦτος ὑπολογισμὸς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀκριβὴς καὶ νὰ ἀποτελέσῃ βάσιν μετακινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκτὸς τῆς προβλεπομένης νὰ μολυνθῇ περιοχῆς. Πλὴν ὅμως, αἱ προβλέψεις αὗται δύνανται καὶ πρέπει νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν μετάδοσιν τοῦ εἰδικοῦ συναγερμοῦ ραδιενεργῶν καταλοίπων, ὥστε ὁ πληθυσμὸς νὰ δυνηθῇ νὰ λάβῃ τ' ἀπαιτούμενα προστατευτικὰ μέτρα, κυρίως δὲ νὰ καλυφθῇ εἰς τὰ οἰκιακὰ ἢ εἰς καλύτερα καταφύγια.

Κρίνεται ἀπαραίτητον νὰ τονισθῇ μετ' ἐμφάσεως, ὅτι ἅπαντα τὰ εἴδη ἀκτινοβολίας εἶναι ἄκρως ἐπικίνδυνα.

Ἐπιβάλλεται, συνεπῶς, ὅπως οἱ ὁπωσδήποτε ἐκτιθέμενοι εἰς αὐτὰς περιορίσουν τὴν ἀπορροφουμένην δόσιν εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατόν. Εἰς περίπτωσιν ραδιενεργῶν καταλοίπων, τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς παραμονῆς τοῦ πληθυσμοῦ ὑπὸ τὴν καλυτέραν ἐφικτὴν κύλυψιν, τοὐλάχιστον κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας καὶ διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν ὁδηγιῶν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπακολουθήσουν.

(Συνεχίζεται)

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε ἰδιαιτέρως τὰ μικρὰ παιδιά, γιατὶ δὲν μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι γιὰ τὶς κινήσεις των. Ὅταν τὰ βλέπετε νὰ παίζουν στὸ δρόμο ἢ στὰ πεζοδρόμια, ἐλαττώνετε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιὰ νὰ εἶστε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συμβῇ δυστύχημα.

Ἡ Παιδική Στέγη τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν στήν Ἐκάλη

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Σ. ΠΗΛΟΥ**

Σεπτέμβριος 1960.

...Εἶναι νύχτα... νύχτα γαληνεμένη... μ' ἕνα ὁλόγιομο φεγγάρι στὸν οὐρανὸ νὰ πλημμυρίζῃ χρυσαφένιο φῶς τὴν κοιμισμένη γῆ...

Εἶναι ἕνα ἀστρόφεγγο βράδυ ὄμορφο, παραμυθένιο, σιωπηλό...

Ὁλόγυρα χιλιάδες σκιὲς ἔχουν στήσει ἕνα παράξενο χορό, ἀγκαλιασμένες μὲ τὸ σκοτάδι καὶ τὶς ἀχτίδες τοῦ φεγγαριοῦ...

Πάνω στὸ ἀόρατο πεντάγραμμο τῆς μυστικόπαθης φύσης χαράζουν ἀδιάκοπα οἱ στιγμὲς ποὺ κυλοῦν ἕνα σωρὸ μουσικοὺς φθόγγους, ποὺ συνθέτουν τὸ ταπεινὸ σονέττο μιᾶς ἀκριβῆς νοσταλγίας...

Ναί! Εἶναι νύχτα... τῆς καρδιᾶς μου ἡ μεγάλη ἀδυναμία καὶ ὁ παληὸς ἔρωτας...

Κι' εἶναι μιὰ νύχτα ξεχωριστὴ γιὰ μένα, ἀφοῦ μ' ἔσπρωξε ὕστερα ἀπὸ τόσο καιρὸ νὰ ξαναβρεθῶ μονάχος μὲ τὸν ἑαυτό μου, ξανανοίγοντας μὲ συγκίνηση τὸ φτω-

Μία ἄποψις τοῦ κτιρίου τῆς Παιδικῆς Στέγης τοῦ Ο.Φ.Α. στὴν Ἐκάλη.

χικό μου ἡμερολόγιο, ποὺ ἡ τύρβη τῆς καθημερινῆς ζωῆς μὲ εἶχε ἀναγκάσει νὰ τὸ ἀγνοήσω ἀρκετοὺς μῆνες...

Κι' εἶπαν μερικοὶ καλοί μου φίλοι ὅτι τ' ἀρνήθηκα καὶ τὸ περιφρονῶ... Κι' εἶπαν ἀκόμα πὼς καταπιάνουμαι πιὰ μὲ σοβαρὰ θέματα, λησμονῶντας ὅτι μέσα σ' ἐτοῦτες τὶς ἁπλὲς γραμμὲς ἔκανα τὰ πρῶτα μου βήματα κι' ἔμαθα νὰ κουβεντιάζω αὐθόρμητα καὶ φιλικὰ μὲ τὶς καρδιές τους. Κι' ὅμως!

Ἔφτασε ἐτούτη ἡ νύχτα γιὰ νὰ μὲ ὁδηγήσῃ στοὺς τόπους τῶν πρώτων μου

ὀνείρων... Ἐγίνηκα ἔτσι πάλι παιδὶ καὶ ξαναβρέθηκα μονάχος κάτω ἀπ' τ'ἄστρα γιὰ νὰ τραγουδήσω σιγαλὰ τὴν ὀμορφιά τῆς ἀγάπης... μιᾶς ἀγάπης περίεργης ποὺ δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὰ φῶτα τοῦ κόσμου, τὸ θρόϊσμα τῶν μεταξωτῶν, τοὺς ψεύτικους τύπους τῆς ρουτίνας... μιᾶς ἀγάπης ποὺ βρίσκεται σὲ μιὰ λουλουδιασμένη μακρινὴ χώρα ἐκεῖ κάτω... στὸ τελευταῖο σύνορο τῆς γῆς, ὅπου τὸ δάκρυ δὲν βρέχει τὸ μάγουλο καὶ ὁ στεναγμὸς δὲν ταράζει τὴν ψυχή...

Ἔμπνευσις; Ὄχι! Μᾶλλον ἕνα τραγούδι ποὺ ἀντηχεῖ ταπεινὰ μέσα ἀπὸ τὸ πυκνὸ σκοτάδι τῆς νύχτας... Καὶ λέγει γιὰ τὴν εὐτυχία ποὺ πλανιέται μέσα στὰ κρίνα τῶν ἀγρῶν, μέσα στὰ πουλάκια τῶν δένδρων, μέσα στὸ λαμπροφέγγισμα τῶν ἄστρων...

Εἶμαι μονάχος... Σὰν τότε... Μ' ἕνα ποτήρι καφὲ κι' ἕνα τσιγάρο γιὰ συντροφιά μου... Εἶμαι μονάχος στὴν καμαρούλα μου, κι' οἱ κτύποι τῆς καρδιᾶς μου μοιάζουν μὲ τοὺς κτύπους τοῦ μικροῦ ρολογιοῦ μου πάνω στὸ κομοδίνο...

Εἶμαι μονάχος... Μὰ δὲν νοιώθω μοναξιά... Ἡ καρδιά μου εἶναι καὶ πάλι γεμάτη ὄνειρα, ρεμβασμούς, πόθους... Ζητῶ νὰ ἀνέβω... Νὰ προχωρήσω πιὸ ψηλά.. Δὲν θεωρῶ ἀρκετὰ τὰ βήματα ποὺ ἔκανα. Θέλω νὰ κοπιάσω... Νὰ φτάσω κάπου ἀλλοῦ... Νὰ κινηθῶ... Νὰ ξανοιχτῶ στὸ πέλαγος... Καιρὸ εἶχα νὰ νοιώσω ἔτσι...

Καὶ σὰν πρῶτο μου βῆμα, θέλω νὰ ξαναζήσω στοὺς κόσμους τοῦ ἡμερολογίου μου, ποὺ μέσα ἀπὸ τὶς σελίδες του ἐπέρασαν ἄλλοτε βιαστικές, κι' ἄλλοτε ἀλαφροπερπατῶντας τόσες καὶ τόσες σκιές... Κόσμοι... ὄνειρα... ἀγάπες... καϋμοί... μεράκια...

Μὲ κυκλώνει σιωπή... πολλὴ σιωπή... Κι' ὅμως! Ἀκούω κάποιο θρόϊσμα... Δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ φύλλα τῶν δένδρων... Μοιάζει σὰν ἀργὸ βῆμα, σὰν ρωμαντικὸ ἀκκοπανιαμέντο μιᾶς φρόνιμης τζάζ, ποὺ βάλθηκε νὰ ξεσηκώσῃ τὴν πλάση σὲ μιὰ ταπεινὴ φιέστα...

Μὴν εἶναι τάχα τὰ βήματα μιᾶς μυθικῆς νεράϊδας, ποὺ ξύπνησε ἀπ' τὸ σκονισμένο λήθαργο κάποιου θρύλου κι' ἦρθε νὰ σεργιανίσῃ μέσα στῆς φύσης τὴν ἀπεραντωσύνη; Ἢ μήπως εἶναι ὁ κρότος ἀπὸ τὰ πέταλα τοῦ ἀλόγου ἑνὸς βασιλόπουλου τοῦ παραμυθιοῦ ποῦ βγῆκε ἀπ' τὶς ἀναμνήσεις τῶν παιδικῶν χρόνων νὰ ψάξῃ νἄβρῃ τὴν μαρμαρωμένη πεντάμορφη;

Δὲν ξέρω... Δὲν μπορῶ νὰ πῶ... Μὰ νοιώθω τόσο παράξενα ἀπόψε!!!Εἶμαι τόσο μόνος, τόσο μικρός, τόσο ξένοιαστος, ὥστε μὲ παρασέρνει ἐδῶ κι' ἐκεῖ, σὲ μακρινὰ ταξίδια, ἡ φαντασία μου...μὲ φέρνει κοντὰ στὸ χλωμὸ φεγγάρι...μὲ ρίχνει σὲ μιὰ γαλάζια ἔκσταση... μὲ μεθᾷ... καὶ ἐρωτεύουμαι κάθε τι ποὺ ὑπάρχει γύρω μου... Τὸν οὐρανό, τὴ σιωπή, τὸν ἀγέρα, τὰ ὄνειρά μου...

Ἕνα ἀστέρι ἔπεσε πρὶν λίγο ἀπὸ τὸν οὐρανό... Μὰ δὲν ἔπεσε στὴ γῆ...Ἔπεσε μέσα στὴ μικρὴ λιμνούλα τῶν λογισμῶν μου... Καὶ μ' ἀναστάτωσε... Κι' ἔτσι ἔνοιωσα μιὰ νέα δύναμη μέσα μου... μιὰ δύναμη πελώρια, ἀκατανίκητη ποὺ μοῦ ζητᾷ νὰ κατακτήσω τῶν οὐρανῶν τὰ πλάτη... Καὶ τραβῶ γιὰ τὸ νέο μου ταξίδι... Καὶ θὰ κάνω ὅ,τι μπορῶ, καλοί μου φίλοι, γιὰ νὰ ξαναστολίσω τὸ σαλονάκι τοῦ ἡμερολογίου μου, μέσα στὸ ὁποῖο θὰ ξαναδίνουμε τὰ τακτικά μας ραντεβοῦ.

Εἶναι νύχτα... Μιὰ νύχτα τοῦ Σεπτέμβρη... Μιὰ φθινοπωριάτη ζεστὴ νύχτα, ποὺ μέσα της ἀνθίζει μιὰ ἀναπάντεχη ἄνοιξη...

Βρίσκουμαι πολὺ μακρυά... Σὲ μιὰ ἄκρη τῆς Ἀθήνας ἐξοχική... Καὶ συνεπαρμένος ἀπ' τὴ γοητεία της θέλω ν' ἀφιερώσω τὸ πρῶτο μου, ὕστερα ἀπὸ τόσο καιρό, ἡμερολόγιο στὴν ἀνθρώπινη ἀγάπη... Σ' αὐτὴ ποὺ στέκει κοντὰ σὲ κάθε πόνο γιὰ νὰ τὸν μαλακώσῃ, κοντὰ σὲ κάθε δάκρυ γιὰ νὰ τὸ σφογγίσῃ, κοντὰ σὲ κάθε πίκρα γιὰ νὰ τὴν ξεριζώσῃ ἀπ' τὴν καρδιά... Στὴν χριστιανικὴ ἀγάπη αἰστάνουμαι τὴν ἀνάγκη ν' ἀφιερώσω ἐτοῦτες τὶς γραμμές μου, μιὰ καὶ ὅλα γι' ἀγάπη μιλοῦν ἀπόψε γύρω μου...

Καὶ τὴν ἀγάπη αὐτὴ μοῦ τὴ θύμισε μιὰ γυναίκα...

Δὲν εἶναι παράξενο!!!... Μέσα στὸν τραχὺ ἀγώνα τῆς ζωῆς ἡ γυναίκα τοῦ αἰώνα μας μοιάζει μὲ τὸ χελιδόνι ποὺ πασχίζει νὰ φέρῃ τὴν ἄνοιξη...

Γιατὶ μὴν ἀκοῦτε, καλοί μου, τὶ λένε οἱ ἄνθρωποι τοῦ μίσους... Ἡ ἀγάπη δὲν ξεριζώθηκε ἀπ' τὴ ζωή μας... Φυτρώνει ἀδιάκοπα σ' εὐγενικὲς καρδιές, καρπίζει, ἁπλώνει τὴ σκιά της τριγύρω μας... Καὶ τῆς ἀγάπης αὐτῆς ἐνσάρκωση καὶ προσωποποίηση εἶναι ἡ χιλιοτραγουδισμένη καὶ θαυματουργικὴ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ποὺ συμπληρώνει τὶς ἐλλείψεις τοῦ ἀστικοῦ μας καθεστῶτος καὶ τὸ βοηθεῖ νὰ φέρῃ σὲ πέρας τὴν ὅμορφη ἀποστολή του...

Μιὰ γυναίκα, λοιπόν, μὲ πλάνεψε ἀπόψε... Κι' ἔκλεψε τὴ συγκίνηση καὶ τὴν

Παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν φιλοξενούμενα στὴν Παιδικὴ Στέγη τοῦ Ο.Φ.Α. στὴν Ἑκάλη, παίζουν χαρούμενα.

εὐγνωμοσύνη μου... Καὶ γι' αὐτὸ μὲ σεβασμὸ θὰ τὴν φιλοξενήσω στὸ σαλονάκι τοῦ ἡμερολογίου μου, γιὰ παράδειγμα καὶ ἀπὸ θαυμασμό...

Τὴν ξέρει ὅλος ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος... Κι' ἔμαθε, χρόνια καὶ χρόνια τώρα, νὰ τὴν ἀγαπᾷ καὶ νὰ καταφεύγῃ στὴν καλωσύνη της μ' ἐμπιστοσύνη... Καὶ τ' ὄνομά της εἶναι στενὰ συνδεδεμένο μὲ τὴν πρόσφατη ἱστορία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος... Εἶναι γραμμένο μὲ λουλουδιασμένα γράμματα σὲ κάθε ἀστυνομικὴ καρδιά... Πρόκειται γιὰ τὴν σεβαστή μου καὶ εὐγενεστάτη Κυρία Εὐτυχία Ἰωακείμογλου, τὴν ἀκούραστη Πρόεδρο τοῦ Ὁμίλου Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν..

***

...Τὴν περίμενα ἕνα αὐγουστιάτικο μεσημέρι στὸ μικρὸ γραφειάκι της ποὺ βρίσκεται στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση Ἀθηνῶν καὶ ποὺ τὶς πρωϊνὲς ὧρες μοιάζει μὲ ἕνα σφριγηλὸ ἐπιτελεῖο προχωρημένο στὴν πρώτη γραμμὴ σὲ ὥρα μάχης... Μαζὶ

μὲ μένα περίμεναν κι' ἄλλοι πολλοὶ ἀστυνομικοί, γυναῖκες, παιδιά... Καὶ ὁλοένα τὸ τηλέφωνο κουδούνιζε καὶ ἡ ἄξια συνεργάτις τῆς Κας 'Ιωακείμογλου, ἡ κυρία Κλαίρη Χυτήρογλου σημείωνε τηλέφωνα καὶ ὀνόματα πάνω στὸ μικρὸ καρνέ της...

Καὶ σὰν ἔφτασε ἡ Κα 'Ιωακείμογλου τὰ πάντα ἐτέθηκαν σὲ κίνηση... Ἔχει πολλὴ φλόγα ἡ καρδιά της, πολλὴ πίστη, ἀγάπη ἀμέτρητη... Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ προσέχει ὅποιος τὴν παρακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται στὸ ἀπέριττο γραφειάκι της...

Ἔμεινα ἐπίτηδες τελευταῖος, ὥστε νὰ μπορέσω νὰ παρακολουθήσω τὸν τρόπο τῆς δουλειᾶς της... Καὶ σὲ λίγο ἔνοιωσα τὰ μάτια μου ὑγρᾶ... Μιὰ τρικυμία συγκινήσεως εἶχε ξεσπάσει μέσα μου... Γιατὶ εἶδα σκηνὲς ποὺ εἶχαν τόση μεγαλόπρεπη ἀνθρωπιά, ὥστε δὲν μπόρεσα νὰ σταθῶ ἀπαθὴς μπροστά τους...

...Ἕνας ἀστυφύλακας, πρόωρα γερασμένος ἀπὸ τὸ βάρος τῶν σκληρῶν ὑπηρεσιακῶν χρόνων, μπῆκε μέσα μὲ εὐλάβεια... ἔσκυψε... καὶ τῆς φίλησε τὸ χέρι... Ἡ Κυρία 'Ιωακείμογλου ταράχτηκε : «Ὄχι! Ὄχι! Δὲν θέλω τέτοια πράγματα!» ἀπάντησε μὲ καλωσύνη. «Δὲν ἔκανα καὶ τίποτα σπουδαῖο. Προσπάθησα νὰ βοηθήσω τὰ παιδάκια σου. Πῶς εἶναι τώρα; Ἔχεις καμμιὰν ἄλλη ἀνάγκη;»... Ἐκεῖνος τὴν κύτταζε στὰ μάτια σαστισμένος. Δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ λόγια γιὰ νὰ ἐκφράσῃ ὅ,τι ἔνοιωθε μέσα στὴν καρδιά του νὰ τὸν συγκλονίζῃ... Τὴν κύτταξε μ' εὐγνωμοσύνη καὶ κάτι πῆγε νὰ πῇ, μὰ τὸν διέκοψε ἕνας ἄλλος... κι' ἄλλος... κι' ἄλλος...

Αὐτοὶ ἦταν ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, μὲ τὴν καρδιά τους ὁλόκληρη δοσμένη στὸ καθῆκον... Μά, ἦταν μαζὶ καὶ οἰκογενειάρχαι μὲ παιδάκια ἄρρωστα...

'Αλήθεια! Ξέρετε τὶ εἶναι νὰ γυρνᾶς ἔξω στοὺς δρόμους ἐν ὑπηρεσίᾳ τέσσερις ὧρες μὲ τὴν προσοχὴ ὁλόκληρη στραμμένη στὴ δουλειά σου καὶ στὴν ὀθόνη τῆς σκέψης σου νὰ προβάλῃ χλωμό, ἀδύνατο, ἀναιμικὸ τὸ μικρό σου παιδάκι, γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ γιατρὸς σοῦ συνέστησε ὑπερτροφία, καθαρὸν ἀέρα καὶ ἀνάπαυση, κι' ἐσὺ νὰ μὴν μπορῇς νὰ τοῦ προσφέρῃς οὔτε ἕνα κομμάτι κρέας κάθε 'βδομάδα;

Ὅσοι δὲν ἔχουν ἔρθει σ' αὐτὴ τὴ θέση, ὅσοι δὲν πέρασαν στιγμὲς τέτοιες δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ μαντεύσουν τὸ δρᾶμα ποὺ ξεσχίζει τὴν καρδιὰ καὶ τὴν κουρελιάζει... Τὸ δράμα τοῦ πατέρα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ γιατρέψῃ τὸ ἄρρωστο παιδί του...

Μά, ὁ αἰσιόδοξος λαός μας λέει σὲ τέτοιες περιπτώσεις : «Ἔχει ὁ Θεός!»...

Καὶ πράγματι γιὰ ὅλους ἔχει ὁ Θεός!!!. Καὶ οἱ οἰκογένειες τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ποὺ περνοῦν δύσκολες στιγμὲς βρῆκαν στὸ πρόσωπο τῆς Κυρίας 'Ιωακείμογλου, τὸν ἴδιο τὸ Θεὸ τῆς 'Αγάπης, ποὺ ἀγωνίζεται νὰ φέρῃ τὸ χαμόγελο σὲ πικραμένα χείλη...

Ἔτσι, μέσα στὸ γραφειάκι τοῦ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν μπορεῖ νὰ διδαχτῇ κανεὶς ὁλόκληρη τὴ χριστιανικὴ φιλοσοφία μὲ ἔργα μεγάλα... ἔργα ἀλτρουϊσμοῦ, φιλαλληλίας καὶ ἀνθρωπιᾶς...

Καὶ δὲν ὑπῆρξε ποτὲ καταλληλότερος ἄνθρωπος σὲ καταλληλότερη θέση ἀπὸ τὴν σημερινὴ πρόεδρο τοῦ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν...

Καὶ οἱ ὧρες κυλοῦσαν... Οἱ ἴδιες σκηνὲς ἐξακολουθοῦσαν νὰ ἐπαναλαμβάνωνται... πότε μ' ἕνα παιδάκι ποὺ ἡ κ. 'Ιακείμογλου τοῦ ἐξασφάλισε τὸ γάλα του ἢ ἕνα παιχνίδι, πότε μ' ἕνα κουρασμένο ἀστυνομικὸ ποὺ φρόντισε νὰ τὸν στείλῃ στὴν ἐξοχὴ τῆς 'Εκάλης καὶ πότε μ' ἕνα ἀνάπηρο παιδὶ ποὺ τὸ ἔστειλε στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ θεραπεία...

Τὴν ἴδια ὥρα τὰ τηλεφωνήματα ἔδιναν καὶ ἔπαιρναν... Καὶ ἡ κ. 'Ιωακείμογλου, ἡ καλὴ αὐτὴ καρδιὰ ποὺ εἶναι γεμάτη ἀγάπη καὶ καλωσύνη, βρίσκονταν στὸ ζενίθ τῆς δράσεώς της... Ἔγραφε, ἔδινε ἐντολές, ζητοῦσε πληροφορίες, παρηγοροῦσε, διευθετοῦσε μὲ ἐπιδεξιότητα ζητήματα πολύπλοκα...

Ὥσπου ἦρθε καὶ ἡ σειρά μου... Μὲ δέχτηκε μὲ τὸ φωτεινό της χαμόγελο... Εἶχα κι' ἄλλοτε βρεθῇ στὴν εὐτυχισμένη θέση νὰ τὴν ὑπηρετήσω... Καὶ ξέρει καλὰ

πόσο θαυμασμὸ καὶ ἐκτίμηση νοιώθω γιὰ τὸ πρόσωπό της... Ἀλλὰ δὲν μὲ περίμενε. Μὲ κύτταξε μὲ ἀπορία... Τῆς φίλησα τὸ χέρι... Καὶ τῆς ζήτησα μιὰ μικρὴ συνέντευξη γιὰ τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας... Τὸ βλέμμα της συννέφιασε...

«Δὲν μ' ἀρέσουν οἱ διαφημίσεις» μ' ἀπάντησε, «ἄλλωστε τε ἐγὼ δὲν κάνω τί-» ποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ καθῆκον μου. Ἁπλῶς καὶ μόνο εἶμαι τυχερὴ ποὺ ἔχω καλὲς συ-» νεργάτιδες».

Ἡ ταπεινὴ αὐτὴ ἀπάντηση δὲν μὲ ξένισε. Ἤξερα καλὰ πόσο ἁπλῆ καὶ μετριόφρων εἶναι ἡ σεβαστή μου πρόεδρος τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, ἀλλὰ ἐπέμενα. Ἐπέμενα, γιατὶ ἤξερα ἐπίσης ὅτι στὸ βάθος τῆς καρδιᾶς της κρύβει ἕνα παιδιάστικο αὐθορμητισμό, ποὺ τὴν κάνει νὰ ξεχωρίζῃ ἀπὸ τὶς ἄλλες γυναῖκες τοῦ κύκλου της...

Καὶ ἐπέμενα... Καὶ στὸ τέλος τὴν ἀνάγκασα νὰ μοῦ πῇ ὅ,τι ζητοῦσα νὰ μάθω...

Καὶ μοῦ εἶπε :

«—Εἶναι, νομίζω, γνωστὸ σὲ ὅλους ὅτι ὁ Ο.Φ.Α. ἱδρύθη τῷ 1945, μετὰ τὸ

Παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν στὴν Παιδικὴ Στέγη τοῦ Ο.Φ.Α. κατὰ τὴν ὥραν τῆς πρωϊνῆς καθαριότητος.

Παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν στὴν Παιδικὴ Στέγη τοῦ Ο.Φ.Α. κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος.

» Δεκεμβριανὸ κίνημα, κατὰ τὸ ὁποῖο ὁ κόσμος συνεκινήθη μὲ τὴν στάση τῶν ἀστυ-» νομικῶν καὶ ἀγανάκτησε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας ποὺ ἐπετέθησαν » κατὰ τοῦ τιμημένου Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μεί-» νουν τόσες οἰκογένειες χωρὶς προστάτη.

«Εἶχα τὴν εὐτυχία νὰ ἐργασθῶ ἀπὸ τὴν ἀρχή, ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1945, » ὡς Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Προνοίας ποὺ ἦτο καὶ τὸ κυριώτερον. Παρεῖχε τὰ » πάντα εἰς τὰ θύματα καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν, δηλαδὴ » φάρμακα, νοσοκομεῖα, ὀρθοπεδικὰ μηχανήματα, ὀπτικά, σχολικὰ βιβλία καὶ ἐν » γένει ὅ,τι ἐχρειάζετο γιὰ νὰ τοὺς ἀνακουφίσουμε.

«Τοὺς ἐκάναμε πλῆρες τμῆμα ὠτολαρυγγολογικὸ εἰς τὸ Νοσοκομεῖο τῆς Ἀ-» στυνομίας, ἱδρύσαμε σχολὲς ραπτικῆς, κοπτικῆς καὶ ξένων γλωσσῶν εἰς ἰδιό-» κτητον οἴκημα. Μὲ λίγα λόγια, σταθήκαμε δίπλα στὸν ἀστυνομικὸ μὲ ἀγάπη καὶ » ἐκτίμηση.

«Κατόπιν, ὅταν ὅλα αὐτὰ τὰ εἶχαν ἐξασφαλίσει ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τους, ἀπο-» φασίσαμε νὰ κάνουμε τὸ Πρεβαντόριο εἰς τὴν Ἐκάλη καὶ ἀγοράσαμε τὸ πρῶτο » οἴκημα, τὸ 1947.

«Πολλὰ παιδιὰ—τὸ λέω μὲ χαρὰ—βρῆκαν τὴν ὑγεία τους ἐκεῖ, καὶ τώρα τοὺς » βλέπω στρατιῶτες μὲ ὡραῖο παράστημα καὶ δὲν τοὺς ἀναγνωρίζω. Ποῦ νὰ φαν- » τασθῶ ὅτι τὸ ἀδύνατο παιδάκι τῶν 10 χρόνων εἶναι αὐτὸς ὁ ὡραῖος νέος!!!... » Ἆρά γε—σκέπτομαι— συνετέλεσε καὶ ὁ καθαρὸς ἀέρας τῆς Ἐκάλης μαζὶ μὲ τὴν » στοργὴ τῶν γονέων του;

«Πῶς νὰ μὴ πάρουμε στὴν ἀγκαλιά μας τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν, ὅταν αὐτοὶ » φυλᾶνε τὰ δικά μας μέρα–νύχτα; Μετά, ἀγοράσαμε καὶ ἄλλα οἰκόπεδα στὴν Ἐ- » κάλη, σκεφθήκαμε νὰ τὰ μεγαλώσουμε καὶ ἐκτίσαμε ἐκεῖ τὸ νέο κτίριο, ποὺ φιλο- » ξενεῖ ὄχι μόνο παιδιά, ἀλλὰ καὶ οἰκογένειες ὁλόκληρες καὶ ἀγάμους, καί, γενικώ- » τερα, κάθε ἀστυνομικὸ ποὺ θέλει νὰ ξεκουραστῇ.

«Γιὰ τὸ μέλλον τὸ ὄνειρο τοῦ Συμβουλίου εἶναι νὰ ἱδρύσῃ μιὰ Λέσχη, ἂν μᾶς » βοηθήσῃ καὶ ἡ ἐκλεκτὴ ἡγεσία τοῦ Σώματος, ποὺ πάντα τόσο καλὰ συνεργαζό- » μαστε μαζί. Λέσχη στὴν ὁποίαν νὰ συχνάζουν καὶ μέλη τῆς κοινωνίας, ὥστε ὁ » σύνδεσμος νὰ γίνεται στενώτερος.

«Εἶμαι εὐτυχὴς πού, ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, χαιρετίζω τοὺς ἐκλεκτοὺς κυρίους » ἀστυνομικούς, καὶ ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν » μελῶν τοῦ Ὁμίλου.

«Καὶ τοὺς βεβαιώνω ὅτι ὁ Ὅμιλος Φίλων Ἀστυνομίας θὰ εἶναι πάντα μιὰ » γέφυρα ποὺ θὰ ἑνώνῃ τὴν κοινωνία μαζί τους, ὅπως ἐπὶ 16 ὁλόκληρα χρόνια».

***

Ἀλήθεια! Πόσο ἐλπιδοφόρα καὶ τιμητικὰ εἶναι ἐτοῦτα τὰ ἁπλᾶ λόγια γιὰ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα!!!.

Κλείνουν μέσα τους ὠκεανοὺς ἀπέραντους ἀγάπης καὶ καλωσύνης... Κι' εἶναι πολύτιμα. Γιατὶ σήμερα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχή, ἔχει ἀνάγκη ἡ Ἀστυνομία ἀπὸ τὴν ἀγάπη ὅλων τῶν πολιτῶν. Καὶ δίχως αὐτὴν δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ στὰ πόδια της.

Καὶ ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, ποὺ τὸν ἀποτελοῦν ἐπίλεκτα μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἐργάζεται ἀδιάκοπα γιὰ ν' αὐξήσῃ τοὺς φίλους μας καὶ νὰ ἀνακουφίσῃ τὶς οἰκογένειές μας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ὑπηρεσία ποὺ μᾶς προσφέρθηκε ποτὲ ἀπὸ τὸ μεγάλο κοινὸ τῶν πόλεων ποὺ ἀστυνομεύουμε.

Γόνος παληᾶς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας καπεταναίων τοῦ 21, ἐγγονὴ τοῦ ὁπλαρχηγοῦ Φαρμάκη καὶ διαπρεπὴς ἐπιστήμων, ἡ Κυρία Ἰωακείμογλου, ρίχνει ὅλο τὸ βάρος τῆς φωτεινῆς της προσωπικότητας στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Γι' αὐτὸ καὶ ἔχει κερδίσει τὴν παντοτεινή μας εὐγνωμοσύνη.

Συνεπαρμένος ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό της γιὰ μᾶς καὶ συγκινημένος ἀπὸ τὴν εὐγένεια τῆς καρδιᾶς της πῆγα τὸ ἴδιο βράδυ νὰ καμαρώσω τὴν Παιδικὴ Στέγη τῆς Ἐκάλης, γιὰ τὴν ὁποίαν τόσο παραστατικὰ μοῦ μίλησε...

Καὶ σὰν ἔφτασα ἐκεῖ, καὶ σὰν διάβηκα τὸ κατώφλι του νόμισα ἄξαφνα πὼς βρέθηκα σ' ἕνα παραμυθένιο κόσμο...

Ἦταν σκοτεινὰ ὅλα γύρω μου... Καὶ μονάχα οἱ φεγγαριάτικες ἀχτίδες ἔπαιζαν πάνω στὰ κλαριὰ τῶν ψηλῶν δένδρων... Τὸ πευκόφυτο, δροσερὸ περιβάλλον μὲ γαλήνεψε, μοῦκλεψε τὴν καρδιά μου... Μιὰ μυρουδιὰ πεύκου καὶ βάτων κυριαρχοῦσε στὸν εὐρύχωρο κῆπο... Κι' ὁλόγυρα ἀπ' τὰ φωτισμένα παράθυρα τῶν κτιρίων ἐπρόβαλε ἕνα δημιουργικὸ μεγαλεῖο... Κτίρια ψηλά, ὑγιεινά, κομψά, ποὺ τὰ κύκλωνε ἡ γαλήνη κι' ὁ δροσερὸς ἀγέρας τοῦ γειτονικοῦ βουνοῦ. Κι' ἄξαφνα, μέσα στὶς νύχτας τὴ σιγαλιά, ἀντήχησε ἕνα τραγούδι, ἀπὸ κρυστάλλινες παιδικὲς φωνές... Ἦταν μιὰ προσευχή, ποὖβγαινε ἀπ' τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς τῶν παιδιῶν ποὺ ἔχουν τὴν εὐτυχία νὰ ζοῦν ἐκεῖ... Δοξολογία γιὰ τὸν καλὸ Θεὸ τοῦ Οὐρανοῦ ποὺ ντύνει τὰ κρίνα τῶν ἀγρῶν καὶ ταΐζει τοῦ οὐρανοῦ τὰ πετεινά...

Ἔψελναν τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ ἑστιατόριο... Ἡ βραδυνὴ προσευχὴ πρὶν ἀπ' τὸ δεῖπνο... Προχώρησα ὀνειροπαρμένος, μεθυσμένος, σχεδὸν τρικλίζοντας... Καὶ βρέθηκα μέσα σὲ μιὰ εὐρύχωρη καὶ πεντακάθαρη παραλληλόγραμμη σάλλα ποὺ ἦταν γεμάτη ἀπὸ χαρούμενα παιδάκια...

Πόση τεχνικὴ μεγαλοπρέπεια! Πόση ἄνεση! Πόση πολυτέλεια!...

Καρέκλες πανάκριβες, τραπέζια σὲ στὺλ γουστόζικο, πετσέτες ποὺ ἔλαμπαν, σερβίτσια πολυτελείας... Κι' ἐπάνω στοὺς τοίχους πίνακες θαυμάσιοι... Τοπεῖα, σκίτσα καὶ χριστιανικὲς εἰκόνες!!!. Τὰ παιδιὰ ἀρχίνησαν νὰ τρῶνε... Κι' εἶδα τὰ πιάτα γεμᾶτα μὲ μερίδες πλούσιες, μὲ ψωμὶ ἄσπρο, μὲ σαλάτες, μὲ φροῦτα...

Ἡ χαρὰ ἦταν πληθωρικὰ ξεχειλισμένη στὰ παιδικὰ πρόσωπα...

Τὴν ἴδια ὥρα ὁ πατέρας τους, ὑπηρετῶντας εὐσυνείδητα τὴν πολιτεία, θὰ βαδίζῃ πάνω στὸ πλακόστρωτο τοῦ δρόμου, προστατεύοντας τὰ ἀγαθὰ τῶν συναν-

Παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν στὴν Παιδικὴ Στέγη τοῦ Ο.Φ.Α. κατὰ τὴν ὥραν τῆς πρωϊνῆς των προσευχῆς εἰς τὸ Σχολεῖον.

Παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν στὴν Παιδικὴ Στέγη τοῦ Ο.Φ.Α. κατὰ τὴν ὥραν τοῦ προγεύματος.

θρώπων του... Ἀλλὰ ἡ κούρασή δὲν θὰ τὸν ἐνοχλῇ... Θὰ τὸν πλημμυρίζῃ χαρὰ ἡ σκέψη ὅτι τὰ παιδιά του βρίσκονται μέσα σ'ἕνα εὐτυχισμένο περιβάλλον, χαρούμενα καὶ ξένοιαστα...

Μικρὴ εἶναι αὐτὴ ἡ προσφορὰ τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν πρὸς τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν;

Κι' ὕστερα ἄκουσα μιὰ κιθάρα ποὺ ἔρχονταν ἀπ' ἔξω, κάτω ἀπ' ἕνα δένδρο... Καὶ πλησίασα πρὸς τὰ ἐκεῖ... Καὶ ἀντάμωσα μιὰ παρέα ἀπὸ ἀστυφύλακες νὰ τραγουδοῦν, ὕστερα ἀπὸ τὸ φαγητό τους... Ἦταν ἀδειοῦχοι ἀστυφύλακες ποὺ ἐφιλοξενοῦντο γιὰ ἕνα μήνα στὴν παιδικὴ Στέγη, τῆς Ἑκάλης...

Κι' εἶδα ἀκόμα ἀστυνομικὲς οἰκογένειες μὲ τὰ παιδιά τους νὰ τρῶνε σὲ ξεχωριστὰ τραπέζια... Καὶ διάβασα στὰ βλέμματά τους τὴν εὐγνωμοσύνη τους γιὰ τὸν Ὅμιλο τῶν Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, ποὺ φέρνει τὴν ὅαση μέσα στοὺς χειμῶνες καὶ τὶς καταιγίδες τῆς ζωῆς...

...Καὶ λίγο ὕστερα ἀντάμωσα ὅλα ἐτοῦτα τὰ πρόσωπα, τὰ παιδάκια, τοὺς ἀστυφύλακες, τὶς οἰκογένειες, συγκεντρωμένα σὲ μιὰ εὐρύχωρη αὐλὴ νὰ παρακολουθοῦν τὸν κινηματογράφο τῆς Παιδικῆς Στέγης, καὶ στάθηκα νὰ ζηλέψω τὴν τύχη τους...

Τότες βρῆκα τὴν εὐκαιρία νὰ γυρίσω ὅλα τὰ κτίρια... Νὰ ἰδῶ, μὲ δημοσιογραφικὴ ἐπιμονή, τοὺς θαλάμους, τὰ συρτάρια, τὰ ντουλάπια, τὰ ντούζ, τὰ λουτρά, τοὺς διαδρόμους, τοὺς νιπτῆρες, τὶς αἴθουσες, τὸ μαγειρεῖο, τὴν ἀποθήκη, τὶς βίλλες, τὰ ὑπνοδωμάτια, τὰ σαλόνια, τὰ γραφεῖα, τὸ καινούργιο ἠλεκτρικὸ πλυντήριο. Καὶ εἶδα ὅλα ἐτοῦτα πεντακάθαρα... Καὶ εἶδα τάξη ζηλεμένη... Καὶ εἶδα ἀκρίβεια, πρόγραμμα, ρυθμό... Καὶ ἀπόρησα... Κι' ἔνοιωσα διπλὸ θαυμασμὸ γιὰ τὶς εὐγενικὲς κυρίες τοῦ λαμπροῦ Ὁμίλου Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν...

Τὶ μοντέρνο κτιριακὸ συγκρότημα! Πόσος πλοῦτος! Πόση ἄνεση! Ὅλα τὰ κομφὸρ τοῦ πολιτισμοῦ μας εἶναι συγκεντρωμένα ἐδῶ μέσα...

Ἀλλά, συγχρόνως ἐπικρατεῖ μιὰ ἀξιοζήλευτη τάξη κι' ἕνας ρυθμὸς παιδαγωγικός, ποὺ σὲ κάνει νὰ συμπεραίνῃς ὅτι ἡ διευθύνουσα τὴν Παιδικὴ Στέγη διαθέτει πολλὲς ἱκανότητες, πλούσια πεῖρα καὶ ἐξαιρετικὰ προσόντα...

...Πέντε οἰκήματα μέτρησα... Κι' ἕνα Σχολεῖο... Καὶ μιὰ βίλλα ποὺ χρησιμοποιεῖται σὰν ξενώνας... Κι' ἕνα ἄριστα ἐξωπλισμένο Ἀναρρωτήριο...

Ὅλα θαῦμα ἀρχιτεκτονικῆς... Ἀλλὰ καὶ θαῦμα ἀνέσεων... Κι' ὅπως μ' ἐπληροφόρησαν, τὸ σχέδιο καὶ ἡ μελέτη εἶναι δωρεὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἐπιστήμονος κ. Δημητρίου Ἰωακείμογλου, συζύγου τῆς Προέδρου τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν κ. Εὐτυχίας Ἰωακείμογλου. Βρῆκα ἐδῶ μέσα 55 παιδάκια, 14 οἰκογένειες καὶ 12 ἀστυφύλακες ἀδειούχους...

Καὶ ἔμαθα γιὰ τὸ Σχολεῖο ὅτι εἶναι δημόσιο, ἀνεγνωρισμένο ὡς «Δημοτικὸ Σχολεῖο Παιδικῆς Στέγης Ἑκάλης»...

Κι' ἔμαθα ἀκόμα ἔκπληκτος ὅτι κανένας μαθητὴς αὐτοῦ τοῦ Δημοτικοῦ δὲν ἔχει ἀπορριφθῆ στὸ Γυμνάσιο...

Ναί!... Σὰν παραμύθι μοιάζουν ὅλα ἐτοῦτα!

Κι' ὅμως! Εἶναι ὁλότελα ἀληθινά!

Κι' ὅποιος ἀμφιβάλλει ἂς ἔρθῃ νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν εὐτυχισμένη ἐτούτη γωνιά, γιὰ νὰ βεβαιωθῆ πόσο ὕψιστες εἶναι οἱ ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει στὸν ἀστυνομικὸ κόσμο... Νὰ ἰδῆ ἀκόμα πῶς ἐκπαιδεύονται οἱ μαθηταὶ καὶ ποιὸ ἄριστο παιδαγωγικὸ σύστημα ἀκολουθεῖται γιὰ τοὺς μικροὺς τῆς προσχολικῆς ἡλικίας.

...Νὰ ἰδῆ τέλος καὶ νὰ βεβαιωθῆ γιὰ τὴν ζηλευτὴ θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ διαπαιδαγώγηση καὶ ἀγωγὴ ποὺ δίνει στὰ μικρὰ παιδιὰ τὸ ἐκλεκτὸ προσωπικὸ τῆς Παιδικῆς Στέγης... Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ οἱ πριγκίππισες Σοφία καὶ Εἰρήνη ὅταν κάποτε ἐπεσκέφθηκαν τὴν Παιδικὴ αὐτὴ Στέγη ἔμειναν ἔκπληκτες καὶ συνεχάρησαν τὸν Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν γιὰ τὴν «ὑποδειγματικὴ ὀργάνωση» καὶ τὸν «λαμπρὸ τρόπο λειτουργίας του».

Καὶ αὐτὴ εἶναι μιὰ μονάχα πτυχὴ τοῦ πλούσιου ἔργου τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, ποὺ εὐτύχησε νὰ ἔχῃ ἕνα ὑπέροχο Διοικητικὸ Συμβούλιο ἐκλεκτῶν κυριῶν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν Κα Ἰωακείμογλου καὶ μὲ ἐπίτιμο Πρόεδρο τὸν κ. Ἀλεξανδρῆ...

Ὑπάρχει ἀκόμα καὶ ἡ Σχολὴ Κοπτικῆς—Ραπτικῆς καὶ ξένων γλωσσῶν τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη, ποὺ ἐπίσης τιμᾷ τὸν Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν καὶ βαθμολογεῖ τὴν ἀξία του.

...Κόντευαν μεσάνυχτα... Κι' ἔκανα νὰ φύγω... Μὰ εἶδα ἕνα φωτισμένο παράθυρο καὶ πλησίασα. Κι' εἶδα τότε μὲ ἔκπληξη μιὰ κυρία μὲ ἄσπρη μπλούζα στὸ προσκέφαλο ἑνὸς παιδιοῦ... Ἦταν ἡ διευθύνουσα ἡ κ. Ἀρεάλη, ποὺ ἀγρυπνοῦσε πάνω ἀπὸ τὸ κρεβάτι ἑνὸς παιδιοῦ μὲ πυρετό...

Ἦταν ἐκεῖ τὸ Ἀναρρωτήριο... Τῆς ζήτημα συγγνώμην καὶ μπῆκα... Εἶδα τότε ὅλα τὰ σύνεργα τῆς ἰατρικῆς πάνω στὸ τραπέζι... βελόνες, φάρμακα, ἀσπιρίνες, σιρόπια, οἰνόπνευμα... Μιὰ συνέντευξη ζήτησα, ἀλλὰ ἡ κ. Ἀρεάλη εὐγενέστατα ἀρνήθηκε, παραπέμπουσά με στὴν Κυρία Ἰωακείμογλου...

«Τὸ μόνο ποὺ μπορῶ νὰ πῶ» πρόσθεσε «εἶναι ὅτι ἐδῶ μέσα ὑπάρχουν παιδιὰ

» ἀπὸ ὅλες τὶς 'Αστυνομικὲς Διευθύνσεις τόσον τῶν 'Αθηνῶν, ὅσον τοῦ Πειραιῶς
» καὶ τῶν Πατρῶν ἀκόμα καὶ τῆς Κερκύρας. Γιατὶ ἡ Παιδικὴ Στέγη 'Εκάλης δὲν
» ἐξυπηρετεῖ μονάχα μιὰ πόλη... 'Εξυπηρετεῖ ὁλόκληρη τὴν 'Αστυνομία. "Οσον
» ἀφορᾷ δὲ τὰ πρόσωπα ποὺ ζητήσατε νὰ μάθετε δὲν ξέρω λεπτομέρειες. Τὸ μόνο ποὺ
» ξέρω εἶναι ὅτι σήμερα ὁ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν εἶναι πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ κ. 'Ιωακείμογλου.
» 'Η κ. 'Ιωακείμογλου ἐπιθεωρεῖ κάθε μέρα τὴν Παιδικὴ Στέγη, μᾶς ἐπιβλέπει,
» μᾶς κατευθύνει, ρυθμίζει τὰ πάντα. Καὶ κάπου – κάπου φωνάζει. Θέλει ὅλοι οἱ

Παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν φιλοξενούμενα στὴν Παιδικὴ Στέγη τοῦ Ο.Φ.Α. στὴν 'Εκάλη ἐν ὥρᾳ χιονοπολέμου.

» ἀστυνομικοὶ νὰ μένουν εὐχαριστημένοι καὶ νὰ μὴν ὑπάρχῃ κανένα παράπονο...»

Αὐτὰ μᾶς εἶπεν ἡ κ. 'Αρεάλη, ποὺ εἰλικρινὰ μοχθεῖ γιὰ νὰ φέρῃ σὲ πέρας τὸ ἔργο της καὶ ποὺ εἶναι ἄξια κάθε ἐπαίνου.

Δίπλα της, βοηθὸς πολύτιμος καὶ καλόκαρδη φίλη τῶν παιδιῶν, στέκει ἡ χαριτωμένη δεσποινὶς Φαρμάκη, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ στολίδι τῆς Παιδικῆς Στέγης, ἐνῷ ἡ ἐκλεκτὴ Παιδαγωγὸς τῆς Στέγης μὲ τὴν προσήλωσή της στὸ καθῆκον συντελεῖ ἀποτελεσματικὰ στὴν καλὴ λειτουργία της.

"Ενα ἔργο ἀθόρυβο, μὰ ὑπέροχο ἐπιτελεῖται ἐδῶ μέσα. Τὰ παιδιὰ μαθαίνουν, ψυχαγωγοῦνται, διαπλάσσουν χαρακτῆρα, ἀνατρέφονται ἐθνικοχριστιανικὰ καὶ ζοῦν σ' ἕνα πρόσχαρο καὶ ὑγιεινὸ περιβάλλον ποὺ βοηθεῖ στὴν ὑγεία τοῦ ὀργανισμοῦ τους...

Πρόθυμο τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικὸ δημιουργεῖ ὅλες τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία αὐτοῦ τοῦ ἔργου.

'Αξίζει ὅμως ξεχωριστὰ νὰ ὑπογραμμισθῇ καὶ ἡ προσφορὰ τοῦ κ. Βασιλειάδη ποὺ μὲ τὴν φιλότιμη, τὴν ἄοκνη, τὴν εὐσυνείδητη καὶ ὑποδειγματικὴ ἐργασία του καὶ

τὴν ἄγρυπνη ἐπιμέλειά του παίζει σπουδαῖο ρόλο στὸ ρυθμὸ τῆς Παιδικῆς Στέγης, μὲ ἄξιο καὶ ἱκανὸ συνεργάτη τὸν κ. Πολίτη, ποὺ ἰδιαιτέρως ἐκτιμᾶται ἀπὸ τοὺς φιλοξενουμένους...

Τὰ πάντα ἐδῶ μέσα κινοῦνται μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια καὶ ἡ ὅλη ἐργασία γίνεται ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων, γεγονὸς ποὺ προξενεῖ θαυμασμὸ καὶ εὐχάριστη ἔκπληξη στὸν ἐπισκέπτη.

Ἀλλά, γιὰ νὰ συμπληρώσω τὴν εἰκόνα τοῦ ὅλου ἔργου γλύστρησα μέσα στὸ ἄνετο καὶ φωτεινὸ σαλόνι μὲ τὴν πολυτελέστατη διακόσμηση, τὰ ἀκριβὰ μπιμπελώ, τὰ γουστόζικα πολύφωτα καὶ τὶς ὑπέροχες διακοσμήσεις του καὶ πῆρα ἀπὸ ἕνα τραπεζάκι ἕνα κομψὸ ἄλμπουμ ἐπισκέψεων... Τὸ φυλλομέτρησα μὲ περιέργεια καὶ διάβασα ἔκπληκτος τὴ γνώμη τῶν ἐπισκεπτῶν. Ἐγκώμια πλέκονται μέσα γιὰ τὸν Ο. Φ.Α. Ἀθηνῶν, καὶ μάλιστα ἀπὸ προσωπικότητες τοῦ τόπου μας...

Ἀντέγραψα ἔτσι στὴν τύχη μερικὰ ἀποσπάσματα καὶ τὰ παραθέτω χρονογραφικά :

...«Οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ, ὁ Ὅμιλος Φίλων Ἀστυνομίας, μὲ τὸ ἔργον των, » τὴν ἀρετὴν τῆς φιλαλληλίας ἑρμηνεύουσιν οὐχὶ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ. Τιμὴ ἀπονέμεται » ἐκ μέρους τῆς πολιτείας εἰς τοὺς ἐργάτας του.

Ε. Καλαντζῆς—Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν»

...«Εἶναι ἕνας ἡρωϊσμός... μιὰ χούφτα δημιουργικῶν γυναικῶν, ποὺ ἀξίζουν » τὴν συνδρομὴν κάθε Ἕλληνος.

Γιολάντα Ἀνδρουλιδάκη—Κόκ»

...«Ἐθαύμαζα ἀνέκαθεν τὸ ἔργον τοῦ Ο.Φ.Α. Τώρα ποὺ ἐγνώρισα τὸ Πρεβαν- » τόριόν του μένω κατάπληκτος πρὸ τοῦ θαύματος αὐτοῦ, ποὺ τιμᾷ ὄχι μόνον τοὺς » διοικοῦντας τὸν Ὅμιλον ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα μας...

Σ. Λεωτσᾶκος—Δημοσιογράφος»

...«Διὰ τὴν ὅλην τάξιν, καθαριότητα, στοργὴν καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον » τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ πρὸς τὰ βλαστάρια μας, » τὰ ἑλληνόπουλα, ἐκφράζω τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου.

Κάβδας—Ὑφυπουργὸς Γεωργίας...»

...«Ὑπῆρξα πολὺ τυχερὸς ποὺ ἐπεσκέφθην σήμερον τὸ Πρεβαντόριον. Λει- » τουργεῖ ἄριστα καὶ ἀξίζουν συγχαρητήρια ὁλόθερμα καὶ ἐγκάρδια εἰς τοὺς τόσον » ἀόκνως καὶ φιλοτίμως ἐργαζομένους φίλους μας. Ἡ Ἀστυνομία καὶ ἐγὼ σᾶς » εὐγνωμονοῦμε.

Ν. Ἀθανασίου—Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν»

...«Ὁλόθερμα συγχαρητήρια εἰς τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως » τῆς Παιδικῆς αὐτῆς Στέγης καὶ τοὺς ἀξίους συνεργάτας των. Θὰ ἦτο εὐτύχημα » διὰ τὴν Ἑλλάδα ἂν παρόμοια ἱδρύματα ἦσαν καὶ εἰς ἄλλας μεγάλας πόλεις αὐτῆς».

Ἰωάν. Χριστόπουλος—Πρόεδρος Πρωτοδικῶν...»

...«Πραγματικὰ πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανη ἡ διοίκησις τῆς Ἀστυνομίας Πό- » λεων διὰ τὴν πράγματι πρότυπον Στέγην τοῦ Ο.Φ.Α. ποὺ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὡραιο- » τέρα καὶ ἡ τελειοτέρα εἰς ὀργάνωσιν ἐν Ἑλλάδι.

Ἀριστείδης Εὐγενίδης—Ἰατρός...»

...«Ἐπισκεφθεῖσα τὸ Πρεβαντόριον τῆς Ἀστυνομίας, λειτουργοῦν ἐν Ἑκάλῃ,

» ἐθαύμασα τὴν ἄφθαστον καθαριότητα καὶ τὴν μεθοδικότητα δι' ἧς λειτουργεῖ τὸ » πρότυπον ἐν Ἑλλάδι αὐτὸ Πρεβαντόριον...

Φαρμακοποιὸς–Ἐρ. Μαρκοπούλου—Κατσούλη»

...Ἀλλὰ καὶ ἄλλα περιλαμβάνει τὸ μικρὸ πράσινο ἄλμπουμ ἐπισκέψεων τῆς Παιδικῆς Στέγης, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα εἶναι κρίσεις καὶ ἀπὸ Γάλλους, Ἄγγλους, Γερμανούς, Δανούς, Ἀμερικανοὺς κλπ....

Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ἔργο τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν ἀναγνωρίζεται ἀνεπιφύλακτα ἀπὸ τὸ εὐρύτατο κοινό.

Ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὸς ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν; Ποιὰ εἶναι ἡ ἱστορία του; Ποιὰ εἶναι τὰ πεπραγμένα του; Ποιὲς κυρίες τὸν ἀποτελοῦν;

Ὅμως, μ' αὐτὸ τὸ θέμα θὰ ἀσχοληθῇ καὶ ἄλλοτε τὸ ἡμερολόγιό μου. Τὸν ἄλλο μήνα, δηλαδή, μὲ τὴν ἀφορμὴ μιᾶς γιορτῆς ποὺ διοργανώνει ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν στὸ γήπεδο τοῦ Παναθηναϊκοῦ.

Ἀπόψε ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω μιὰ ἄλλη πλευρὰ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος.

Θἄθελα, συγκεκριμένα, ν' ἀναφέρω ὅτι οἱ μοναδικοὶ πόροι τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν εἶναι οἱ ἑορτὲς ποὺ ὀργανώνει καὶ οἱ εἰσφορές.

Μά, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαρκέσουν αὐτοὶ οἱ φτωχοὶ πόροι στὸ τεράστιο ἐτοῦτο ἔργο ;

Ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, ποὺ τόσο ἀποτελεσματικὰ ἐπὶ τόσο καιρὸ διακονεῖ ἄοκνα τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια. Πρέπει νὰ ἔχῃ ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια, μὲ τὰ τεράστια ἔξοδα ποὺ ἔχει ν' ἀντιμετωπήσῃ. Γι' αὐτὸ ἔχουμε χρέος ὅλοι νὰ βοηθήσουμε μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις. Καὶ μποροῦμε νὰ βοηθήσουμε μὲ χίλιους δυὸ τρόπους.

Ἡ βαθειά μας εὐγνωμοσύνη πρέπει νὰ μεταφράζεται σὲ ἔργα... Μόνο ἔτσι θὰ ἀποδείξουμε ὅτι εἴμαστε ἄξιοι νὰ εὐεργετούμεθα.

Ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν εἶναι ὁ διαφημιστής μας,τὸ σπίτι μας, ἡ ζωή μας. Ἂς τὸν ὑπηρετήσουμε πρόθυμα. Ἔτσι ὑπηρετοῦμε συγχρόνως καὶ τὸν ἑαυτό μας.

Τὸ γέλιο τῶν παιδιῶν μας ποὺ ἀντηχεῖ εὐτυχισμένο κάτω ἀπὸ τὰ πανύψηλα πεῦκα τῆς Παιδικῆς Στέγης, εἶναι μαζὶ καὶ μιὰ ἐπίκληση πρὸς ὅλους μας ποὺ λέει :

«Μὴ μᾶς ἀφήσετε νὰ χαθοῦμε. Ἐδῶ μέσα βρήκαμε τὴν ὑγεία μας, τὸ παιχνίδι, » τὴ χαρά μας. Βοηθῶντας τὸν Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, βοηθᾶτε ἐμᾶς, τὰ παιδιά σας, ποὺ » τόσο στοργικὰ ἀγκάλιασαν οἱ καλὲς κυρίες. Ἀκοῦστε τὴ φωνούλα μας. Εἶναι » χρέος σας...».

***

Ξημέρωσε...

Ξημέρωσε μιὰ καινούργια μέρα... Δροσερή, χαρούμενη, ποὺ τὴν κελαηδοῦν πρόσχαρα τὰ πουλιὰ στὰ δένδρα... Μά, τὸ φεγγάρι δὲν ἔχει φύγει ἀπὸ τὸν οὐρανό. Στέκει ἐκεῖ, κοντὰ στὴν ἀπέναντι βουνοκορφή, σὰν νὰ ἔχῃ ραντεβοῦ μὲ τὸν ἥλιο...

Τὰ νυκτερινὰ σκοτάδια ἔχουν διαλυθῆ... Ἀπόμεινε μονάχα μιὰ γκρίζα καταχνιά, ποὺ ξεφτίζει ὁλοένα καὶ περισσότερο. Μπροστά μου, κάτω, ὁλόγυρα ἡ Ἀθήνα... τῆς πατρίδος μας ἡ καρδιά... Πίσω ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸ βουνὸ ἔχει ἀνάψει μιὰ τεράστια πυρκαγιά... Κι' ἡ καυτερή της ἀνταύγεια καθρεφτίζεται ψηλὰ στὸν οὐρανό, πάνω στὰ σύννεφα ποὺ μοιάζουν σὰν καπνός, καθὼς εἶναι βαμμένα μὲ σκοῦρο τριανταφυλλὶ χρῶμα... Σὰν κὰρτ–ποστὰλ προβάλλει ἡ πόλη στὴν πρωϊνὴ δροσιά...

Φάμπρικες ἐργοστασίων, πεῦκα, μάρμαρα, ἄσπρα σπίτια, λογιῶν–λογιῶν ἐκκλησίες... ὅλα ἐτοῦτα ἑνωμένα ἄλλοτε ἄτακτα, ἄλλοτε συμμετρικά, φτειάχνουν τῆς Ἀθήνας, τὴν ἀκατανόητη γραφικὴ ἀρχιτεκτονική... Ἀλήθεια! Πόσο ὄμορφη εἶναι αὐτὴ ἡ στιγμή, καθὼς ξυπνᾷ ἡ Αἰώνια Πρωτεύουσα στὰ πόδια τοῦ Ὑμηττοῦ, τῆς Πάρνηθας καὶ τῆς Πεντέλης!!!...

...Μερικὰ βιαστικὰ παιδιὰ βγῆκαν νωρὶς–νωρὶς στοὺς δρόμους μὲ τὰ παιχνίδια τους... Ἕνα ὁλόγλυκο κορίτσι μὲ ποδήλατο φέρνει βόλτες στὸ ἀντικρυνὸ πάρκο... Ἐργάτες καὶ ὑπάλληλοι διασχίζουν τὴν πόλη βιαστικά... Οἱ πρῶτοι μὲ τὰ σύνεργα τῆς δουλειᾶς στὸ χέρι, κι' οἱ ἄλλοι μὲ χαρτοφύλακες καὶ πρωϊνὲς ἐφημερίδες... ἐνῷ τὰ τρόλλεϋ, τὰ αὐτοκίνητα καὶ ὁ ἠλεκτρικὸς πᾶνε κι' ἔρχονται ἀδιάκοπα, γεμίζοντας καὶ ἀδειάζοντας στὶς ἀφετηρίες... Οἱ ξενύχτηδες ξαπλώνονται ἀποκαμωμένοι στὶς καρέκλες τῶν γαλακτοπωλείων, καὶ ἐκεῖ σιγὰ–σιγὰ ξεχνιοῦνται... Κι' ὁ ὕπνος σφαλίζει τὰ μάτια τους...

Ξημέρωσε πιά...

Ὁ ἥλιος ἑτοιμάζεται γιὰ τὴ βασιλικὴ ἐπιθεώρηση τῆς φύσεως... Κι' οἱ σαλπιγκτές του ἀντικαθιστοῦν τοὺς βραδυνοὺς συναδέλφους τους... τῶν πετεινῶν τὰ λαλήματα τὰ διαδέχτηκαν τιτιβίσματα πουλιῶν καὶ τοῦ τζίτζικα τὸ μονότονο τραγούδι...

Ξημέρωσε πιά...

Τὸ 18χρονο κορίτσι μὲ τὸ ποδήλατο πῆρε τὸν ἀνήφορο βιαστικά...

Ὅλα τέθηκαν σὲ κίνηση...

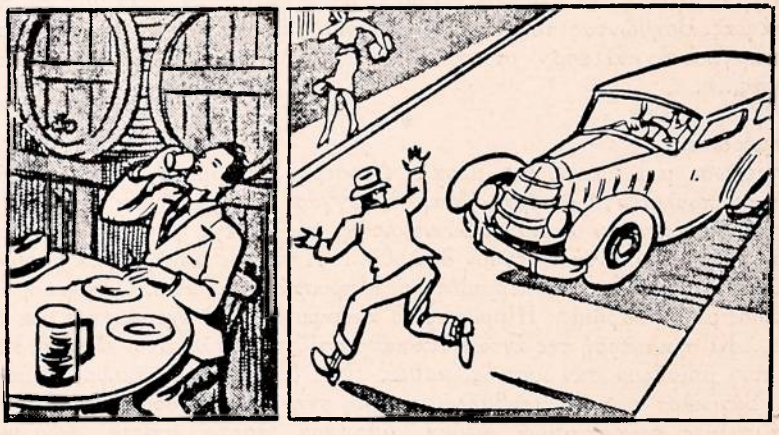
Οἱ τελευταῖες νοσταλγίες τῆς νύχτας φεύγουν κυνηγημένες ἀπὸ τὸ θόρυβο τῆς ρουτίνας...

Ξημέρωσε πιά...

Κι' ὅμως ἡ σκέψη μου πετᾷ πάντα ἐκεῖ... Στὴν παιδικὴ Στέγη τῆς Ἑκάλης... Στέκει ἀνάλαφρη κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα γιὰ νὰ ξανακούσῃ τὶς κρυστάλλινες φωνὲς τῶν παιδιῶν, ποὺ δοξολογοῦν τὸν πλάστη καὶ Θεό τους... Ἔτσι ξανακούγεται μέσα μου τὸ γλυκόλαλο παραμύθι τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης... Καὶ ἡ μορφὴ τῆς κας Ἰωακείμογλου χαμογελαστὴ τρυπώνει στὴν καρδιά μου... Ἀθελά μου γονατίζω, καὶ εὐλαβικὰ δέομαι στὸν Κύριό μου νὰ σκέπῃ, νὰ ἐνδυναμώνῃ καὶ νὰ προστατεύῃ ἐκείνους ποὺ ἀγωνίζονται νὰ φέρουν στὴ γῆ τὴν Ἄνοιξη τῆς Χριστιανικῆς Ἀγάπης...

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὁ μεθυσμένος ὁδηγός, διακινδυνεύει τὴ ζωή του, ἀλλὰ καὶ τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων ἀθῴων διαβατῶν, ποὺ δὲν τοῦ χρωστοῦν φυσικὰ τίποτε νὰ γίνωνται τὰ θύματα τοῦ μεθυσιοῦ του. Ὅταν λοιπὸν πίνετε μὴν ὁδηγῆτε καὶ ὅταν ὁδηγῆτε μὴν πίνετε. Ἔτσι σώζετε τὴ ζωή σας, τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων καὶ τὴν περιουσία σας.

Μὲ τὴ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων στὴ Βόρειο Ἑλλάδα

Ὑπὸ δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. **Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ**

«Κλεῖσε μέσα στὴν ψυχή σου τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ αἰσθανθῇς νὰ πλημμυρίζῃ κάθε εἴδους μεγαλεῖο».

Μέσα σ' αὐτὲς τὶς λέξεις ὁ μεγάλος ποιητής, κλείνει ὅλο τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Τὸ μεγαλεῖο ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ φύση, τὰ κακοτράχαλα βουνὰ γιὰ νὰ ξεχυθῇ στοὺς κάμπους, νὰ τὸ πάρουν τὰ ποτάμια κι' ὁ ἀγέρας καὶ νὰ τὸ φέρουν ὁλοκάθαρο τραγούδι στὰ χείλη ὅλου τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Πόσοι πεζογράφοι δὲν ὕμνησαν καὶ πόσοι ποιηταὶ δὲν ἔψαλλαν καὶ δὲν τραγούδησαν τὴν Ἑλληνικὴ ζωή. Κάθε πέτρα κι' ἕνας βωμός, κάθε τύπος κι' ἕνα δεῖγμα παλληκαριᾶς καὶ αὐτοθυσίας, ποὺ ἀκολουθοῦν πιστὰ τὴν πανάρχαια ἱστορία μας. Μπορεῖ νὰ μὴν μαγεύεται ὁ ἐπισκέπτης τῆς Ἑλληνικῆς γῆς καὶ εἰδικὰ ὁ Ἕλληνας ὅταν ὅλα αὐτὰ εἶναι ἕνα κομμάτι τῆς ζωῆς του;

Ἔτσι καὶ μεῖς τώρα μένουμε μαγεμένοι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ ὀμορφιά, τὴν ἀ-

Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι στὴν Πύλη τοῦ Ρωμανοῦ.

πλότητα, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν καλωσύνη ποὺ νοιώσαμε στὴ ψυχή μας νὰ πλημμυρίζῃ ὕστερα ἀπὸ τὴν 5θήμερη ἐκδρομή μας στὴ Βόρειο Ἑλλάδα, ποὺ ἄρχισε στὶς 14-9-1960, γιὰ νὰ τελειώσῃ μὲ τὶς καλύτερες ἀναμνήσεις.

Μαζί μας ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Ἐμμ.

'Αρχοντουλάκης, ὁ Κοσμήτωρ τῆς τάξεώς μας 'Αστυνόμος Β' κ. Λεωνίδας Παπαθανασίου, ὁ Διοικητὴς τοῦ Παραρτήματος τῆς Σχολῆς 'Αστυφυλάκων 'Αστυνόμος Β' κ. 'Αναστάσιος Ντουφεξῆς καὶ ὁ διμοιρίτης μας 'Υπαστυνόμος Α' κ. Γεώργ. Μῆχος.

Μὲ τὸ ξεκίνημα ἡ χαρὰ ἐκορυφώθη, ὅταν τὰ ὡραῖα πούλμαν ἄφησαν πίσω τὴν πρωτεύουσα καὶ ξεχύθηκαν στὴν 'Ελληνικὴ ὕπαιθρο, μὲ κατεύθυνσι τὴν Θεσσαλονίκη.

Κατὰ τὴν διαδρομὴ ὅλα μᾶς φαίνονται χαρούμενα καὶ θαυμάζουμε τὰ 'Ελληνικὰ τοπία καθὼς περνοῦμε ἀπὸ βουνὰ καὶ κάμπους, ἀπὸ πόλεις καὶ χωριά. 'Αρκετὲς

'Ο Διοικητὴς τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς κ. 'Εμμ. 'Αρχοντουλάκης μετὰ τῶν δοκίμων 'Υπαστυνόμων στὸ Δοξᾶτο.

στάσεις μᾶς δίνουν τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσουμε τὰ μέρη αὐτὰ καὶ νὰ μάθουμε τὴν ἱστορία τους. Αὐτὸς ἐξ ἄλλου εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδρομῆς μας. Νὰ γνωρίσουμε τὴν 'Ελλάδα.

Περνοῦμε τὴν Θήβα, τὴν Χαιρώνεια ποὺ περήφανος καμαρώνει ὁ Λέων, τὸν ὁποῖον ἔστησε ὁ Μέγας 'Αλέξανδρος, γιὰ νὰ μαρτυρᾷ τὴν νίκην του ἐπὶ τῶν Θηβαίων καὶ τὴν ἡρωϊκὴν ἀντίστασι τούτων.

Μετὰ τὴν Κωπαΐδα φθάνουμε στὴ Λειβαδιά. Στὴν γεμάτη ἀπὸ ἐποχικὰ λουλούδια πλατεία της διακρίνουμε τὸ ἄγαλμα τοῦ Λάμπρου Κατσώνη. Μετὰ ἀπὸ ὀλίγης ὥρας παραμονὴ στὴ Λειβαδιὰ ξεκινᾶμε γιὰ τὴν Λαμία. 'Η διαδρομὴ γίνεται ὅλο καὶ πιὸ εὐχάριστη, καθὼς περνᾶμε μέσα ἀπὸ καταπράσινες κοιλάδες ἀπὸ ἀνηφοριὲς καὶ κατηφοριές. Σὲ λίγο ἀνηφορίζοντας τὶς κάπως ἐπικίνδυνες στροφὲς τοῦ Μπράλου ἀντικρύζουμε τὸν εὐθὺ δρόμο καὶ τὴν μεγάλη πεδιάδα ποὺ τὴν διακόπτει ἡ γέφυρα τῆς 'Αλαμάνας. Στὸ βάθος ἡ Λαμία. Στὴν πόλι αὐτὴ δὲν ἀργήσαμε νὰ φθάσουμε καὶ νὰ ἀποθαυμάσουμε στὴν κεντρική της πλατεία τὸν ἀνδριάντα τοῦ ἡρωϊκοῦ 'Αθανασίου Διάκου. 'Η ἀπόστασις τῆς διαδρομῆς μας εἶναι τόσο μεγάλη καὶ σύντομα ἀφήνουμε τὴ Λαμία μὲ τὶς πιὸ καλὲς ἐντυπώσεις. Μετὰ τὸν Δομοκὸ φθάνουμε στὰ Φάρσαλα. Τὰ αὐτοκίνητα τρέχουν ὅλο καὶ περισσότερο μέσα στὸν Θεσσαλικὸ κάμπο.

Τὰ τραγούδια, τ' ἀστεῖα, τ' ἀνέκδοτα καὶ γενικὰ τὸ κέφι ποὺ ἐπικρατοῦσε σ' αὐτά, δὲν μᾶς ἄφησαν νὰ αἰσθανθοῦμε τὴν κούρασι τοῦ ταξιδιοῦ. Ἔτσι σχεδὸν ξεκούραστοι ἀποβιβαζόμεθα στὴ Λάρισα γιὰ νὰ γευματίσουμε. Μετὰ τὸ γεῦμα ἀκολουθοῦμε πάντα κεφᾶτοι τὸν δρόμο γιὰ τὴν Θεσσαλονίκη. Ἤδη βρισκόμαστε στὴν κοιλάδα τῶν Τεμπῶν. Ὁ νέος δρομος ποὺ ἀκολουθοῦμε τώρα εἶναι ἕνα τελευταῖο ἔργο, τρανὸ δεῖγμα τῆς Κρατικῆς μέριμνας γιὰ τὴν βελτίωσι τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς χώρας μας.

Τὸ πούλμαν καταβροχθίζει ἀχόρταγα τὰ χιλιόμετρα στὸ νέο αὐτὸ δρόμο, ἔτσι ποὺ νομίζει κανεὶς ὅτι πετάει ἀνάλαφρα. Τὸν Πηνειὸ ποταμὸ ποὺ διατρέχει μὲ τὰ γάργαρα νερά του τὴν πλούσια κοιλάδα τὸν διασχίζουμε ἀρκετὲς φορές, ἔχοντας ἀριστερά μας τὸν Ὄλυμπο, τὴν κατοικία τῶν θεῶν, τὸ βουνὸ ποὺ κρύβει μέσα του ὅλη τὴν μεγαλοπρέπεια τῆς μυθολογίας μας. Στὸ ἀντίκρυσμά του ὁ θεατὴς καταλαμβάνεται ἀπὸ δέος καὶ ἔκστασι.

Προορισμός μας τώρα ἡ Θεσσαλονίκη. Ὅσο πλησιάζουμε στὴ πόλι τόσο ἡ ἀνησυχία μας γιὰ τὴν σύντομη ἄφιξί μας γίνεται πιὸ μεγάλη. Τὰ ὑπάκουα καὶ γοργὰ ὅμως πούλμαν δὲν μᾶς ἄφησαν γιὰ πολὺ στὴν ἀνησυχία αὐτή. Ἔτσι μὲ τὴν δύσι τοῦ ἡλίου περνῶντας τὴν ἐπιβλητικὴ γέφυρα τοῦ Ἀξιοῦ βλεπουμε τὴν Θεσσαλονίκη. Τὴν νύφη τοῦ Θερμαϊκοῦ! Ἡ ἀπόστασις ἐλαττώθη στὸ ἐλάχιστον καὶ μπαίνουμε ἤδη στὴ πόλι. Πόσες φορὲς ἀλήθεια ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου βρίσκεται κοντὰ στὴν πραγματικότητα! Τὴν βρήκαμε ὅπως τὴν φανταζόμαστε.

Ἡ νύφη τοῦ Βορρᾶ, ὁμορφη ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, φάνταζε ὅλο χάρι στὸ βάθος τοῦ Θερμαϊκοῦ, στολισμένη μὲ κομψὰ καὶ μοντέρνα κτίρια, μεγάλους καὶ καθαροὺς δρόμους καὶ στὸ μέτωπό της λαμπύριζε τὸ πιὸ ἀκριβό της διαμάντι. Ἡ Ἔκθεσις! Ὅλοι μείναμε μαγεμένοι ἀπὸ τὴν βραδυνή της μεγαλοπρέπεια κι' ἡ ψυχή μας ξεχύλισε ἀπὸ ἱκανοποίησι.

Δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι στοὺς καταρράκτας τῆς Ἐδέσσης.

***

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ἐπισκεφθήκαμε τὴν Ἐκκλησία τοῦ προστάτου τῆς πόλεως Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, τὴν Βυζαντινὴ Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, τὴν πύλη τοῦ Ρωμανοῦ καὶ ἄλλα ἀξιοθέατα. Ὁ ἀκούραστος ξεναγός μας σ' ὅλη τὴν διάρκεια τῶν ἐπισκέψεών μας μᾶς ἀφηγεῖται τὴν ἱστορία τῆς πόλεως καὶ ὁμιλεῖ γιὰ τὸν Βυζαντινὸ πολιτισμό.

Ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολι ψηλά, θαυμάζουμε τὴν κάτοψι τῆς Θεσσαλονίκης σὲ ὅλη της τὴν ἔκστασι καὶ μεγαλοπρέπεια. Στὸ βάθος φαίνεται ὁ Λευκὸς Πύργος, ἡ πλατεία Βαρδαρίου, τὸ λιμάνι καὶ τὸ δάσος τοῦ Σέϊχ–Σοῦ. Μετὰ τὴν ξενάγησι ὁ καθένας μας ἐπισκέπτεται τὴν Ἔκθεσι, ὅπου μέσα σὲ ὡραῖα στολισμένα περίπτερα παρουσιάζονται τὰ δημιουργήματα τοῦ ἀνθρώπου σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος. Ἡ Ἔκθεσις χρόνο μὲ τὸν χρόνο πέρνει μιὰ ξεχωριστὴ θέσι στὴν διεθνῆ προβολὴ τῆς πατρίδος μας. Γεωργικὰ μηχανικὰ καὶ προϊόντα, βιομηχανικὰ εἴδη κάθε εἴδους ἀπὸ διάφορα Κράτη ποὺ ἀμιλλῶνται στὸν ἀγῶνα τῆς προόδου, προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸν θαυμασμὸ τῶν ἐπισκεπτῶν. Παράλληλα μπορεῖ νὰ

περάσῃς εὐχάριστες στιγμὲς μὲ τὰ διάφορα λοῦνα–πὰρκ ἢ ἄλλα κέντρα διασκεδάσεως καὶ τὶς παντὸς εἴδους ἀτραξιόν. Κι' ὅταν ἔλθει πιὰ τὸ βράδυ ὁ χῶρος αὐτὸς πέρνει μιὰν ὄψι φαντασμαγορική, καθὼς ἕνας σορὸς πυροτεχνήματα ἀφήνουν στὸν οὐρανὸ τοὺς πολύχρωμους ἀστερισμούς τους καὶ συνθέτουν ἕνα ὡραῖο θέαμα. Οἱ Ἑλληνικοὶ χοροὶ προσθέτουν μιὰ ξεχωριστὴ νότα καὶ τὰ διάφορα θεάματα μαγνητίζουν. Εἶναι πραγματικὰ ὡραία τὸ βράδυ ἡ Ἔκθεσις! Οἱ ἐπισκέπτες κατὰ χιλιάδες συνωθοῦνται γιὰ νὰ δοῦν καὶ νὰ θαυμάσουν.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα, στὶς 17 τοῦ μηνός, ξεκινᾶμε γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν Ἀνατολικὴ Μακεδονία, ποὺ εἶναι τὸ σύμβολο τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρείας καὶ τῆς αὐτοθυσίας. Θαυμάζουμε, καθὼς περνᾶμε ἄλλοτε ἀπὸ ψηλὰ δασώδη βουνὰ καὶ ἄλλοτε ἀπὸ μεγάλους κάμπους, τὴν ὁμορφιὰ τῆς Μακεδονικῆς γῆς. Βλέπουμε δεξιά μας τὰ ὀχυρὰ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκης μετὰ τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων στὴ Φλώρινα.

τοῦ Μεταξᾶ, ποὺ τοὺς ἔδωσε ζωὴ καὶ δύναμι ἡ Ἑλληνικὴ πίστις πρὸς τὰ Ἐθνικὰ ἰδανικὰ καὶ ἀπὸ μακρυὰ διακρίνουμε τὴν καταπράσινη λωρίδα τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Πολλὲς στάσεις μᾶς δίνουν τὴν εὐκαιρία νὰ δοῦμε τὰ διάφορα ἀξιοθέατα. Στὴν Καβάλλα ἐπισκεφτήκαμε τὸ σπίτι τοῦ Μωχάμετ–Ἀλῆ, τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ ψηλὰ βλέπουμε τὸ λιμάνι της ποὺ στοργικὰ φιλοξενεῖ τὰ μικρὰ ψαροκάϊκα. Τὸ Δοξᾶτο φέρει ἀκόμη τὰ ἴχνη τῆς βουλγαρικῆς ἀγριότητος. Μὲ ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ στὸν τάφο τῶν ἀδικοσκοτωμένων ἀδελφῶν μας ἀποτίομεν φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης. Σταματᾶμε στοὺς Φιλίππους καὶ ἀκοῦμε τὸ ἱστορικὸ τῆς ἀρχαίας αὐτῆς πόλεως. Στὴ Δράμα κάτω ἀπὸ τὰ πανύψηλα πλατάνια, ποὺ στὴ ρίζα τους ξεπηδᾶ ὁλοκάθαρο νερό, πέρνουμε τὸ φαγητό μας. Στὴν πανέμορφη πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ Σερρῶν ἀπολαμβάνουμε τὸν καφέ μας. Στὸ Λαχανᾶ ἐπισκεφθήκαμε τὸ μουσεῖο καὶ γνωρίσαμε ἀπὸ κοντὰ ὅλους ἐκείνους τοὺς τόπους ὅπου ἔγιναν οἱ φονικὲς μάχες, ποὺ δόξασαν τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα.

Σκοτείνιασε πιὰ καὶ πέρνουμε τὸν δρόμο γιὰ τὴν Θεσσαλονίκη, ὅπου θὰ διανυκτερεύσουμε. Εἶναι ἡ τελευταία μας βραδυὰ στὴν πόλι αὐτή, γιατὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα πρωΐ-πρωΐ θ' ἀρχίσουμε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Τὸ βράδυ ξεχυθήκαμε στὴν πόλι γιὰ νὰ τὴν ξαναδοῦμε, νὰ ξαναζήσουμε τὴν ὁμορφιά της, νὰ τὴν χορτάσουμε.

Στὶς 6.30′ τὸ πρωΐ ἐγκαταλείψαμε τὴν Θεσσαλονίκη. Ὅλοι μας τὴν ἀγκαλιάζουμε μὲ μιὰ τελευταία ματιὰ τῆς ψυχῆς μας καθὼς τὰ πούλμαν τὴν ἀφήνουν πίσω μας.

Φθάσαμε στὴν ἀρχαία πόλι Πέλλα. Ἐδῶ βρίσκονται τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, μνημεῖα ἑνὸς πανάρχαιου πολιτισμοῦ, ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸν τόπο αὐτὸ γιὰ νὰ δώσῃ τὸ φῶς του σ' ὅλον τὸ τότε κόσμο. Μετὰ στὰ Γιαννιτσά. Μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα χαρᾶς καὶ τραγουδιοῦ, περνῶντας ἀπὸ ἀπέραντες πεδιάδες, γεμᾶτες ἀπὸ ὠποροφόρα δένδρα, πλουσιώτατα δάση, φθάσαμε στὴν Ἔδεσσα. Οἱ περίφημοι καταρράκτες της τῆς δίνουν μιὰ ξεχωριστὴ ὁμορφιὰ καὶ χάρι καθὼς τὰ ὁλοκάθαρα νερὰ τραγουδῶντας τὸ αἰώνιο τραγούδι κατρακυλοῦν στὴν χαράδρα ἀπὸ μεγάλο ὕψος. Ὅλο ἐδῶ τὸ μέρος εἶναι μαγεία! Ἡ ὁμορφιὰ τῆς φύσεως παρουσιάζεται σὲ ὅλο τὸ μεγαλεῖο της. Ὁ πλάστης σὲ τοῦτο 'δῶ τὸ μέρος δὲν στάθηκε καθόλου φειδωλός! Πολλοὶ τρέχουν κάτω ἀπὸ τοὺς καταρράκτες ἢ μπαίνουν στὴ μικρὴ σπηλιὰ γιὰ νὰ θαυμάσουν τοὺς ὡραίους σταλακτῆτες, ἐνῷ ἄλλοι γεύονται τὰ νόστιμα φροῦτα τῆς Ἔδεσσας κάτω ἀπὸ τὰ πελώρια πλατάνια.

Περνοῦμε τώρα κοντὰ ἀπὸ τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα τοῦ Ἄγρα καὶ μετὰ φτάνουμε στὴν ἀκριτικὴ Φλώρινα. Ἡ πόλις αὐτὴ φέρει ζωηρὰ τὰ σημάδια τῆς κομμουνιστικῆς ἀγριότητος. Σήμερα στὴ Φλώρινα ἔχουνε παζάρι καὶ οἱ κάτοικοί της μὲ τὶς τοπικὲς ἐνδυμασίες τους δίνουν ἕνα θαυμάσιο τόνο στὴν γιορτή. Ἀπὸ τὸ πανηγύρι ἀγοράζουμε ἀναμνηστικὰ τῆς πόλεως. Στὴ συνέχεια τῆς διαδρομῆς μας περνᾶμε ἀπὸ τὸ Βίτσι μὲ τὶς ἄγριες ρεματιές του καὶ σταματοῦμε στὴν Καστοριά, ξακουστὴ γιὰ τὴν κατεργασία τῶν γουναρικῶν. Εἶναι μιὰ ὄμορφη πόλις ποὺ φαντάζει ἀπὸ μακρυὰ σὰν κόρη ποὺ λούζεται στὰ ἥσυχα νερὰ τῆς λίμνης της. Ἀκολουθεῖ ἡ Κοζάνη. Καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ διαδρομὴ μὲ μαγευτικὰ τοπία φθάσαμε ἀργὰ τὸ βράδυ στὴ Λάρισα. Ἐδῶ διανυκτερεύσαμε καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα τὸ πρωΐ συνεχίσαμε τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς.

Τὰ τραγούδια καὶ τ' ἀστεῖα δὲν μᾶς ἄφησαν νὰ καταλάβουμε τὴν κούρασι τῆς διαδρομῆς. Καὶ τὰ πούλμαν νόμιζες πὼς κι' αὐτὰ συμμετεῖχαν στὴ χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμό μας κι' ἔτρεχαν, ὅλο ἔτρεχαν. Στὰ Φάρσαλα δοκιμάσαμε τὸ ξακουστὸ χαλβᾶ τους καὶ στὴ Λαμία τοὺς κουραμπιέδες.

Ὁ τελευταῖος μας σταθμὸς οἱ Θερμοπύλες. Πατᾶμε τώρα στὰ ἴδια χώματα ποὺ ποτίστηκαν μὲ τὸ ἄλυκο αἷμα τῶν προγόνων μας ποὺ θυσιάστηκαν στὴ μάχη ἐναντίον ὑπερτέρου ἐχθροῦ, γιὰ νὰ σώσουν τὴν πατρίδα μας ἀπὸ τοὺς βαρβάρους κατακτητάς. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς τιμῶσα τοὺς τριακοσίους τοῦ Λεωνίδα, ἔστησε μεγάλο ἄγαλμά του γιὰ νὰ μαρτυρᾷ τὴν δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς φυλῆς μας καὶ νὰ διαλαλῇ στὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ὅτι «οἱ Ἕλληνες » γνωρίζουν νὰ πολεμοῦν καὶ νὰ πεθαίνουν γιὰ τὴν Ἐλευθερία τους».

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἐφθάσαμε στὴν Ἀθήνα. Ἔτσι τελείωσε ἡ ἐκδρομὴ τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων στὴ Βόρειο Ἑλλάδα. Πολλὰ εἴδαμε καὶ πολλὰ ἐμάθαμε. Οἱ ζωηρὲς ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴ αὐτὴ θὰ μείνουν ἀνεξίτηλες στὴ μνήμη μας.

Χίλια εὐχαριστῶ ἀπευθύνουν οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι πρὸς τὸν κ. Διοικητὴ τῆς Σχολῆς καὶ τοὺς λοιποὺς κ.κ. ἀξιωματικοὺς γιὰ τὴν τόσο ἐξαιρετικὴ καὶ ἐπαγωγικὴ αὐτὴ ἐκδρομή.

Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

* ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
* ΜΕ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΛΙΝΟΞΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΑΒΒΑ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β'
κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ ἐπιτυχία τῶν νέων μέτρων τῆς Τροχαίας ὑπῆρξεν, ἀσφαλῶς, ἀπόλυτη. Καὶ αὐτὸ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα ν' ἀλλάξῃ σημαντικὰ ὁ ρυθμὸς τῆς Ἀθήνας... Νὰ γίνῃ ταχύς, πειθαρχημένος, ἀλλὰ καὶ γοητευτικός.

Γιατὶ ὅλα ἐτοῦτα τὰ μοντέρνα καὶ ἐπαναστατικὰ μέτρα δὲν ἐξασφάλισαν μονάχα τὴν ἄνετη κυκλοφορία πεζῶν καὶ ὀχημάτων, ἀλλὰ ἔκαναν καὶ τὴν ἀθηναϊκὴ ζωὴ γουστόζικη καὶ χαριτωμένη.

Εἶναι, στ' ἀλήθεια γραφικὸ τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάζει ἡ πρωτεύουσα κατὰ τὶς ὧρες τῆς μεγάλης κυκλοφορίας.

Νὰ ἕνα φῶς ποὺ καθηλώνει ἀκίνητους στὴ θέση τους τοὺς πεζοὺς κι' ἀνοίγει τὸ μεγάλο συγκοινωνιακὸ κρουνό, γιὰ νὰ ξεχυθῇ στοὺς δρόμους, τὸ πολυθόρυβο κῦμα τῶν μηχανῶν... ἕνα κῦμα ἀνομοιόμορφο ποὺ κυλᾷ ἀσταμάτητα σφριγηλὸ καὶ παντοδύναμο... Τὸ ἀποτελοῦν λογιῶν-λογιῶν ὀχήματα, σὲ ἕνα σωρὸ μάρκες, τύπους, χρώματα, σχήματα, μεγέθη...

Ἔτσι βλέπει κανεὶς θηρία καὶ κατσαρίδες ποὺ γλυστροῦν πλάϊ-πλάϊ πάνω στὴν ἄσφαλτο, σὰν ἕνας παράξενος στρατὸς ποὺ βιάζεται νὰ φτάσῃ στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς μάχης... Βλέπει, παραδείγματος χάριν, μιὰ μοτοσυκλέττα τόση δὰ δίπλα σ' ἕνα τεράστιο λεωφορεῖο... ἕνα ὁλοκαίνουργιο πούλμαν πλάϊ σ' ἕνα ρυτιδωμένο ταξὶ τῆς παληᾶς ἐποχῆς... ἕνα κίτρινο τρόλλεϋ παρέα μὲ μιὰ κόκκινη κουρσίτσα...

Καὶ τὸ κῦμα τῶν μηχανῶν κυλᾷ... ἀδιάκοπα κυλᾷ πάνω στοὺς δρόμους... ὥσπου ξαφνικὰ τιθασσεύεται, σταματᾷ καὶ ξεψυχάει μπροστὰ στὸ κόκκινο φῶς ποὺ ἀνάβει... Νεκρώνονται ὅλα... Μὰ μονάχα γιὰ μιὰ στιγμή... Γιατὶ στὴ συνέχεια ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιο ὁρμᾷ ἕνα ἄλλο κῦμα, στοιχημένο καὶ ζυγισμένο ἀνάμεσα στὶς δυὸ λευκὲς λωρίδες τῶν διαβάσεων... Εἶναι ἡ ἀνθρωποθάλασσα τῶν πεζῶν, πολύχρωμη καὶ ἀνόμοια, ποὺ ὅμως βαδίζει συντεταγμένη καὶ πειθαρχημένη σὰν μιὰ γυμνασμένη στρατιωτικὴ φάλαγγα σὲ ὥρα πορείας... Στρατιωτικὴ φάλαγγα, μᾶλλον νεοσυλέκτων ποὺ δὲν πρόλαβαν ἀκόμη νὰ ντυθοῦν στρατιωτικὴ στολή... Ἔτσι βλέπεις ἕνα παρδαλὸ μωσαϊκὸ ἀνθρώπων, ντυμένων μὲ χίλιους δυὸ τρόπους...πουκάμισα κοντομάνικα, γραβάτες μὲ ἕνα σωρὸ χρώματα, κοστούμια λογιῶν-λογιῶν, καπέλλα κάθε χρώματος, τύπου καὶ χρωματισμοῦ... Ἄνδρες,, γυναῖκες, νέοι, κοπέλλες, γέροι, παιδιά... διασχίζουν κάθετα τὴν ὁδὸ μὲ βῆμα ταχύ, περνοῦν ἀπέναντι κι' ἐκεῖ διαλύονται σὲ μικρὲς ὁμάδες, ἀκολουθῶντας ἕνα σωρὸ κατευθύνσεις...

Κι' ὕστερα τὸ πράσινο φῶς σβήνει... Ἀνάβει τὸ κόκκινο... Καὶ ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τὴν ἀρχή...

Ναί! Ναί! Εἶναι, ὁμολογουμένως, πολὺ περίεργο τὸ φαινόμενο ποὺ παρατηρεῖται σήμερα στὴν Ἑλληνικὴ πρωτεύουσα. Ἡ πειθαρχία πεζῶν καὶ ὀχημάτων ἐκπλήσσει ὅποιον ξέρει τὴν ψυχοσύνθεση τοῦ λαοῦ μας... Ἀλλὰ μαζὶ βαθμολογεῖ καὶ τὸν πολιτισμό μας, ποὺ φαίνεται ὅτι βρίσκεται σὲ ζηλευτὸ σημεῖο.

Κι' ἕνας ξένος ποὺ παρακολούθησε μιὰ σκηνὴ κυκλοφορίας τῶν Ἑλλήνων ἀπόρησε, μαγεύτηκε καὶ ψιθύρισε σ' ἕνα γεροντάκο ποὺ στέκονταν στὸ πεζοδρόμιο, περιμένοντας ν' ἀνάψῃ τὸ πράσινο φῶς γιὰ νὰ περάσῃ ἀπέναντι: «Εἶσθε ἕνας ὑποδειγματικὸς λαός». Πόσο τιμητικὸς χαρακτηρισμὸς γιὰ ὅλους μας!!!

'Αλλὰ ἕνας πιτσιρῖκος πιὸ 'κεῖ ἀπάντησε: «Φταῖνε τὰ φανάρια, κύριος... Αὐτὰ μᾶς κατάντησαν ἔτσι... Μᾶς ἄλλαξαν κυριολεκτικὰ τὰ φῶτα!!!».

Εὐτυχῶς, ὅμως, ποὺ ὁ ξένος δὲν ἤξερε 'Ελληνικά...

'Αλήθεια!!! Τὰ φῶτα τῶν δρόμων, τὰ νέα δηλαδὴ φωτεινὰ σήματα, φώτισαν μιὰ ἐλπιδοφόρα πτυχὴ τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς καὶ ἀπέδειξαν ὅτι μποροῦμε, ἂν θελήσουμε, νὰ γίνουμε ἕνας ὑποδειγματικὸς λαός, ποὺ νὰ τὸν χαίρουνται καὶ νὰ τὸν καμαρώνουν οἱ ξένοι....

'Αλλά, τὸ ζήτημά μας ἔχει καὶ μιὰ... ποδοσφαιρικὴ ἄποψη, ἀρκετὰ σημαντική... Ἔτσι τουλάχιστον ἔμαθα προχτές, καθὼς περίμενα σὲ μιὰ διασταύρωση κεντρικῶν δρόμων γιὰ νὰ περάσω ἀπέναντι.... Δίπλα μου στέκονταν ἕνας νεαρὸς ποὺ εἶχε καρφώσει τὸ βλέμμα του πάνω στὸ κόκκινο φῶς καὶ εἶχε ξεχαστῆ κυττάζοντάς το... Ὁπότε, σὲ μιὰ στιγμή, ἀκούστηκε νὰ μουρμουρίζῃ: «Ἔ ρέ, 'Ολυμπιακάρα, μπορῶ » αἰῶνες νὰ περιμένω γιὰ νὰ σὲ καμαρώνω ἐκεῖ ψηλά...». Καί, σὰν ἄναψε τὸ πράσινο φῶς καὶ βιάστηκε νὰ περάσῃ ἀπέναντι, συμπλήρωσε νευριασμένος: «Νὰ πάρῃ ἡ εὐχή! Γιὰ πρώτη φορὰ ὑπακούω σὲ... παναθηναϊκὸ σῆμα. Ἂς ὄψεται ἡ Τροχαία!».

...Ἕνας ἄλλος φίλαθλος, ἐχθρὸς φαίνεται τοῦ γνωστοῦ Π.Ο.Κ., μοῦ ψιθύρισε, πρὶν λίγες μέρες, ἐμπιστευτικὰ στ' αὐτί: «...Μέχρις ἐδῶ, κύριε 'Υπαστυνόμε ἔφτασε » ἡ χάρη τοῦ Π.Ο.Κ.! Δὲν ὑπῆρχαν ἄλλα χρώματα γιὰ νὰ κατευθύνουν τὴ ζωὴ καὶ » τὴν κίνησή μας; Δὲν φτάνει ὅτι αὐτὰ τὰ τρία χρώματα μᾶς ἀλλάζουν κάθε Κυριακὴ » τὰ φῶτα στὰ γήπεδα; Ἦταν ἀνάγκη νὰ τὰ βλέπουμε καὶ κάθε μέρα μπροστά μας;...».

Γιατί, κατὰ παράδοξη σύμπτωση, τὰ χρώματα τῶν φωτεινῶν σημάτων ἀντιπροσωπεύουν ὁλόκληρο τὸ Π.Ο.Κ., στὴν ὡραιότερή του ἐπιβολή: Κόκκινο τοῦ 'Ολυμπιακοῦ, πράσινο τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ κίτρινο τῆς Α.Ε.Κ.

Κι' ἕνα παναθηναϊκὸ ζιζάνιο ἔλεγε προχτές, μεταξὺ ἄλλων, στοὺς φίλους του: «Μὲ τὸ κόκκινο σταματᾶμε μὲν ἐμεῖς ἀλλὰ κινοῦνται τ' αὐτοκίνητα. Τὸ ἴδιο καὶ μὲ » τὸ πράσινο σταματᾶνε τὰ αὐτοκίνητα καὶ κινούμεθα ἐμεῖς. Αὐτὰ τὰ δύο φῶτα » συμβολίζουν τὴν κίνηση πρὸς τὰ ἐμπρός. Μονάχα τὸ κίτρινο ἀντιπροσωπεύει τὴ » στασιμότητα...».

«Μὰ πῶς;» παρατήρησεν ἕνας 'Αεκτζῆς. «Μὲ τὸ κίτρινο ἑτοιμαζόστε...».

—«Ναί! Ναί!» τὸν διέκοψεν ὁ πράσινος «ἑτοιμαζόμαστε, ὅπως ἑτοιμάστηκε καὶ » ἡ ΑΕΚ ἐφέτος νὰ πάρῃ τὸ πρωτάθλημα, ἀλλὰ ἔμεινε ἀπὸ λάστιχο. Ἄναψε ξαφνικὰ » τὸ πράσινο φῶς, κι' ὅλα πρασίνισαν γύρω...».

...'Αλλά, δὲν εἶναι μονάχα τὸ «ποδοσφαιρικὸ» ἐνδιαφέρον ποὺ παρουσιάζουν τὰ φωτεινὰ σήματα. Ἔχουν καὶ πολλὲς ἄλλες ἐνδιαφέρουσες πτυχές. Καὶ καμμιὰ φορὰ στέκονται ἀφορμὴ νὰ λάβουν χώραν ἀπίθανα ἐπεισόδια.

Νὰ μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὸ δρόμο:

Μεσημέρι. Ὁ ἥλιος ψηλὰ μαστιγώνει ἀλύπητα τοὺς διαβάτες, ποὺ βιάζονται νὰ προστατευθοῦν στὴ σκιά... Δὲν ἔκλεισαν ἀκόμα τὰ μαγαζιά... Δὲν σχόλασαν οἱ ὑπάλληλοι... Κι' ἐπομένως τὸ συγκοινωνιακὸ ρεῦμα δὲν εἶναι ἐπιβλητικό. Τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους διασχίζουν ὡρισμένες κατηγορίες ἀνθρώπων... Νοικοκυρὲς ποὺ γυρνοῦν φορτωμένες μὲ ψώνια... Μαθητὲς καὶ μαθήτριες ποὺ κάνουν τὸν περίπατό τους... Γέροντες ποὺ γυρνοῦν ἀπ' τὰ καφενεῖα... νεαροὶ ποὺ βγαίνουν ἀπ' τὴν πρώτη παράσταση τῶν κινηματογράφων... ζευγαράκια ποὺ ξετρυπώνουν ἀπὸ ζαχαροπλαστεῖα... «ἀντίδικοι» ποὺ βγαίνουν ξαναμμένοι ἀπ' τὰ δικαστήρια... πλασιὲ... πλανόδιοι μικροπωλητὲς... ἐφημεριδοπῶλες ποὺ κρατοῦν τὰ «φρέσκα» ἀπογευματινὰ φύλλα...

Ἕνας γέροντας στέκει στὴν ἄκρη περιμένοντας τὸ πράσινο φῶς γιὰ νὰ κινηθῇ... Αὐτὸ ἀνάβει κάποτε... 'Αλλὰ ὁ γέροντας ἔχει στὸ μεταξὺ πιάσει ψιλὴ λουβεντούλα μ' ἕνα συνομίληκό του... ὁπότε ξαφνικὰ ἀνακαλύπτει ὅτι τὸ ρεῦμα εἶναι ἀνοικτό... Χωρίς, λοιπόν, ν' ἀποχαιρετήσῃ τὸ φίλο του ὁρμᾷ τρέχοντας στὸ δρόμο. Μά, ἐνῷ

βρισκότανε στὴ μέση ἀκριβῶς τῆς ὁδοῦ νάσου καὶ τὸ πράσινο ἀνθρωπάκι σβήνει... Ὁ γέροντας σταματᾷ καὶ στέκει ἀκίνητος, σὰν ἄγαλμα, στὴ μέση τοῦ δρόμου. Τὰ αὐτοκίνητα ἀρχίζουν σιγὰ-σιγὰ νὰ κινοῦνται, ἀλλὰ ὁ γέροντας στέκει μαρμαρωμένος στὴν ἴδια θέση, χωρὶς νὰ ἐννοῇ νὰ πάῃ οὔτε μπροστὰ οὔτε πίσω. Τὸ κόκκινο φῶς ἀπέναντι τὸν κεραυνοβολεῖ. Ὁ ἀστυφύλακας τῆς Τροχαίας τοῦ φωνάζει ἀπὸ μακρυά. Μά, ἐκεῖνος, ἀκίνητος πάντα, χειρονομεῖ χωρὶς νὰ μπορῇς νὰ καταλάβῃς τί προσπαθεῖ νὰ πῇ. Τὰ αὐτοκίνητα περνοῦν κορνάροντας, ὁ ἀστυφύλακας σφυρίζει, οἱ διαβάτες στὰ πεζοδρόμια θορυβοῦν. Ἀλλά, ἐκεῖνος στέκει πάντα ἐκεῖ, σὲ στάση προσοχῆς, σὰν φρουρὸς στὸν Ἄγνωστο Στρατιώτη... Ὁπότε κάποτε ξανανοίγει τὸ πράσινο φῶς καὶ τὸ γεροντάκι, ἐπὶ τέλους, ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὴν ἀκινησία. Τότες τὸν πλησιάζει ὁ Τροχονόμος «Μὰ γιατί, κύριε, τὸ κάνατε αὐτό;» Τὸ γεροντάκι, ὅμως, ἐξαγριώνεται: «Γιατί; Τί πάει νὰ πῇ γιατί; Ζητᾶτε καὶ τὰ ρέστα, » δηλαδή;.. Εἶμαι ἀπόστρατος ἀξιωματικός, κύριε πόλισμαν, κι' ἔχω μάθει νὰ πει- » θαρχῶ. Καὶ πειθαρχῶ πάντα στὰ κελεύσματα τῆς πολιτείας. Πράσινο φῶς σημαίνει: » «ξεκίνα», ἐνῷ τὸ κόκκινο: «στάσου». Καὶ στάθηκα. Ἔτσι δὲν ἔπρεπε νὰ κάνω;»

Ὁ τροχονόμος βρίσκεται σὲ πολὺ δύσκολη θέση:

«Κι' ἂν σᾶς κτυποῦσε κανένα αὐτοκίνητο κύριε;»

Ἀλλὰ ὁ συνταξιοῦχος στρατιωτικός, τεντώνοντας περήφανα τὸ καμπουριασμένο κορμί του:

«Θὰ θυσιαζόμουν στὸ βωμὸ τοῦ καθήκοντος νεαρέ μου» ἀπαντᾷ, καὶ προχωρεῖ μὲ μεγαλοπρέπεια στὸ βάθος τοῦ πεζοδρομίου, ἐνῷ ὁ τροχονόμος τοῦ κάνει τὸ σχῆμα χαμογελῶντας.

Αὐτὴ εἶναι μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὸ δρόμο, ἀνάμεσα σὲ τόσες ἄλλες... Γραμμένη πάντως μὲ τὸ πράσινο καὶ τὸ κόκκινο φῶς τῶν φωτεινῶν σημάτων τῆς Τροχαίας, μ' ἕνα πικάντικο τρόπο...

Ἀλλὰ πέρα ἀπ' ἐτοῦτα τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ σκίτσα καὶ γεγονότα τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ὑπάρχει ἡ εὐχάριστη διαπίστωση τῆς ἀπόλυτης, σχεδόν, ἐπιτυχίας τῶν νέων μέτρων...

Καὶ αὐτὸ εἶναι πρὸς τιμὴν τῶν φιλοτίμων ὀργάνων τῆς Τροχαίας, ἀλλὰ περισσότερο τοῦ μεγάλου κοινοῦ ποὺ ἐπειθάρχησε μὲ κατανόηση καὶ προθυμία.

Ἴσως, βέβαια, νὰ ὑπάρχουν καὶ ὡρισμένα τρωτά, καθαρὰ τεχνικῆς φύσεως, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ κανεὶς ὅτι εἶναι τὸ πρῶτο ἐπαναστατικὸ βῆμα μέσα στὴν κυκλοφοριακὴ ἀταξία ποὺ ἐπικρατοῦσε. Καὶ κάθε ἀρχὴ καὶ δύσκολη. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου θὰ κριθῇ πιὸ καλύτερα τὸ νέο σύστημα. ἀφοῦ συμπληρωθοῦν οἱ τυχὸν ἐλλείψεις του καὶ ἀφοῦ ἀποκτηθῇ ἡ πεῖρα ποὺ ἀπαιτεῖται.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερα τὴν Τροχαία Ἀθηνῶν, εἶναι μιὰ ὑπηρεσία ὄχι μονάχα ὑποδειγματική, ἀλλὰ καὶ ἡρωϊκή, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς. Οἱ τροχονόμοι της ἀγωνίζονται μὲ ὄρεξη, μοχθοῦν, πασχίζουν γιὰ νὰ διευκολύνουν τὴ ζωὴ τῆς Ἀθήνας. Καὶ οἱ φιλότιμες προσπάθειες ποὺ καταβάλλουν ἀποδίδουν πλούσιους καρπούς. Εἶναι ὅλοι τους ἄξιοι κάθε ἐπαίνου.

Μονάχα μιὰ παρατήρηση θὰ ἠθέλαμε νὰ κάνουμε ὅσον ἀφορᾷ μερικὲς ἀσήμαντες λεπτομέρειες, σχετικὲς μὲ τὴν ὅλη φιλότιμη καὶ ἀξιόλογη προσπάθεια ποὺ καταβάλλεται. Ὑπάρχουν, λοιπόν, σὲ μερικὰ κεντρικὰ σημεῖα τῆς πρωτευούσης στημένες κάτι μεγάλες διαφωτιστικὲς πινακίδες ποὺ ἀναφέρουν τὰ τροχαῖα θύματα κάθε μηνός. «Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐτραυματίσθησαν τόσοι, ἐφονεύθησαν τόσοι». Αὐτὴ ἡ πινακίδα ἐνημερώνεται σύμφωνα μὲ τὴν μηνιαία στατιστικὴ ἢ ἔχει ἀφεθῇ, ὅπως τὸν πρῶτο μῆνα τῆς τοποθετήσεως καὶ ἀναφέρει πάντα τοὺς ἴδιους ἀριθμούς; Γιατί, μοῦ φαίνεται, πὼς βλέπω ἐπάνω πάντα δυὸ ἀριθμοὺς μόνιμα ἀπ' τὴν ἀρχὴ: 299 καὶ 5.

'Αλλὰ πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, θὰ χρειαστῆ νὰ ἐπανέλθουμε στὸ προσεχές.

Σήμερα εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπογραμμίσουμε μὲ χαρὰ ὅτι τὰ νέα μέτρα ἀπέδωσαν ἀπολύτως. Καὶ σὲ ὅσους κοπίασαν γι' αὐτὸ ἀνήκει ὁ θαυμασμός μας.

***

ΜΕ ΤΟΝ Κ. ΛΙΝΟΞΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΤΟ Σ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

'Απὸ προχτὲς ἄρχισε ἡ νέα ποδοσφαιρικὴ περίοδος. Καὶ πάλι τὰ γήπεδα γεμίζουν ἀσφυκτικά. Καὶ πάλιν οἱ φίλαθλοι βρίσκουν τὴν εὐκαιρία νὰ χαροῦν τὸ μαγικὸ χτυποκάρδι τῆς στρογγυλῆς θεᾶς τῶν μάτς.

Ἕνα νέο ποδοσφαιρικὸ ἔτος ἀνέτειλεν. Καὶ ἐχθροὶ καὶ φίλοι τοῦ ἀθλήματος εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ προσέξουν σὰν γεγονὸς τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Γιατὶ οἱ φίλοι τοῦ ποδοσφαίρου εἶναι ἄπειροι καὶ ἀποτελοῦν ἕνα ὄγκο ἀξιόλογο.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ στήλη ἐτούτη θὰ παρουσιάσῃ σήμερα στοὺς ἀναγνῶστες της δυὸ πρωταγωνιστὰς τοῦ ποδοσφαίρου, δημοφιλεῖς καὶ ξεχωριστὰ θαυμαζομένους ἀπὸ τὸ μεγάλο ποδοσφαιρικὸ κοινό. Πρόκειται γιὰ τὸν σέντερ-μπὰκ τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ τῆς 'Εθνικῆς μας Κώστα Λινοξυλάκη καὶ τὸν τερματοφύλακα τοῦ 'Ολυμπιακοῦ Σάββα Θεοδωρίδη. Εἶναι κι' οἱ δυό, φίρμες τῶν γηπέδων καὶ ἀγαπημένοι χιλιάδων ἀνθρώπων.

Μιὰ συνέντευξη μαζί τους θὰ παραθέσουμε, ὑπὸ μορφὴν ἐπικαιρότητος. Μὲ μόνη τὴ διαφορά, ὅτι γιὰ νὰ μὴν ξεφύγουμε ἀπὸ τὴν κεντρικὴ ἐπαγγελματικὴ γραμμὴ αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ ἐδώσαμε στὶς συνεντεύξεις μας ἕνα καθαρὰ ἀστυνομικὸ χρῶμα καὶ τοὺς ρωτήσαμε νὰ μᾶς ποῦν τὴ γνώμη τους γιὰ τὴν 'Αστυνομία Πόλεων. Καὶ μᾶς εἶπαν. Πρῶτος μᾶς μίλησε ὁ Κώστας Λινοξυλάκης. Καὶ ἡ συζήτηση μαζί του ὑπῆρξε πολὺ ἐνδιαφέρουσα. Τὴν παραθέτουμε πιστά.

—Πόσα χρόνια παίζεις ποδόσφαιρο Κώστα;

—«12 χρόνια καὶ συγκεκριμένα 10 ἀντιπροσωπεύω τὰ 'Ελληνικὰ χρώματα».

—Σὰν σέντερ-μπὰκ τοῦ λαοφιλοῦς Παναθηναϊκοῦ καὶ τῆς 'Εθνικῆς μας θὰ ἔχῃς πολλὲς φορὲς κατὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς ὁμάδος σου δῆ τὴν 'Αστυνομία Πόλεων νὰ τηρῇ τὴν τάξη μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ γήπεδα. Ἔτσι δὲν εἶναι; Ποιὰ εἶναι λοιπὸν ἡ προσωπική σου γνώμη ἀκριβῶς πάνω σ' αὐτὴ τὴν συγκεκριμένη περίπτωση, τὰ καταφέρνει καλά;.

—«Τὸ ἔργο τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων στοὺς μεγάλους ἀγῶνες εἰδικώτερα, εἶναι πάρα πολὺ δύσκολο. 'Επικρατεῖ, βλέπετε φανατισμός. Καὶ τὰ τρία τέταρτα τῶν θεατῶν εἶναι ἕτοιμοι γιὰ καυγᾶ. Ὕστερα εἶναι τὸ ζήτημα ἐκείνων ποὺ περιμένουν ἀπ' ἔξω καὶ θέλουν, σώνει καὶ καλά, νὰ μποῦν ἔστω καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος χῶρος. Αὐτὰ εἶναι τὰ δυὸ βασικὰ προβλήματα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα, τοὺς μικροπωλητάς, τὴν κυκλοφορία κ.λ.π. Ἐ! τί νὰ σᾶς πῶ; 'Η 'Αστυνομία μας τὰ καταφέρνει τόσο θαυμάσια ὥστε τὴ ζηλεύω. Χαίρω μάλιστα γιατὶ μοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκφράσω τὸ θαυμασμό μου μὲ τόσο ἐπίσημο τρόπο. Οἱ ἀστυνομικοί μας εἶναι ἄξιοι κάθε ἐπαίνου».

—Καὶ γιὰ τὴν 'Αστυνομία Πόλεων γενικώτερα τὴ γνώμη ἔχεις. Καλὰ δουλεύει; Ὑπάρχει κάτι ποὺ πρέπει νὰ ἀλλάξῃ;

—«'Η 'Αστυνομία Πόλεων, ποὺ εἶναι ὁ τελευταῖος σταθμὸς στὴν ἀστυνομικὴ ἱστορία τοῦ τόπου μας ἔχει κάθε δικαίωμα νᾶναι ὑπερήφανη γιὰ ὅσα προσφέρει στὴν 'Ελληνικὴ κοινωνία».

—Σ' εὐχαριστοῦμε πολύ, Κώστα, γιὰ τὰ καλά σου λόγια. Θὰ θέλαμε ὅμως νὰ προσπαθήσῃς νὰ βρῇς κάτι ποὺ δὲν σ' ἀρέσει. Αὐτὸ τὸ σκοπὸ ὑπηρετεῖ ἡ ἔρευνά μας ἐτούτη: Νὰ βρῇ τρωτά, νὰ τὰ φέρῃ ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων ὥστε νὰ διορθωθοῦν. Λοιπόν;

—«Λυπᾶμαι ποὺ δὲν θὰ σᾶς εὐχαριστήσω, μὰ προσωπικὰ ἐγὼ δὲν βρίσκω τέτοιο τρωτὸ ποὺ ζητᾶτε. Στὸ σύνολό της ἡ 'Αστυνομία εἶναι ἀπόλυτα σύμφωνη μὲ τὸν προορισμό της καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ κοινοῦ».

—Πῶς τέλος πάντων τὸν θέλεις τὸν ἀστυνομικό;.

—«Ὅπως ἀκριβῶς εἶναι ὁ Ἕλληνας ἀπὸ ἀπόψεως ἱκανοτήτων καὶ ἀρετῶν. Ἀλλὰ μὲ τὰ μέσα τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομίας. Αὐτὸς εἶναι κατὰ τὴ γνώμη μου, ὁ ἰδανικὸς ἀστυνομικός».

—Ὥστε ἔχεις τὴν ἐντύπωση ὅτι μᾶς λείπουν τὰ μέσα;

—«...Ναί! Αὐτὸ τὸ πιστεύω. Νά, δηλαδή, ἤθελα νὰ πῶ· αὐτοκίνητα πολλά, ἀσυρμάτους, τηλέφωνα στοὺς δρόμους γιὰ τοὺς σκοπούς, λέσχες ἀστυνομικές, καὶ φυσικὰ μισθοί πολὺ καλύτεροι...».

—Νὰ λοιπὸν ποὺ κάτι μᾶς εἶπες γύρω ἀπὸ τὰ «τρωτὰ» τῆς Ἀστυνομίας. Ἔχει λίγα μέσα. Πολύτιμη εἶναι ἡ γνώμη σου.

—«Αὐτὰ μόνο στὸ καθαρῶς τεχνικὸ θέμα. Ἀπὸ ἀπόψεως ὅμως ἐμψύχου ὑλικοῦ καὶ ἐκπαιδεύσεως, ὁ ἀτυνομικός μας εἶναι ψηλά, πολὺ ψηλά, ψηλότερα ἀπὸ κάθε ἄλλον».

—Κώστα ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, σ' εὐχαριστῶ θερμὰ–θερμὰ γιὰ τὴν καλωσύνη ποὺ εἶχες νὰ λάβῃς μέρος στὴν ἔρευνά μας. Καὶ σοῦ εὐχόμαστε κάθε εὐτυχία στὴ ζωὴ καὶ... νίκες... πάντα νίκες...

Ὕστερα πλησιάζουμε τὸν Σάββα Θεοδωρίδη, ποὺ μάλιστα ἔδινε κείνη τὴν ἡμέρα πτυχιακὲς ἐξετάσεις στὸ Πανεπιστήμιο. Καὶ τὸν ρωτήσαμε:

—«Τὸ πρῶτο ποὺ θέλουμε νὰ σοῦ ποῦμε Σάββα, εἶναι ἕνα θερμὸ «εὐχαριστῶ» γιατὶ μὲ προθυμία καὶ εὐγένεια δέχτηκες νὰ λάβῃς μέρος στὴν ἔρευνά μας γύρω ἀπ' τὴν Ἀστυνομία. Κι' ὕστερα θέλαμε γιὰ λογαριασμὸ χιλιάδων φίλων σου τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων νὰ σὲ ρωτήσουμε πῶς πᾶνε οἱ ἐξετάσεις;

—«Κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ σᾶς ἐκφράσω τὶς εὐχαριστίες μου γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ μοὺ κάνατε νὰ μ' ἐπισκεφθῆτε καὶ νὰ μοῦ ζητήσετε τὴ γνώμη μου γιὰ τὴν σπουδαιότερα ὀργάνωση ἀπὸ τὴν ὁποία διοικεῖται ἕνας τόπος, δηλαδὴ γιὰ τὴν Ἀστυνομία. Οἱ ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ κυρίως οἱ πτυχιακὲς εἶναι τὸ ὦμέγα τῶν προσπαθειῶν κάθε μελλοντικοῦ ἐπιστήμονος. Ἐγὼ μπορῶ νὰ πῶ ὅτι ἔχω φτάσει στὸ χ, γιατὶ μοῦ ὑπολείπονται τρία γράμματα γιὰ νὰ φτάσω στὸ ὦμέγα, δηλαδὴ ὑπολείπονται τρία μαθήματα. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιτύχω, παρ' ὅλο ποὺ τὸ ποδόσφαιρο καὶ ἡ ἐπιστήμη εἶναι δύο πράγματα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τεράστιες ἀντιθέσεις, νομίζω ὅτι τὰ συνεδύασα ἀρκετὰ καλὰ καὶ τὰ δύο.

—Κατὰ τὴ γνώμη μας πάρα πολὺ καλά. Καὶ ἐλπίζουμε ὅλοι καὶ πιστεύουμε ὅτι τὴν ἴδια ἐπιτυχία ποὺ ἐσημείωσες στὰ γήπεδα θὰ σημειώσῃς καὶ στὸ σκληρὸ γήπεδο τῆς ἐπιστήμης, ὅπου χιλιάδες νέοι σὰν καὶ σένα ἀγωνίζονται τὴν ἴδιο ἀγῶνα. Σοῦ εὐχόμαστε καὶ ἐκεῖ νὰ διακριθῇς.

—«Σᾶς εὐχαριστῶ».

—Καὶ τώρα ἂς ἔρθουμε στὸ θέμα μας. Ἔχεις τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς πῇς κι' ἐσὺ τὴ γνώμη σου γιὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων;

«Ὅπως σᾶς εἶπα, θεωρῶ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων ὡς κοινωνικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ ὀργάνωση ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει μαζὶ ἡσυχία, τάξη καὶ ἀσφάλεια, καθὼς καὶ τὴν εὐπρέπεια τῶν πόλεων ποὺ διοικεῖ. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία Πόλεων, ἂν κρίνῃ κανεὶς τὴν ἰδιοσυγκρασία κάθε λαοῦ καὶ σκεπτόμενος ὅτι ἔχει νὰ κάνῃ μὲ μᾶς τοὺς Ἕλληνες φύσει θερμοαίμους, εἶναι ἀξία θαυμασμοῦ. Ἡ θέσις μου ὡς παίκτου τῆς Ἐθνικῆς μας μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῶ πολλὲς Εὐρωπαϊκὲς πόλεις, ὅπου πολλὲς φορὲς συνέκρινα τὶς διάφορες Ἀστυνομίες καὶ ἀντελήφθην τὴ μεγάλη ὑπεροχὴ τῆς Ἀστυνομίας μας τῶν Πόλεων, παρ' ὅλα τὰ μηδαμινὰ μέσα ποὺ διαθέτει».

—Κατὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς ὁμάδος σου ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐπέτυχε νὰ τηρήσῃ τὴν τάξη ἀπόλυτα;»

—«Ναί! Ἀπολύτως! Μαρ' ὅλον ὅτι σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις κατὰ γενικὴ ὁμολογίαν τὸ ἔργο της εἶναι πάρα πολὺ δύσκολο. Ἴσως δὲ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα ποὺ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ».

—Πῶς γενικώτερα, θέλεις τὸν ἀστυνομικό;

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

. . . . . .

—«...Μά, κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἔχουμε ἀδιάκοπες ἀναψηλαφήσεις... Ἡ ἐργασία αὐτὴ δὲν τελειώνει ποτέ!».

—«Σύμφωνοι... Αὐτὸ λέγεται διόρθωση τῆς σκοπεύσεως... Τὰ πρῶτα μικρὰ κτυπήματα... Λίγο πάρα πάνω τὸ ὅπλο... Λίγο πάρα κάτω... δεξιὰ... ἀριστερά... ὥσπου νὰ βροῦμε τὸ στόχο... Ἔτσι δὲν κάνουν καὶ οἱ εὐσυνείδητοι ἐκπαιδευτὲς καὶ οἱ καλοὶ δάσκαλοι;..».

—«Ἀλλά, ἐμεῖς δὲν εἴμαστε οὔτε ἐκπαιδευτές, οὔτε δάσκαλοι» διαμαρτύρεται ὁ κύριος Ντουμπλέ, κτυπῶντας τὸ χέρι του στὸ τραπέζι. «Εἴμαστε ΔΙΚΑΣΤΑΙ!!!».

—«Δικαστές μόνον; ΚΑΙ ΜΕ ΠΟΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ;».

...Ὁ ἀντεισαγγελεὺς κυττάζει μὲ κατάπληξη τὸν κύριο Λαμύ... Ποτὲ δὲν τὸν εἶχε ἀκούσει νὰ μιλᾷ μὲ τέτοια βεβαιότητα... Ἀλλά, σχεδὸν ἀμέσως, τὸ χαμόγελο ἔρχεται νὰ ξαναπάρῃ τὴ θέση του ἀνάμεσα στὶς βαθειὲς ρυτίδες.

—«Δὲν ξέρετε τὶ μοῦ εἶπε ἕνα παιδί, ὅταν εἶδε νὰ περνᾷ κάποιος συνάδελφός μας ποὺ φοροῦσε στὸ κεφάλι αὐτὸ τὸ ἀρκετὰ γελοῖο κάλυμμα ποὺ μᾶς ἔχουν χαρίσει : «Νὰ ἕνας Δικαστὴς—Βασιλεύς!»... Μά, ὄχι... ὄχι, Ντουμπλέ, αὐτὸ δὲν εἶναι στέμμα... Κι' ἐμεῖς δὲν εἴμαστε βασιλεῖς. Ἡ μόνη μας ἀποστολὴ εἶναι νὰ δοκιμάζουμε νὰ σώσουμε τοὺς ἐνόχους... Νὰ δοκιμάζουμε τ α π ε ι ν ὰ νὰ σώσουμε αὐτοὺς ποὺ θεωροῦμε ἐνόχους...».

—«Ἐν τούτοις» τὸν διακόπτει ὁ κύριος Ντουμπλέ, μὲ κάποια πικρία «ἐν τούτοις, ἄλλοτε παίξατε τὸ ρόλο μου».

—«Σύμφωνοι... Ἀλλὰ θὰ παίξετε κι' ἐσεῖς τὸ δικό μου κάποια μέρα!!!...»

—«Καὶ σὰν εἰσαγγελεὺς τῆς δημοκρατίας εἴχατε ζητήσει τὴν ποινὴ τοῦ θανάτου. Ἔτσι ἔμαθα. Εἶναι ἀλήθεια;...».

Ὁ κύριος Λαμὺ περνᾷ τὸ λευκό του χέρι μπροστὰ ἀπ' τὰ μάτια του... Βλέπει κανεὶς γιὰ μιὰ στιγμὴ μιὰ παράξενη λάμψη ἀνάμεσά τους...

—«Μάλιστα, Ντουμπλέ... Μιὰ φορὰ μονάχα συνέβη αὐτό... Καὶ ὁ ἄνθρωπος

—«Τὸν θέλω εὐγενικό, πρόθυμο, ἄγρυπνο φρουρὸ τῆς τάξεως καὶ συμπαραστάτη τῶν πολιτῶν, γενικώτερα σὰν τὸν Ἕλληνα ἀστυφύλακα».

—Τίποτε τρωτό; Κανένα παράπονο;

—«Νομίζω ὅτι ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀκολουθεῖ μιὰ τέτοια ὁδὸ καὶ κάνει τόσο καλὰ τὸ ἔργο της ὥστε δὲν θὰ ὑπάρχῃ Ἕλληνας πολίτης, ποὺ νὰ μὴν εἶναι ὄχι ἁπλῶς εὐχαριστημένος, ἀλλὰ περήφανος γι' αὐτήν».

—Σ' εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὰ καλά σου λόγια.

—«Μά, ἐγὼ σᾶς εὐχαριστῶ».

Αὐτὰ μᾶς εἶπαν τὰ δυὸ χαϊδεμένα παιδιὰ τοῦ ποδοσφαίρου. Εὐχαριστοῦμε τοὺς δυὸ καλοὺς αὐτοὺς φίλους μας καὶ τούς εὐχόμαστε πάντα νίκες καὶ προκοπή.

Σ. ΠΗΛΟΣ

ἐκεῖνος ἐξετελέσθη... Καὶ ἀκόμα μὲ βασανίζει ἡ καταδίκη του, τόσα καὶ τόσα χρόνια τώρα... Μά, κάθε φορὰ ποὺ σώνω ἕνα παιδί, μοῦ φαίνεται, ὅτι ἀντισταθμίζω κάπως περισσότερο τὴ ζυγαριά».

—«Οἱ πατέρες μας καὶ οἱ παπποῦδες μας δὲν βασάνιζαν τὸν ἑαυτό τους μὲ τέτοιες ἐρωτήσεις!..».

—«Ἔζησαν χωρὶς στενοχώριες καὶ χωρὶς μετριοφροσύνη» εἶπε ἀργὰ-ἀργὰ ὁ κύριος Λαμύ. «Στὴν ἀρχὴ τῆς σταδιοδρομίας τους εἶχαν ἀγωνισθῆ νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴ νέα τους θέση. Αὐτὴ ἦταν ἡ μοναδική τους ἐπιθυμία καὶ τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ τοὺς ἐνδιέφερε. Τὰ ἄλλα εἶχαν πολὺ μικρὴ σημασία γι' αὐτούς. Μά, μόλις «ἐγκατεστάθησαν» ἀπέκτησαν τὴν μακαριότητα τοῦ ἀσφαλισμένου, τοῦ δυνατοῦ. Αὐτοὶ βρισκότανε πίσω ἀπὸ τὸν πάγκο, κι' ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά... Εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα μὲ τοὺς καθηγητάς, τοὺς ταβερνιάρηδες, τοὺς τραπεζίτες, τοὺς ἀξιωματούχους, τοὺς ἐμπόρους... Τὶ θλιβερὴ κοινωνία, Ντουμπλέ!!!...».

—«Κι' ὅμως... Μέσα σ' ἐτούτη τὴν κοινωνία χρειάζονται πολὺ κι' οἱ δικαστάι!».

—«Σύμφωνοι. Χρειάζονται. Ἀλλὰ πατρικοί, μετριόφρονες, ποὺ ν' ἀντλοῦν τὴν ἐξουσία τους ὄχι ἀπὸ τὸ λειτούργημά τους ἀλλὰ ἀπὸ κάποια ἀχτίδα ἀνθρώπινης ἀγάπης, ποὺ νὰ ἐξετάζουν τὸν ἄνθρωπο κι' ὄχι τὸ γεγονός... Εἶπα πολλὲς φορὲς ὅτι τὸ δικαστήριο ἀνηλίκων δὲ θὰ ἔπρεπε νὰ βρίσκεται μέσα στὸ δικαστικὸ μέγαρο... Μάλιστα, γιατὶ αὐτὸ θὰ ἦταν πολὺ προτιμώτερο γιὰ τὰ παιδιά... Ἀλλὰ διερωτῶμαι ἀπόψε μήπως θἄπρεπε νὰ μείνῃ ἐκεῖ, γιὰ νὰ διδάσκῃ τοὺς δικαστάς... Ναί... νὰ μείνουμε ἐδῶ, ἀνάμεσά σας σὰν ἕνα ἐργαστήριο, σὰν ἕνας σπόρος μιᾶς καινούργιας δικαιοσύνης πιὸ ἀνθρώπινης...».

—«Σὰν ἀγκάθι μέσα στὸ σῶμα μας!» παρατήρησεν ὁ ἀντεισαγγελεὺς χαριτολογῶντας...

Ξαφνικά, ἡ λάμπα τοὺς φάνηκεν ὅτι χλώμιασε σὰν νὰ ἐρχότανε ἡ αὐγή... Αὐτὸ συνέβαινε κάθε βράδυ αὐτὴ τὴν ὥρα... Γιατὶ φωταγωγοῦσαν τὴν Σὲν-Σαπέλ...

—«Κυττᾶξτε!» ἔκανε ὁ κύριος Λαμὺ καί, ἁρπάζοντας τὸ χέρι τοῦ συναδέλφου του, τὸν παρέσυρε μέχρι τὸ παράθυρο. Τὸ χρυσωμένο βέλος, διαφανές, ξεπηδοῦσε ἔξω ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ τείχη, διέσχιζε τὸν νεκρὸ οὐρανό.

«Γνωρίζετε» ρώτησεν ὁ κύριος Λαμὺ «γιατὶ τὴν ἔκτισεν ὁ Ἅγιος Λουδοβῖκος;...».

—«Δὲν ξέρω!» ἀπάντησεν ὁ ἄλλος λιγάκι ξερά...

—«Γιὰ νὰ προφυλάξῃ τὸν ἀληθινὸ Ἀκάνθινο Στέφανο... Ὁ Χριστός, Ντουμπλέ... Ὁρῖστε ἕνα ὡραῖο καὶ πειστικὸ παράδειγμα τῆς αὐθεντίας τοῦ κρινομένου πράγματος... Δὲν συμφωνεῖτε;...».

Καὶ πάλιν παρετήρησε τὴν Σὲν-Σαπέλ... Σκεφτότανε συγχρόνως; «Τώρα, νάτην φυλακισμένη ἀνάμεσα στὶς μαῦρες πέτρες μας, στὰ μουχλιασμένα ἀρχεῖα μας, στὰ μεγάλα μας λόγια... Μόνη φωτισμένη στὸ κέντρο τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου, σὰν μιὰ καρδιὰ ποὺ ἀγρυπνᾷ μέσα σ' ἕνα κοιμισμένο σῶμα... Εἶναι ἕνας ὅμηρος... Εἶναι ἐδῶ γιὰ νὰ μαρτυρᾷ, νὰ φωνάζῃ ὅτι : ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΧΩΡΙΣ ΑΓΑΠΗ!»

.....

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ ἀστυφύλακες : Βλαχοδημητράκος Γεώργιος καὶ Πολυχρονόπουλος Γεώργιος.

—Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος διὰ λόγους ὑγείας οἱ : Ἀστυνόμος Β΄ κ. Ἀλμαντάκης Ἰωάννης, Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Μιχελακάκης Φωκίων καὶ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Θεοχάρης Κωνσταντῖνος.

—Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, οἱ ἀστυφύλακες : Σταυρόπουλος Ἰωάννης, Γιώτης Νικόλαος, Γιαννόπουλος Ἰωάννης, Συμιανάκης Στυλιανός, Ἀσημακόπουλος Παναγιώτης καὶ Ἀναστασίου Νικόλαος.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ Ἀστυνόμος Β΄ τάξεως ὁ μέχρι τοῦδε ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς Ὑπαστυνόμος Α΄ τάξεως κ. Μαρτάκος Ἰωάννης.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς : Ὑπαρχιφύλακα Μπέην Γεώργιον καὶ ἀστυφύλακας : Κωνσταντέλον Βασίλειον, Ἡλιάδην Νικόλαον, Γιάγκον Ἰωάννην, Καραγιάννην Γεώργιον, Σμυρνῆν Γεώργιον καὶ Ἀναστασιάδην Ἀριστοτέλην, διότι οὗτοι, ἀποτελοῦντες τὸ ἀστυνομικὸν προσωπικὸν τῆς εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν θερινῆς παιδικῆς κατασκηνώσεως, εἰργάσθησαν μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον καὶ ἐργατικότητα εἰς τὰ εἰδικῶς ἀνατεθέντα αὐτοῖς καθήκοντα συμβαλόντες εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς κατασκηνώσεως.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων γνωρίζει κάθε βδομάδα μιὰ ξεχωριστὴ ἐπιτυχία μὲ τὰ ἐπιμελημένα, διδακτικὰ καὶ ψυχαγωγικά της προγράμματα.

—Στὸ πρόγραμμα τῆς 17/9/60, μετεδόθη ἕνα ποικίλο μουσικὸ πρόγραμμα μὲ τὸν Πὰτ Μπούν, τὴν Τζέννυ Βάνον, τὸ Τρίο Μπελκάντο καὶ τὸν Δημήτρη Ζάχο σ' ἕνα 10λεπτο δημοτικῶν τραγουδιῶν. Ἐπίσης μετεδόθη καὶ διδακτικὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας, μὲ τίτλο : «ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΗ ΦΩΝΗ ΜΑΣ. ΣΑΣ ΑΓΑΠΟΥΜΕ», γραμμένο ἀπὸ τὸν Ὑπαστυνόμο Β΄ κ. Σπῦρο Πηλό.

*

—Ἡ Ἐκπομπὴ τῆς 24/9/60 περιελάμβανε καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ θέματα προλήψεως τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, κοινωνικὰ καὶ ἐθνικά, ὄμορφα παληὰ καὶ μοντέρνα ἑλληνικὰ τραγούδια καὶ ἕνα 5λεπτο δημοτικῆς μουσικῆς. Ἐπίσης μετεδόθη καὶ διδακτικὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας, μὲ τίτλο : «Ο ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΗΣ», γραμμένο ἀπὸ τὸν Ὑπαστυνόμο Β΄ κ. Σπῦρο Πηλό.

(Ἐπιμέλεια : Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ Ὑπαστυνόμος Β΄ κ. Σπῦρος Πηλός).

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30΄ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.